

RESISTANCE +ANTENIOGEZH

Αφιέρωμα:

ultras sun

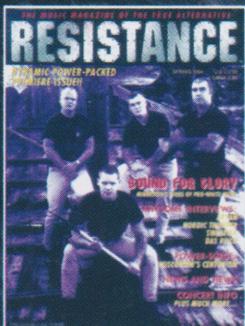
Bound for Glory

Black Metal underground

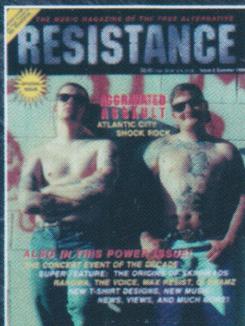
ΕΛΛΑΣ

Music of the true alternative
ΤΕΥΧΟΣ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2004 5 ΕΥΡΩ ΜΕ CD

RESISTANCE BACK ISSUES

RESISTANCE #1

RESISTANCE #2

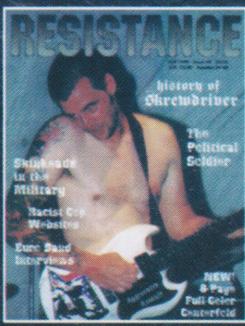
RESISTANCE #6

RESISTANCE #7
Item#100-\$8.00

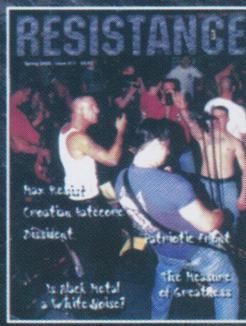
RESISTANCE #8

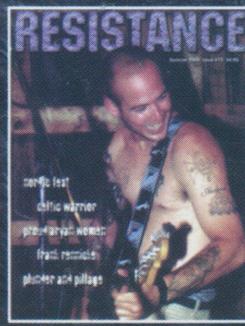
RESISTANCE #9
FALL 1999
Item#203-\$6.50

RESISTANCE #10
WINTER 2000

**RESISTANCE #11
SPRING 2000**

RESISTANCE #12
SUMMER 2000
Item#446-\$6.50

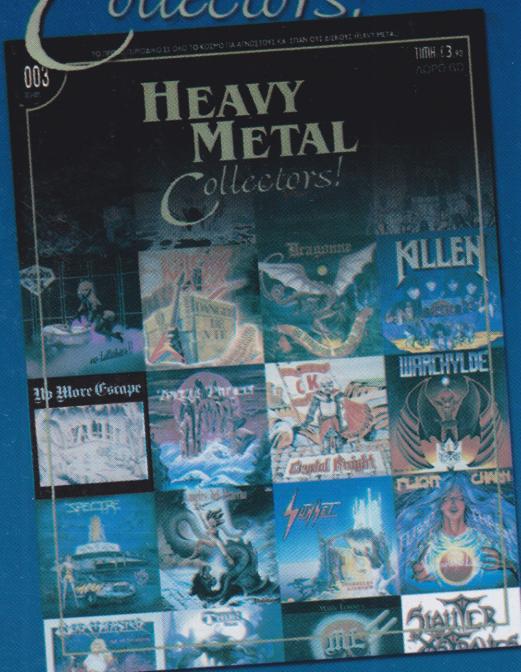

RESISTANCE #13
FALL 2000
Item#476-\$6.50

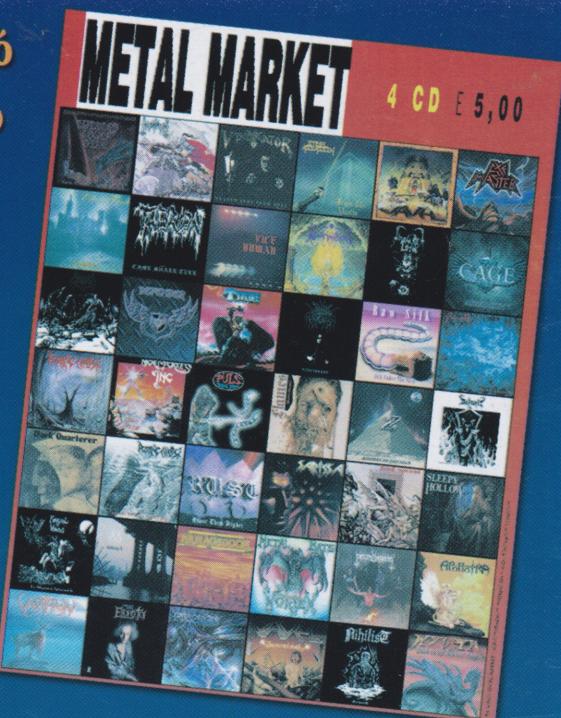
RESISTANCE RECORDS P.O. BOX 67 - HILLSBORO, WV - 24946-USA webmaster@resistance.com

HEAVY METAL

Collectors!

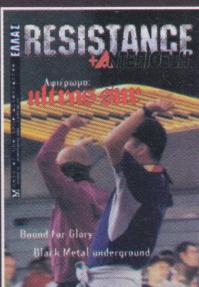
Το πρώτο περιοδικό
σε όλον τον κόσμο
για άγνωστους
και σπάνιους
δίσκους
Heavy Metal!

METAL MARKET

Κυκλοφορούν κάθε μήνα στα περίπτερα με δώρο cd!

RESISTANCE ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Τεύχος 16, Φεβρουάριος 2004

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

Δροσοπούλου 52, Κυψέλη

Διεύθυνση επικοινωνίας:
Τ.Θ. 8529, Ομόνοια, 10010, Αθήνα
Τηλ: 6979/268469
e-mail: antepithesh@mail.gr

Εκδότης-Διευθυντής
Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

Αρχισυντάκτης
Μιχάλης Γεωργιλάς

Δημιουργικό
diathlasis

Συνεργάτες
Μάριν Βαρσαμίδου
Νίκος Αυγερινός
Θόδωρος Γεωργίου
Νίκος Εξαρχος
Ηλίας Ζιάκας
Μάριος Ιωάννου
Παναγιώτης Καρυτιανός
Κώστας Λυκίδης
Γιώργος Μάστορας
Δημήτρης Παπαγεωργίου
Γιάννης Παρασίδης
Νίκος Πυρρωνάς

Steel
Assassin

Axemaster

editorial

Πολύς λόγος γίνεται τον τελευταίο καιρό για τη Βία στα γήπεδα. Και πιο συγκεκριμένα για τη Βία που προέρχεται από τους οργανωμένους συνδημους οπαδών, για το πόσο ευθύνονται αυτοί, για το αν μονάχα οι οργανωμένοι οποδοί είναι υπεύθυνοι για τη Βία και πολλά άλλα. Μπήκε και σε ισκύ η περιφημι διάταξη «Λιάνο» που απαγορεύει τις μετακινήσεις οργανωμένων οπαδών στα εκτός έδρας παιγνίδια, και από τη στιγμή που τέθηκε σε εφαρμογή έχουμε επεισόδια σε κάθε αγωνιστική.

Πάνω στο zíttima έχουμε να πούμε κάποια πράγματα. Καταρχάς για τη Βία. Βία υπάρχει φυσικά στα γήπεδα σύμερα άλλη βία υπάρχει και από καταβολής κόδουμου και θα ξεκιλούσθει να υπάρχει όσο ο άνθρωπος έχει αυτή την «φύση» και δεν κλωνοποιεί φυσικά σε κάποιο μαστουρωμένο ανθρωποειδές με τη μορφή xíppi, όπως θα ήθελαν κάποιοι. Όσο αφορά την βία που προέρχεται από τους οργανωμένους συνδέμους οπαδών, μας θυμίζει το ξύλο που έπεφτε παλιά μεταξύ διαφορετικών γειτονιών ή διαφορετικών μουσικών ρευμάτων. Για το αν θα πρέπει να υπάρχουν οργανωμένοι σύνδεσμοι, η άποψή μας είναι φυσικά θετική γιατί μονάχα έτοι μπορεί να υπάρξει ένας έλεγχος των οπαδών και ένα σημείο αναφοράς για διάλογο.

Το Βέβαιο είναι όμως πως το σύστημα, πολιτικό κυρίως αλλά και οικονομικό-κοινωνικό, τα τελευταία χρόνια συντρέπει τη Βία στα γήπεδα, προτιμώντας αυτήν παρά την οργανωμένη πολιτική βία του παρελθόντος που στρέφονταν εναντίον του. «Άσε τους χούλιγκαν να πλακώνονται, μπούκωσε τους και στα ναρκωτικά και έτσι όποιος νέος έχει μια έμφυτη επαναστατικότητα και αντίδραση θα την εξαντλεί στα γήπεδα και θα μας αφήνει ήσυχους.» Αυτό λέει και θέλει το σύστημα. Τι λένε όμως οι ίδιοι οι φιλαθλοί; Θα θέλαμε από το επόμενο τεύχος να ζεκινήσει ένας διάλογος μεταξύ των συνδέσμων και ο καθένας να εξέφρασε την άποψή του.

Προς το παρόν απολαύστε σ' αυτό το τεύχος τους Ultra Sur, τους φιλάθλους μιας από τις μεγαλύτερες ομάδες παγκοσμίως, της Real. Madrid. Διαβάστε επίσης και τη συνέντευξη ποταμού των Bound for Glory που θα δημοσιευτεί σε δυο συνέχειες. Οι BFG αποτελούν ένα συγκρότημα που ποτέ δεν μάσπες τα λόγια του και πολλές φορές έκανε τους στίχους των τραγουδιών του πράξη. Γεγονός πολύ σπάνιο στην εποχή μας.

Δημήτρης
Ζαφειρόπουλος

Περιεχόμενα

18 Bound for Glory

10 Herge: Ο Δημιουργός του TEN-TEN

32 Blue Eyed Devils

24 Ultras Sur

ULTRAS SUR

- 4 World White Web
- 6 News & Views from the Underground
- 8 Deathwave Ritual
- 22 Κόμικς
- 28 Δαγκωματίες
- 38 Cine Αντεπίθεση
- 40 Ηλιογέννητος

SOUNDcheck

ABSURD – "Totenlieder"
(Nebelfee Klangwerke)

Το συγκρότημα-Θρύλος από τη Θουριγγία επέστρεψε! Το πολυαναμενόμενο νέο τους cd, κυκλοφόρει και είναι ό,τι καλύτερο έχουν βγάλει στην μετά Hendrik εποχή. Αν το "Werwolfthron" είχε απογοητεύσει κάποιους, εδώ νομίζω πως θα βρούνε ξανά το παλιό τους συναίσθημα που τους έκανε τόσο αγαπητούς ανάμεσα στους NSBM κύκλους. Εκτός από τις κορυφαίες συνθέσεις που περιέχει το "Totenlieder", ξεχωρίσαμε και τα απίστευτα φωνητικά του Wolf, που σε πολλά σημεία σου σηκώνουν την τρίχα...

Αν είχα να διαλέξω τα 2 καλύτερα τραγούδια του δίσκου, αυτά θα ήταν τα "Der Scharlachrote Tod" και το Μεγαλειώδες "Wenn Walkuren Reiten", που οι Absurd περιγράφουν το Ταξίδι των Μαχητών στην Walhalla με τις Βαλκυρίες στο πλευρό τους. Δέκα με τόνο!

BLOODLINE
– "Werewolf Training"
(Selbstmord Services)

Βρε καλώς τον Nattefrost... Όσοι πιστοί των τρομερών Carpathian Forest προσ-

WORLD WHITE WEB

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

σερφάρει ο Νίκος Γερμανός

► ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

► ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ

► ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ

φυσικά δεν θα μπορούσε να λείψει και το Ελληνικό παράρτημα στη διεύθυνση gr.altermedia.info.

www.infol4.com

Εξαιρετική προσπάθεια με πολλά ιδεολογικά άρθρα αλλά και ειδικό αφιέρωμα στο "Salemfonden" 2003. Για όσους δεν γνωρίζουν, πρόκειται για τη μαζικότερη πορεία Εθνικιστών σημ Σουηδία με αφορμή του θανάτου ενός 17χρονου Εθνικιστή από μια ουμορία ζένων. Η τελευταία συγκέντρωση είχε παραπάνω από 2000 διαδηλωτές που διέσχισαν την πόλη με αναμμένους πυρσούς.

www.xrushbaugh.org

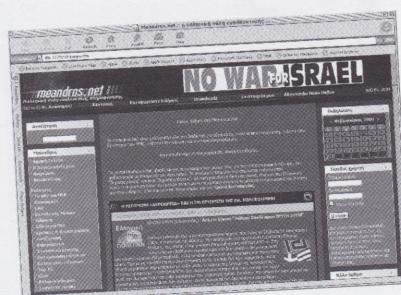
Τι να λέμε τώρα; Το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα που αγαπήθηκε και μισήθηκε σοσ σοσ κανένα άλλο στη χώρα μας. Η σελίδα ανανεώνεται 3-4 φορές την εβδομάδα και αξίζει να δείτε τις φωτογραφίες των Μαχόμενων Εθνικιστών από τις συνένες εμφανίσεις τους σε όλη την Ελλάδα! Θα βρείτε επίσης τις Θέσεις και το Πρόγραμμα της Χρυσής Αυγής, αλλά και αφιέρωμα στην διώρυγα του Περίανδρου Ανδρουσόπουλου, που ένα ολόκληρο Σύστημα κυνηγά για τις Ιδέες του.

www.bnpl.org.uk

Το BNP (British National Party), είναι το δημοφιλέστερο Εθνικιστικό κόμμα της Αγγλίας. Προσπαθεί να μην δείχνει «ακραίο» στις απόψεις του και διατηρεί πολλές τοπικές οργανώσεις στη χώρα. Στην σελίδα θα βρείτε μέχρι ήχους και λογότυπα για το κινητό σας!

www.bnsm.co.uk

Το δεύτερο γνωστότερο κόμμα στο Ηνωμένο Βασίλειο και μάλλον πιο κοντά στις δικές μας απόψεις, μιας και δεν φοβάται να πει τα πράγματα με το όνομά τους. Δυστυχώς όμως έχει πλέον κάσσει αρκετή από την παλιά αίγλη του British Movement.

www.altermedia.info

Εδώ ισχύουν τα ίδια, μόνο που η κεντρική σελίδα είναι στην Αγγλική γλώσσα. Το Altermedia πάντως διαθέτει ουνδέομους σε καμιά 10ριά χώρες και

www.npd.net

Εδώ είμαστε! Το Γερμανικό NPD, είναι υπόδειγμα οργάνωσης και έντονης πολιτικής Δράσης. Μία από τις γνωστότερες εκδηλώσεις του, είναι η 1^η Μαΐου κάθε έτους, όπου οι Γερμανοί σύντροφοι έχουν να αντιμετωπίσουν εκαιοντάδες Αριστερών τραπουκόσκυλων που πιστεύουν πως έχουν αναλάβει εργολαβικά (!) την εορτή της Εργατικής Πρωτομαγιάς... Επίσης να πούμε πως το NPD πέρασε δια πυρός και σιδήρου στο πρόσφατο παρελθόν, με την επικείμενη απαγόρευση του και κατάφερε όχι απλά να επιβιώσει, αλλά να βγει δυνατότερο από αυτή τη δοκιμασία!

www.natall.com

H National Alliance, με πληθώρα εκδόσεων βιβλίων και περιοδικών και περιέργως με αρκετές ανοικτές εμφανίσεις τα τελευταία 2 χρόνια. Μετά τον ξαφνικό θάνατο του Μεγάλου W.Pierce και με τον Γερμανικής καταγωγής, Erich Giebe στο τιμόνι, δείχνει να μεγαλώνει την επιρροή της ανάμεσα στην Αμερικανική νεολαία που τόσο δοκιμάζεται από τα φυλετικά κυρίως προβλήματα των ΗΠΑ.

www.vlaams-block.be

Για πολλά χρόνια το Vlaams Block, αποτελεί την γνωστότερη φωνή των Βέλγων Πατριωτών. Στην περιοχή της Φλαμανδίας μάλιστα, έχει πετύχει ακόμα και αισθητά εκλογικά αποτελέσματα.

www.forzanuova.org

Στην γειτονική μας Ιταλία τώρα, υπάρχουν τεράστιες διαφορές ανάμεσα στα Εθνικιστικά Κινήματα. Κάτι νέο και άκρως ελπιδοφόρο φαίνεται όμως στον ορίζοντα με την δημιουργία της «Νέας Δύναμης», που δίνει βάρος στον ακτιβισμό και όχι στο να κερδίσει την συμπάθεια της «εκλεκτής» φυλής (βλ. Fini)

www.nsfront.info

Δεν γνωρίζουμε πολλά για το «Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα Σουηδίας», όμως πραγματικά εντυπωσιάζει η Ιδεολογική τους πειθαρχεία (δείτε τις φωτογραφίες στο main page) καθώς και το ωραίο οιήσιμο της οελίδας τους.

www.front-national.com

Το πασίγνωστο και επιτυχημένο σε πολλούς τομείς, «Εθνικό Μέτωπο», με αιχμή του δόρατος των διορατικό J.M. Lepen. Αν και διατηρούμε αρκετές επιφυλάξεις για το κόμμα του, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε τις ικανότητες αλλά και τους αγώνες του Lepen, δεκαετίες τώρα στο πολιτικό σκηνικό της Γαλλίας.

www.w-a-u.org

"Women for Aryan Unity". Προσοχή : Ουδεμία σχέση με φεμινισμό! Site αφιε-

ρωμένο στην Λευκή Γυναίκα και τον ρόλο της Μητρότητας. Για φαγμένες...

www.fpoe.at

Το «Κόμμα Ελευθερίας» του Γκ. Χάιντερ. Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα τους από περιέργεια και μόνο, καθώς είναι κλασσική περίπτωση κόδματος που ενδιαφέρθηκε περισσότερο για τους ψήφους, εγκαταλείποντας την αγωνιστική δραστηριότητα και νομίζουμε πως η πιώση της δημοτικότητάς του οφείλεται σε αυτό.

www.heathenfront.org

Το «Πανγερμανικό Παγανιστικό Μέτωπο» που ξεκίνησε κάποτε ο Varg Vikernes. Διατηρούν συνδέσμους σε 7-8 χώρες και η οελίδα τους παρουσιάζει φιλολογικό ενδιαφέρον μόνο.

www.vigrid.freeserve.co.uk

Το "Woden's Folk" είναι μία οργάνωση Άγγλων Παγανιστών με... βροντερό παρελθόν στην Εθνικοσοσιαλιστική σκηνή της χώρας τους. Εκδίδουν 3 έντυπα, που δεν μπορούν να χαρακτηριστούν «πολιτικά», μας είναι όμως ιδιαίτερα συμπαθείς λόγω των θέσεων που κατά καιρούς εκφράζουν ποικιλοτρόπως, βιοηθώντας ευρωπαϊκός Ε/Σ πυρήνες.

www.stormfront.org

Αν δεν κάνω λάθος, το «Stormfront» είναι η αρχαιότερη Εθνικιστική ιστοσελίδα. Όσοι ασχολείστε με γραφικά, εδώ είναι ο παράδεισος σας! Το site περιέχει αμέτρητα σχέδια και εικόνες του ενδιαφέροντός μας.

www.war.com

Ο Tom Metzer είναι από τις πιο περιέργεις προσωπικότητες στον χώρο. Εδώ και αρκετά χρόνια έχει on line την ιστοσελίδα του W.A.R. (White Aryan Resistance!) με δεκάδες άρθρα αλλά και καταπληκτικές οκισογραφίες που καυηπριάζουν την Φυλετική κατάσταση των ΗΠΑ. Δείτε το απαραίτητως!

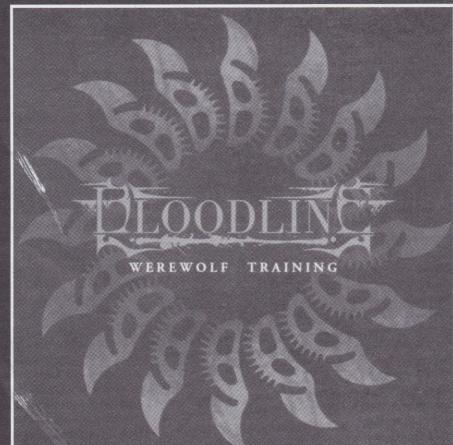
www.ihr.org

Επειδή η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ιστορία δεν γράφεται από τους «νικητές», αλλά από την Αλήθεια... Η επίσημη οελίδα του «Ινστιτούτου Ιστορικού Αναθεωρητισμού». Για αυτούς που ψάχνουν την Ιστορία, λίγο παραπέρα από τα σχολικά βιβλία και τις παραγωγές του Hollywood.

www.aryanwear.com

Όπως λέει και το όνομα της, μόδα! Αν αυτή η λέξη σας φέρνει στον νου του... Λάκη Γαβαλά (χαχαχά), ξεχάστε το. Καμία σχέση! «Έχυπνα» μπλουζάκια, σιρατιωτικά παντελόνια, μπουφάν, καπέλα, ακόμα και αρβύλες δικής τους κατασκευής (!) για εναλλακτικό ντύσιμο.

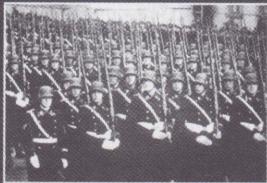
έλθετε. Ο άνωθεν κύριος βρήκε νέα παρέα και μαζί κυκλοφόρησαν το "Werewolf Training" (άφογος τίτλος;). Κυρίως mid tempo Black Metal χωρίς όμως να λείπουν και τα ξεσπάσματα, άρτια παραγωγή και έξυπνοι στίχοι, που για να λέμε και την αλήθεια, πολλοί δεν δίνουν ιδιαίτερη σημασία σήμερα και αυτό είναι πέρα για πέρα αρνητικό. Ένα μικρό μειονέκτημα, είναι η χρήση αρκετών samples.

Μία γενικά «επαγγελματική» κυκλοφορία (μην παίρνετε πάντοτε στραβά τον όρο αυτό) που είμαι σίγουρος πως θα τους οδηγήσει σε ακροατήρια πέρα του δικού μας κύκλου. Μένει να δούμε αν και η δεύτερη δουλειά τους θα είναι το ίδιο ποιοτική ή αν θα χαθούν στον συρφετό των άνοστων και πουλημένων του είδους.

"DER SIEG IST UNSER vol. 2" (LLDS)

Να μία καλή συλλογή Ευρωπαϊκού NSBM. Το καλό είναι πως περιέχει 7 ακυκλοφόρητα τραγούδια, το κακό όμως είναι πως θα δυσκολευτείτε αρκετά μέχρι να την βρείτε (χε χε!). Μερικές από τις συμμετοχές που ξεχώρισαν, είναι οι Flamentod, Tarihan, Commando Pogram και Antisemitex, ενώ παράλληλα η χώρα μας εκπροσωπείται από Gauntlet's Sword, Der Sturmer και Wolfnacht.

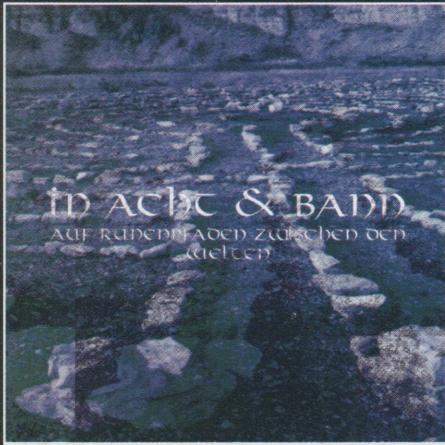

DER SIEG IST UNSER
volume 2

Όσοι ενδιαφέρεστε, απευθυνθείτε σε underground εταιρίες διανομών που κατά καιρούς έχουμε παρουσιάσει. Am Ende Steht Der Sieg!

IN ACHT & BANN – "Auf Runenpfaden Zwischen Den Welten" (Sonnenkreuz)

Στο προηγούμενο τεύχος είχαμε παρουσιάσει τους Forseti, από τον ενδιαφέρον κόσμο της neofolk μουσικής. Τώρα σειρά έχουν οι επίσης Γερμανοί In Acht & Bann και το πρώτο τους cd.

Για να είμαι ειλικρινής περίμενα κάτι καλύτερο, χωρίς αυτό να σημαίνει πως είναι και άσχημο. Ίσως λίγο κουραστικό και αυτό μάλλον οφείλεται στα μεγάλης διάρκειας τραγούδια με τις ελάχιστες αλλαγές, όπως άλλωστε συνηθίζεται σε αυτό το είδος της μουσικής. Κατά τ' άλλα, όμορφες και μελωδικότατες συνθέσεις με την συντροφιά της ζεστής

news & views from the UNDERGROUND

επιμέλεια Κώστας Λυκίδης, Γιώργος Μάστορας

Ξεκινάμε από Ευρώπη και τους γνωστούς μας Ολλανδούς BRIGADE M που πρόσφατα κυκλοφόρησαν το επάντοιο δισκάκι "...Ode aan die Kazeme", με δύο πολύ καλά και δυναμικά τραγούδια (αν και δεν μας πολυάρεσαν κάποιοι anti-NS σπίχαι τους). Είναι σε περιορισμένο αριθμό πεντακοσίων κομματιών και τα πρώτα 200 περιλαμβάνουν και ένα 24σελίδο βιβλιαράκι με όλη την ιστορία της περιοδείας της μπάντας στην Νοτιο-ανατολική Ευρώπη το περασμένο καλοκαίρι). Ακόμα πιο πρόσφατα Βγήκε και το split CD των BRIGADE M με τους Ούγγρους FEHIR TORVINY με τίτλο "Dutch-Hungarian Brotherhood". Το δισκάκι (8 Ευρώ) ή / και το split CD (15 Ευρώ) μπορείτε να τα παραγγείλετε από: BRIGADE M, Postbus 84, NL-2170 Sassenheim, HOLLAND.

Οι BRIGADE M έχουν κι άλλο ένα split CD, αυτήν την φορά με τους Ουκρανούς TSYRULNIA ("We're gonna fight") από την Ουκρανική Evil Barber Rec. (!). Από την ίδια πηγή έχουμε και τα: APRAXIA / MOLOT split CD, POZITSIYA "Battle Positions" demo CD, TSYRULNIA "Beer Putsch" CD.

► Επανεμφάνιση των φοβερών MACHT & EHRE, μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα που δρούσαν ως SCHWARZER ORDEN, με νέα, πολύ καλή δουλειά με τον τίτλο "Schwarzer Orden" (!). Νέες κυκλοφορίες και από BARKING DOGS ("Schluss mit Lustig") και MJOLLNIR ("Naturens Krafter").

► To CD των BLOOD RED EAGLE λέγεται "An evil shall break forth" και είναι κάμπισσας καιρός που έχει Βγει (που να τα προλαβαίνουμε όλα...)

► Από την γνωστή Γερμανική εταιρία BackStreetNoise έχουμε τους Τσέκους GOODNIGHTDREAM με το "Ripens of the Moon" CD (Metal), τους Αμερικάνους UNDERONESKY με το "Every day above Ground" CD (βαρύ Metalcore) και τους Γερμανούς OUTLAW με το "Old School of Hate" CD (Hatecore). www.backstreetnoise.com

► Η Σουηδική Midgaard Rec. κυκλοφόρησε την συλλογή "Nordland V" (βροβείο για το εξώφυλλο του CD), με

τις εξής μπάντες: ENDLESS PRIDE, VIT LEGION, STEELCAPPED STRENGTH και STORM. Οι τελευταίοι δουλεύουν και πάνω στο νέο τους CD που μάλλον θα λέγεται "Terror State". www.midgaard.org

► Η σημλη δεν ασκολείται συνήθως με το Pagan / Black Metal, αλλά εδώ θα κάνουμε μια εξαίρεση για το πρώτο (επίτελους) CD των απομιδιών Σουνδών SIGRBLOT, το "Bloodband (Blood Religion Manifest)". Οι παλιοί σίγουρα θα τους θυμούνται από την συμμετοχή τους στην αλλογή "White Death", πριν μια πεντετία περίπου.

► Από αρκετά νωτιότερα, η Ιταλία αντεπιπλέθεται με τους ULTIMA FRONTIERA ("Non ci sono più eroi" CD), BLOCK 11 ("Europe Calls" CD) και LEGITTIMA OFFESA ("Skinheads a passegio" CD). Επίσης, έτοιμο εντός ολίγου χρόνου θα είναι και το τρίτο CD των μεγάλων GESTA BELLICA (δεν ξέρουμε ακόμη τον τίτλο του).

► Όσον αφορά τα δικά μας, οι THREAT από τα Τρίκαλα έχουν έτοιμα πέντε κομμάτια «παραδοσιακούς» Εθνικιστικού Oil!, που μάλλον θα τα παρουσιάσουν σε κοινό CD-R με δύο Ελληνόφωνα κομμάτια των Αθηναίων NO SURRENDER. Ανυπομονούμε...

► Η επόμενη κυκλοφορία της Final Stand Rec. (περάσαμε σε B. Αμερική) θα είναι μια Γερμανική Hatecore μπάντα, οι RACE RIOT. Το CD τους θα έχει τίτλο "Terror against Tyranny" (11 κομμάτα). Για να πάρετε μια ιδέα της μουσικής τους, επισκεφθείτε την δικτυοσελίδα της εταιρίας : www.finalstandrecords.com

► Πρώτη δουλειά είναι και το "For my Nation" CD για τους AMERICAN STANDARD, που θα Βγει από την Panzerfaust Rec. Η ίδια εταιρεία μολις κυκλοφόρησε και το "LANDSER in English" CD, οπου οι INTIMIDATION ONE διασκευάζουν με Αγγλικούς στίχους τραγούδια της διαβόητης Γερμανικής μπάντας.

► Άλλες δύο σημαντικές Hatecore κυκλοφορίες είναι αυτές των THOSE OPPOSED με το "Pennsylvania Hatecore" CD και των FORCE FED HATE με το "Send them back" CD.

► Συναυλία προς τιμήν του Ian Stuart Donaldson που έγινε το περασμένο Σεπτέμβριο στην Αυστραλία πικογραφίης και κυκλοφορεί τώρα με τον τίτλο "The Spirit Lives On / I.S.D. Memorial". Συμμετέχουν οι RAVENOUS, DEATH'S HEAD, BLOOD RED EAGLE, FORTRESS και BAIL UP.

► Σκληρά, καλό Skincore παιζουν οι D.C. STORMTROOPERS στο ντεμπούτο τους CD "Hard as Steel" (www.diehardrecords.net)

► Από τους πιο «παραδοσιακούς» Skinheads BETTER DEAD THAN RED υπάρχει τελευταία το "Smash the Reds" CD, που περιέχει αικυλαφόρτα κομμάτια τους, καθώς και κομμάτια από συναυλίες και demo πικογραφίες τους.

► Το παρόν της σημαντικής κίνησης των Γερμανών Hammerskins δίνεται μέσα από το CD συλλογή "Status Quo Germania" (PC Rec.). Περιέχει 15 τραγούδια από τις μπάντες: ENDLESSER, DIVISION GERMANIA, HEITZJAGD, CROSSED HAMMERS, JUNGSTURM και KOMMANDO OST. (www.pc-records.de)

► Για τους αφοσιωμένους οπαδούς του βινυλίου υπάρχουν κάποια νέα εππάντα διακάκια : RETALIATOR "The Sweeney" (Αγγλία), NORDFRONT "Gefangen In Fadenkreuz" (Γερμανία), HATED & PROUD "Can't hold us back" (Η.Π.Α.), GUARDA DE FERRO "Bootboy / Old Glories" (Πορτογαλία), BLOOD RED EAGLE "The Warrior" (12" EP, Αυστραλία). Για περισσότερα βινύλια – και όχι μόνο – επισκεφθείτε την ιταλική Barracuda Rec. : www.barracudarecords.it

Και μια σύντομη, και σίγουρα πολύ ελλιπής, αναφορά από το συναυλιακό μέτωπο:

24/01/04, Φλωμανδία, οι WARHAMMER, SPREEGESCHWADER, CELTIC WARRIOR, SECTION 88 και STORMWOLF

30,31/01 & 01/02, Φοίνιξ/Αριζόνα, στο τρίμερο το οργανωμένο από το VOLKSFRONT, συναυλία με MAX RESIST, REBEL HELL, YOUNGLAND, WOLF'S HOOK, D.C. STORMTROOPERS, AMERICAN STANDARD, CRADLE SONG, PATRIOT'S CALL και WALHALLA'S PATRIOTS.

27/03/04, Βόρεια Καλιφόρνια, οι CRADLE SONG, PATRIOT'S CALL, FRONTLINE, AMERICAN STANDARD, και άλλοι.

24/04/04, στο "88th Memorial" στις Η.Π.Α., οι RAZOR'S EDGE, YOUNGBLOOD (επανεμεράνιστη μιας από τις πρώτες, θρυλικές W.P. μπάντες των Η.Π.Α. μετά από 15 περίπου χρόνια!), H8 MACHINE, AGGRESSIVE FORCE και AMERICAN STANDARD.

31/01/115, "Hier Marschiert der Nationale Widerstand, Treu Stehen Wir zu Unserem Land" (για τον σύντροφο Frank)

φωνής της Corvida. Και ένα νέο της τελευταίας στιγμής: Η Sonnenkreuz θα κυκλοφορήσει μέχρι το καλοκαίρι μάλλον, το τρίτο cd των Halgadom, το οποίο θα είναι κατά το ήμισυ Metal και το υπόλοιπο Folk!

THOR'S HAMMER – "Three weeds from the same root" (Elegy)

Αυτό είναι και το κύκνειο άσμα του Πολωνού «παλαίμαχου», αφού από εδώ και στο εξής θα συνεχίσει με Capricornus μόνο. Για ακόμα μια φορά προσφέρει πιολύ καλά κομμάτια (θυμηθείτε το ομώνυμο από την συλλογή "Night & Fog 2") και συνεχίζοντας στο πετυχημένο στυλ των 2 προηγούμενων κυκλοφοριών του, με την προσωπική μουσική σφραγίδα του, που χαρακτηρίζεται από μια βαθιά ατμόσφαιρα και την χαρακτηριστική χροιά της φωνής. Οι στίχοι είναι αρκετά αιχμηροί, βάλλοντας κατά του Ιουδαϊκού τρόπου "σκέψης" και των θρησκειών που αυτός ελέγχει. Να πούμε επίσης πως υπάρχει και μια νέα double LP έκδοση, που περιέχει τα "Fidelity shall triumph" και "May the hammer smash the cross", για τους λάτρες του βινυλίου, από την Αμερικανική Vinland Winds. Προσωπικά, περιμένω το πρώτο ολοκληρωμένο cd ως Capricornus, με τίτλο "Alone Against All".

N.X.K.

Deathwave Ritual

Κατ' αρχήν να ευχηθώ σε όλους τους «καλικάντζαρους» και «καλικαντζίνες» πολλές σκοτεινές ευχές για ευημερία και ευτυχία το δίσεκτο έτος που μας μπήκε, χωρίς πάθη και εμπάθειες. Επειδή όλοι πάθαμε «οφθαλμολογικά προβλήματα» από την πολύ μονοτονία της ρουτινιάρικης, απρόσωπης,

«πολύχρωμης» διασκέδασης (Λευκά Χριστούγεννα, Λευκή Πρωτοχρονία ονειρεύομαι...) αποφασίσαμε να δράσουμε ετυμολογικά. Ευτυχώς, όπου υπάρχει φως υπάρχει και σκοτάδι, για να κρατάμε και τις... πατροπαράδοτες ισορροπίες. Έτσι, με αυτό το σκεπτικό κάποια παλιά και ψαγμένα «παιδιά της

νύκτας» έκαναν για άλλη μια φορά την έκπληξη της χρονιάς διοργανώνοντας δύο πολύ ξεχωριστές βραδιές, παραμονή Χριστουγέννων και Πρωτοχρονίας σε γνωστό αθηναϊκό χώρο, πίσω από κεντρική πλατεία. Πόσο πιο φραγκοδίφραγκο να σας το κάνω; Αν δεν καταλάβατε δεν είστε του χώρου, οπότε σας επιτρέπω να αλλάξετε σελίδα.

Black Christmas

Dark celebrations λοιπόν και υπό τους ήχους του dark, death, industrial, noise και λουπών ευγενικών ακουομάτων πέρασαν ευκάριστα οι χριστουγεννιάτικες διακοπές με την απειλητική νύκτα των ακραίων ουλιστικών παρεμβάσεων (ενδυματολογικών και μουσικών) να εποκιάζει την «φωτεινότητα» της μέρας, οπη... Ζάνη του Λυκόφωτος. Πριν όμως καλά-καλά να προλάβω να τελειώσω την νυκτερινή μου αφήγηση, σαν θηλυκή εκδοχή του Vincent Price στον κύκλο της νεώτερης λογοτεχνίας τρόμου του Λόρδου Μπάρον και της Μέρι Σέλλεϋ, όλη η ζωή πέρασε μπροστά από τα μάτια μου, λαϊκιστή: «Τα είδα όλα!»

Καλά, ο Sakis έκανε το προχωρημένο styling της φούστας, γιατί διαδέιται και τα... προσόντα! Αυτοί από τους Das Ich που ξεπρόλαβε ωοάν επιτροφής «Σουσού» (γα περισσότερες λεπτομέρειες σας παραπέμπω στην ομώνυμη ταινία), καταμεσής της νυκτός, καθρέφτη στο οπίτι του δεν είχε; Και αν είχε και είδε όντως κατάφατα, το συγκεκριμένο υπερθέαμα, το αποτέ-

λεομα της δερμάτινης φούστας με τα κερατάκια στο κεφάλι, τον ικανοποίησε πλήρως;

Παρακαλώ, όπως οι κριτικοί του γνωστού εβδομαδιαίου περιοδικού για τον κινηματογράφο και το θέατρο, να παραδώσουν τώρα τις κόλλες τους, με την βαθμολογία τους! Εγώ πάντως, αν είχε πρόθεση να τρομάξει τα παιδάκια για να φάνε το φαΐ τους, το θεωρώ πολύ ευγενική κειρονομία εκ μέρους του και του βάζω... -10! Τέλος πάντων, αφού επέζησα του γεγονότος, θα μπορέω να αντέξω και την νεκρική σιγή από τους διοργανωτές συναιλιών και λουπών happenings.

Gig report

Τι έγινε ρε παιδιά; Περονόπορος έπεος; Ευτυχώς πην κατάσταση θα σώσει την τελευταία σιγμή το ελληνικό electro festival (λεπτομέρειες στο επόμενο τεύχος αν υπάρχουν), όπου ένωσαν τις δυνάμεις τους με πολύ καλές προδιαγραφές, βλέπε: Decode, Astyplaz, Atria, dj set από τις γνωστές ελληνίδες Marsheaux, αλλά και dj set επίσης από dj Glam.

Απρόβλεπτος μήνας ο Ιανουάριος! Όμως πριν φύγει και μας αφήσει χαμένους στους Κύκλους του Χρόνου, μας αποζημιώσε με ένα τελειωτικό dark groove χώμα. Βραδυνή ώρα μας εποκέφυγκαν οι Cathedral και για τους λάτρεις της gothic doom metal μουσικής ήρθε η

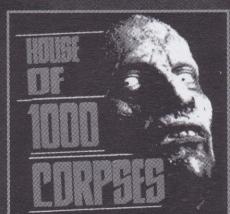
ώρα να πάρουν το αίμα τους πίσω, για να περάσουν στην... αντεπίθεση! Αφογού οι Violent Vortex, μην ξεχνίσατε και μερολυπτούμε...

Τώρα, όσαν αφορά τους αμετανόητους ανυπαντλιακούς τύπους, όπου οι πειοματάρικα μουλάρια συλλόγουν τα πόδια κάτω και εξακολουθούν να προτιμούν την «μπαρόβια ζωή» (και καλά κάνουν βεβαίως...) μια καλή πρόταση για βραδυνές μουσικές εξορμήσεις τύπου: αντι-κοομικών gala, είναι το καθιερωμένο πλέον Spook Show γνωστού χώρου, με φανατικό κοινό από τα πρώτα του events.

Μελανό σημείο των καιρών στάθηκε η εμφάνιση-Αρπακή πρώην μέλους των Joy Division και άλλων μετά σχημάτων, που οιν μεσηλικας βλαχοτουργίστας «έπαιξε» τα πάντα (και οπην κυριολεξία), εκτός από Joy Division. Αυτό τώρα πάρτε το όπως δέλει, ακόμη και οιν γεροντική ανία!

Action!

Τελειώνοντας θα κλείσω με μία πινελιά, κινηματογραφικής «εικαστικής» παρέμβασης, από τον ακραίο (για άλλους χειμεταλά, για άλλους απλά industrial rave cowboy) καλλιέχνη Rob Zombie, της πολυουζητημένης μπάντας White Zombie που άφρος εποχή και ακόμη ξεσηκώνει τους αμετανόητους οπαδούς του, καθώς και τους ορκισμένους

εχθρούς του (κουλτουρο-άπαρτους, λούγκρες και σικές «θεούσες»). Πολλοί νόμιζαν ότι ξόρκιον το κακό αποκλείοντας τον από το MTV. Ποιος όμως μπορεί να οκοιώσει... κάποιον που είναι ήδη «νεκρός»; «Το Σπίτι με τα 1.000 πιώματα» φέρει την οκηνοθετική και σεναριακή υπογραφή του, ταινία σταθμός στο είδος της μακάβριας και σαδιστικής «κωμωδίας» τρόμου, μόνο για φανατικούς τους είδους που διαδέουν... γερό οιομάχι και γερά νεύρα. Ό,π πρέπει δηλαδή για μία λεπεπίλεπτη, φανατισμένη πορώμενη ύπαρξη οιν εμένα.

Heretical Dark Entries

Ουδέν ουγκλονιστικό νέο από το ουναυλιακό μέτωπο, οιν να προετοιμάζονται αρκετά ουγκρούματα για τους επόμενους μήνες, αφήνονται έτοι αρκετούς από εμάς σε μία αφόρητη αγωνία... Πάντως υπήρχαν κάποιες νέες ενδιαφέρουσες κυκλοφορίες, από τις οποίες ξεχωρίζουν το νέο άλμπουμ το HH9 και το split 10" από τους TOTENLIEDER και Ο PARADIS. Το άκρως "unpolitically correct" ουγκρότυμα HH9, με την άφιξη του νέου έτους κυκλοφό-

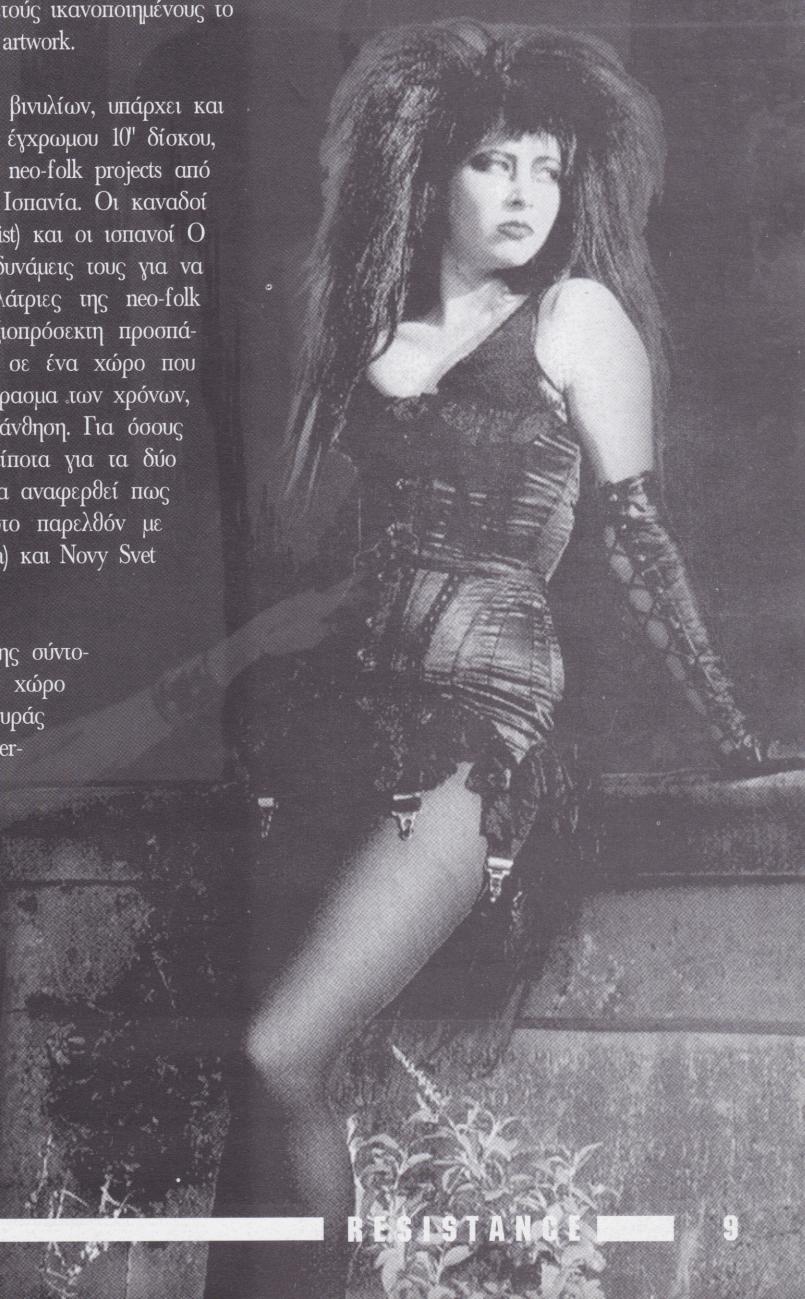
ρησ ή το "HEAT", ένα άλμπουμ που κινείται περισσότερο στον «βαρύ» ηλεκτρονικό ήχο, αλλά με τις κατάλληλες ενδιαφέρουσες επεμβάσεις. Αυτή την φορά ο Hegi Nord-

vagt έκανε το θαύμα του και δημιούργησε ένα άλμπουμ που πραγματικά ξεχωρίζει. Σε αυτό το τρίτο άλμπουμ, βγάίνουν στην επιφάνεια διάφορες πυκνές του Nordvagt και πρωτόπιπες ηχητικές συνθέσεις που δεν περιορίζονται σε ένα βίαιο οκληρό ήχο, όπως στα παλαιότερα, αλλά σε ένα συνδιαφορικό εντελώς διαφορετικό ήχων. Σε ορισμένες συμμέτιχει το "FOLK-STORM", αλλά σε κάποια άλλα σημεία υπάρχει ένα πιο «εκλεπτυμένος» ηλεκτρονικός ήχος, που δεν έχειε ίμιας ξανακούσει έως τώρα. Εποιαστείτε να ανεβεί η θερμοκρασία μέσα στο παγωμένο χειμώνα, όταν βάλετε αυτό το άλμπουμ στο CD-player σας! Α, για να μην το ξεχάσουμε, για όσους ενδιαφέρονται σχι μόνον για το CD, αλλά και για τη «σουσκευασία», θα αφήσει αρκετούς ικανοποιημένους το εντελώς μιλιταριστικό artwork.

Για τους λάτρεις των βινυλίων, υπάρχει και μία κυκλοφορία ενός έγχρωμου 10" δίσκου, με δύο ενδιαφέροντα neo-folk projects από τον Καναδά και την Ισπανία. Οι καναδοί Toten-lieder (ex Sorgeist) και οι ισπανοί Ο Paradis, ένωσαν τις δυνάμεις τους για να προσφέρουν στους λάτρεις της neo-folk οκηνής άλλη μία αξιοπρόσεκτη προσπάθεια ουγκρούματων, σε ένα χώρο που παρουσιάζει με το πέρασμα των χρόνων, όλο και μεγαλύτερη άνθηση. Για όσους δεν έχουν ακούσει τίποια για τα δύο αυτά ουγκρόματα θα αναφερθεί πως έχουν συνεργαστεί στο παρελθόν με τους Hau Ruck (Aorta) και Novy Svet (Allerseelen).

Για το τέλος αυτής της σύντομης περιήγησης στον χώρο της «αρετικής» πλευράς της ευρύτερης dark alter-

native μουσικής οκηνής, θα αναφέρουμε την έκδοση ενός αρκετά οπαδικού έργου-σταθμός σε όσους... επιμένουν μη «πολιτικώς ορθά», και να εμπνέονται από την Παράδοση και την Ευρώπη, παρά από τα αναμαστημένα κηρύγματα αλλοπρόσαλων «ορφανών» του Μαρξ (περασικά τους)... Έτοι αυτή την περίοδο κυκλοφόρησε στα ελληνικά το κορυφαίο βιβλίο «Η Παρακή της Δύσης» του γερμανού στοχαστή Όσβαλτ Σπένγκελερ. Σε μία προσεγμένη διπομη έκδοση και πάρα πολύ μετάφραση από τις εκδόσεις «Τυποθήτ-Δάρδανος», ξεπλύγεται ένας πλούτος ιδεών και απόψεων που συνθίβουν κυριολεκτικά την «προοδευτική» προπαγάνδα. Αξίζει να αναφέρουμε ότι έχει να εκδοθεί στα ελληνικά αυτό το ξεχωριστό βιβλίο, από την περίοδο του Μεσοπολέμου και όπως καταλαβένεται για να περάσει τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα, τι πλούτο ιδεών κρύβει αυτό το έργο, όπως επίσης τι πονοκέφαλο προκαλεί σε κάθε οπαδό της απάντησιν ημερών μας, δηλαδή του κινήματος του «πολιτικώς ορθού».

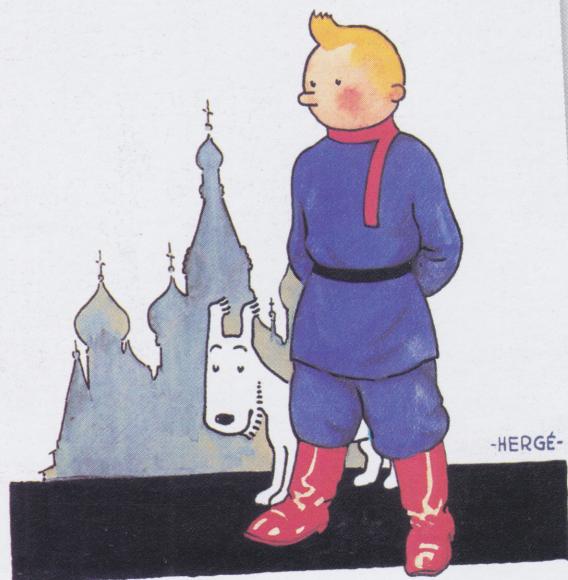

Όλοι μας σχεδόν γνωρίζουμε τις εικονογραφημένες περιπέτειες του νεαρού ντεντέκτιβ Τεν-Τεν. Έκαναν την εμφάνιση τους γύρω στο 1930 περίπου και είχαν τεράστια απήκοντα στους νεαρούς Ευρωπαίους αναγνώστες εκείνης της περιόδου. Αν και έχει περάσει πάνω από μισός αιώνας, οι εικονογραφημένες αυτές ιστορίες εξακολουθούν να δημοσιεύονται ακόμη και σήμερα σε διάφορα περιοδικά και εφημερίδες, συγκεντρώνοντας τις προτιμήσεις των νέων και λάτρεων των κόμικς. Πολλοί λίγοι, όμως, είναι αυτοί που γνωρίζουν τον δημιουργό του Τεν-Τεν, τον Georges Remi, περισσότερο γνωστό με το ψευδώνυμο Hergé και ακόμη λιγότεροι αυτοί που γνωρίζουν ότι ο Hergé υπήρξε Εθνικοσοσιαλιστής, οπαδός του μεγάλου ήρωα Leon Degrelle και ένθερμος υποστηρικτής της Νέας Τάξης Πραγμάτων στην Ευρώπη.

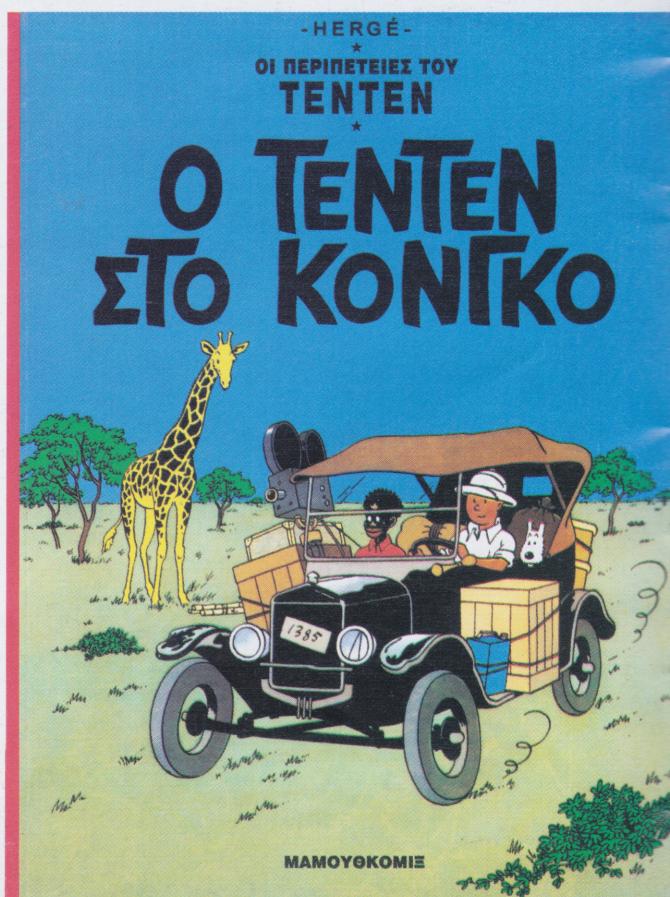

Ο δημιουργός tou TEN-TEN

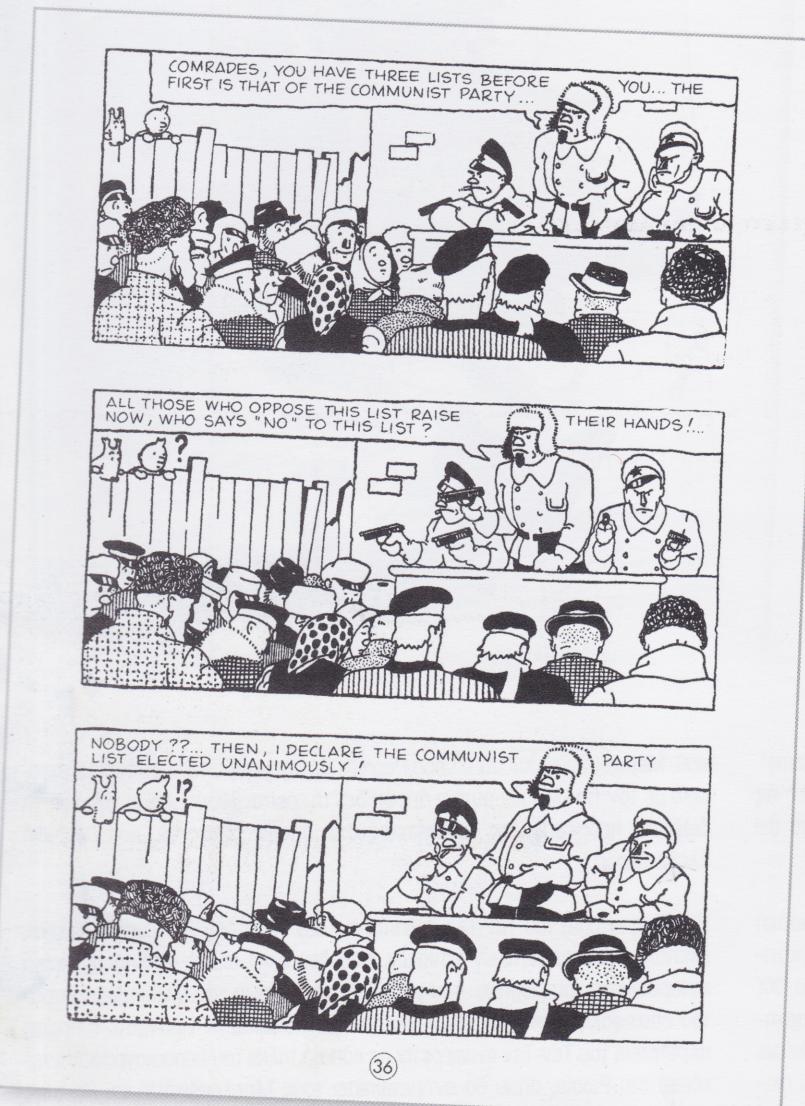
THE ADVENTURES OF
TINTIN
REPORTER FOR "LE PETIT VINGTIÈME"
IN THE LAND OF
THE SOVIETS

METHUEN

O Georges Remi (το πραγματικό όνομα του δημιουργού του Τεν-Τεν) γεννήθηκε στις 22 Μαΐου 1907 στο Etterbeek, κοντά στις Βρυξέλλες. Από πολύ μικρός αρχίζει να εκδηλώνει κλίση προς το σχέδιο. Ένα είδος προσκοπικής ζωής χαρακτηρίζει τα πρώτα νεανικά χρόνια, όπως εξάλλου και πολλών άλλων νέων Ευρωπαίων εκείνης της περιόδου. (Άς σκεφτούμε τους Wandervogel της Γερμανίας). Μαζί με άλλους θερινούς κατασκηνώτες πραγματοποιεί τα πρώτα του ταξίδια στην Ισπανία, Αυστρία, Ελβετία και Ιταλία.

Το 1924 δημοσιεύει τα πρώτα του έργα στο περιοδικό Boy-Scout Belge, χρησιμοποιώντας σ' αυτή την εμπειρία το ψευδώνυμο το οποίο θα τον συνοδεύσει σ' όλη την ζωή: HERGE. Το 1925 αρχίζει να εργάζεται στην ημερήσια εφημερίδα "XX Siecle" (Εικοστός Αιώνας), η οποία ακολουθούσε μια πολιτική γραμμή κληρική και εθνικιστική. Το 1926 εκπληρώνει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και επιστρέφει στην εφημερίδα «20^{ος} Αιώνας», αναλαμβάνοντας ακόμη περισσότερα καθήκοντα, μέχρι που γίνεται ένας πραγματικός και κατάλληλος factotum (ασχολούμενος με όλα). Όταν ο abbas Wellef, διευθυντής της εφημερίδας, αποφασίζει να εκδόσει ένα ένθετο για παιδιά, αναθέτει στον Hergé την υλοποίησή του.

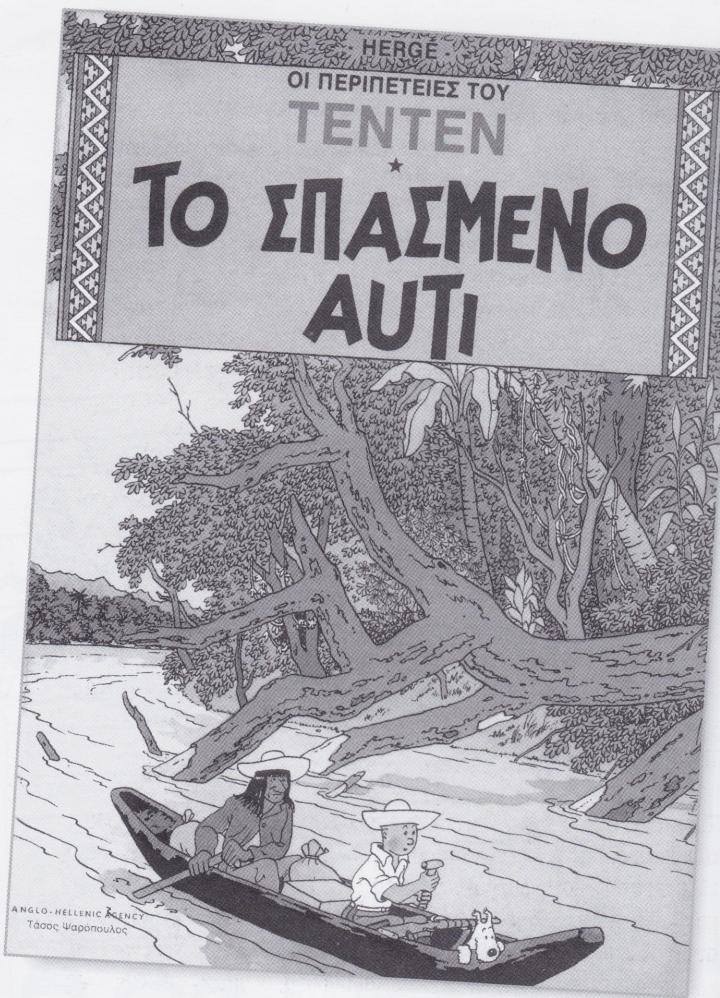

Georges Remi (αριστερά) και Leon Degrelle

79

Έτσι, στις 1 Νοεμβρίου 1928 εκδίδεται το πρώτο τεύχος του "Petit Vingtième". Το περιοδικό αυτό άσκησε μεγάλη επιφροή στους νεαρούς αναγνώστες τις δεκαετίες του '30, όμοια με εκείνη του παιδικού περιοδικού Corriere dei Piccoli, στη φασιστική Ιταλία.

Εν τω μεταξύ, η σκιτσογραφική τεχνική του Hergé υφίσταται μια αποφασιστική καμπή, εξαιτίας κάποιων αμερικανικών κόμικς που διάβασε σε κάτι μεξικανικά περιοδικά, που του έστειλε στις Βρυξέλλες ένας ανταποκριτής του "XX Siecle" ο οποίος δεν ήταν άλλος από τον Leon Degrelle, τον μελλοντικό αρχηγό του Εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος REX, που στη συνέχεια θα τον καλέσει να συνεργασθεί στο Pays Reel και να γίνει ο επίσημος σχεδιαστής και σκιτσογράφος του κινήματος.

Στις 10 Ιανουαρίου 1929, δημοσιεύεται για πρώτη φορά μια εικονογραφημένη ιστορία που έχει για πρωταγωνιστή έναν νεαρό δημοσιογράφο-ντεντέκτεβ: τον Τεν-Τεν. Στο πρόσωπο του Τεν-Τεν αντιγράφεται με την πρώτη ματιά το στερεότυπο του προσκόπου, που χαρακτηρίζεται από τον αλτρουισμό, από την απέχθεια για κάθε είδους αδικία και καταπίεση, από την περιέργεια για όλα όσα μπορούν να πλουτίσουν τις εμπειρίες στη ζωή και στη γνώση.

Έτσι διαδίδονται μέσω του Τεν-Τεν εκείνες οι αξίες από τις οποίες ο Hergé, ήταν βαθιά επηρεασμένος κατά τη διάρκεια των φυσιολατρικών του εμπειριών. Μαζί του πάντα το αχώριστο σκυλί του, ο Milou, ένα fox-terrier που μιλά και σκέπτεται σαν άνθρωπος. Ο Hergé θα δημιουργήσει τις υπέροχες εικονογραφημένες περιπέτειες, μεταφέροντας τους δύο φίλους σχεδόν σε κάθε γωνία της γης. Οι εικονογραφημένες αυτές ιστορίες κάλλιστα μπορεί να θεωρηθούν ότι απιοτελούν την πρώτη ευρωπαϊκή σχολή των κόμικς του φανταστι-

κού. Μερικοί θεωρούν ότι ο Leon Degrelle θα μπορούσε να ταυτισθεί μεταφορικά με τον Τεν-Τεν και αυτή η άποψη δεν στερείται βάσης, αφεύ κάποιος να διαβάσει προσεκτικά τις περιπέτειες στις οποίες αυτός (ο Leon Degrelle) έλαβε μέρος.

Η πρώτη ιστορία του Τεν-Τεν φαίνεται σχεδόν να προηγείται μιας δεκαετίας εκείνων των πραγματικών ιστοριών, που δεν είναι άλλες από τα πολεμικά κατορθώματα του Degrelle -του μεγάλου αυτού ήρωα του ευρωπαϊκού στρατού επικεφαλής των Waffen SS- στο ανατολικό μέτωπο. Πράγματι, η πρώτη περιπέτεια του Τεν-Τεν αναφέρεται σε κάποιο ταξίδι του δημοσιογράφου-ντετέκτιβ στη Ρωσία, όπου θα αντιμετωπίσει τους Μπολσεβίκους και θα τους συντρίψει. Η περιπέτεια αυτή δημοσιεύθηκε σε συνέχειες και όταν τέλειωσε ο πρωταγωνιστής του έργου (ο Τεν-Τεν) είχε ήδη γίνει λαοφιλής. Αυτό αποδεικνύει και το παρακάτω επεισόδιο που ακολούθησε.

Ο διευθυντής της εφημερίδας, σκέφθηκε να σκηνοθετήσει την υπόδοχή του Τεν-Τεν κατά την επιστροφή του, υποτίθεται από τη Σοβιετική Ένωση. Ο ίδιος ο Hergé, μαζί με ένα αγόρι που έμοιαζε αρκετά με τον ήρωά του και ήταν υπόμνευσης όπως ο Τεν-Τεν στα κόμικς, μπήκε στο τρένο που ερχόταν από την Κολωνία με προορισμό τις Βρυξέλλες. Ο Hergé ήταν σχεδόν βέβαιος ότι στον σταθμό δεν θα υπήρχε κανένας να τους περιμένει, αλλά έκανε λάθος. Όταν έφθασε το τρένο αντίκρυσαν ένα απέραντο πλήθος να τους περιμένει. Παρέες παιδιών είχαν κρεμασθεί από τα παράθυρα και τις πόρτες του βαγονιού που μετέφερε τον «σωσία» του Τεν-Τεν.

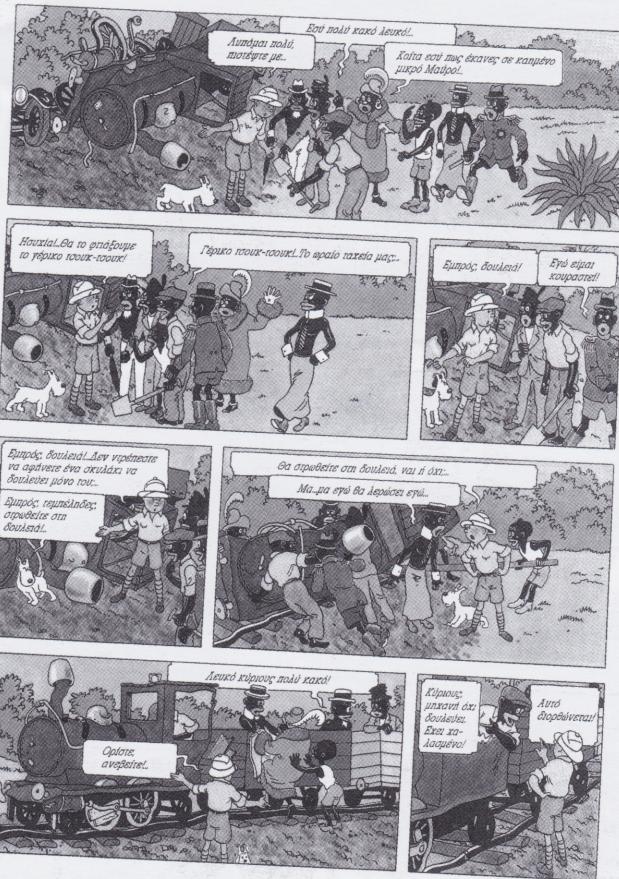
Αιτό το επεισόδιο έκανε τον Hergé να αποφασίσει οριστικά πλέον να συνεχίσει τη σειρά περιπτετειών του νεαρού ρεπόρτερ.

Στη δεύτερη περιπέτεια, ο Herge μεταφέρει τον ήρωά του στο Κονγκό (τότε βελγική αποικία), όπου σαφέστατα υπογραμμίζεται η φυλετική του ανωτερότητα έναντι των εγχρώμων πληθυσμών. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι αυτή η περιπέτεια του Τεν-Τεν είναι ακόμη απαγορευμένη στη Μεγάλη Βρετανία (το απίθανο είναι ότι όσον αφορά την αποικιοκρατία οι Άγγλοι ήταν οι πρώτοι διδάξαντες και γι' αυτό δεν πρέπει να μέμφονται τίποτε και σε κανέναν!). Οπωσδήποτε δεν θα είναι αυτή η μοναδική ιστορία την οποία ο Herge θα «προσβάλλει» τις δημοκρατικές συνειδήσεις. Παραδείγματος χάριν στην περιπέτεια *Tintin Chez le Picaros* υπάρχουν σλόγκαν υπέρ του Αλκαζάρ τα οποία εκείνη την περίοδο είχαν σκανδαλίσει την αριστερά. Σε μια εποχή για τον πολύ κόσμο στην Ευρώπη οι συγγραφείς κόμικς εθεωρούντο αστοχείωτοι και ανόντοι ο Herge έδειξε να κατέχει μια τεράστια κουλτούρα που απλώνταν σε πολλούς τομείς. Στις καταπληκτικές αυτές ιστορίες, παρουσιάζονται με κάθε λεπτομέρεια ιστορικά, γεωγραφικά και ανθρωπολογικά φόντα, στα οποία κινούνται ο Τεν-Τεν και ο Μιλού. Λάτρης του μυστηρίου και των μεταφυσικών θεμάτων ο Herge –αναγνώστης εξάλλου των ταοϊστικών ποιημάτων του ALAN WATTS και γενικότερα των ανατολικών παραδοσιακών κειμένων- δημιουργεί περιπέτειες του ήρωά του, όπου αυτά τα ενδιαφέροντα βρίσκονται σε πρώτο πλάνο, όπως στο σημαντικό έργο του *Tintin au Tibet*.

Έχει πολύ σωστά υπογραμμισθεί η σπουδαιότητα που παίζει η γλώσσα στη διάκριση της προσωπικότητας του Τεν-Τεν. Πράγματι, όσον αφορά τη γλώσσα στις εικονογραφημένες αυτές ιστορίες σημειώνεται μια ξεκάθαρη αντίθεση μεταξύ της γλώσσας που χρησιμοποιεί ο πρωταγωνιστής και αυτής των άλλων προσώπων. Οι παπαγαλιστικές επαναληπτικές γλωσσικές εκφράσεις των διδύμων Dupond και Dupond, οι υπερβολικές βρισιές του καπετάνιου Haddock, η κουφαμάρα του καθηγητού Tournesol χρησιμεύουν για να προβάλλουν την τελειότητα της γλώσσας με την οποία εκφράζεται ο Τεν-Τεν, ο οποίος λέει πάντα αυτά που χρειάζεται να πει, τίποτε περισσότερο ή λιγότερο. Και αυτός, πράγματι όπως κάθε άνθρωπος που σέβεται τον εαυτό του και είναι σεβαστός από τους γύρω του, έχει τις ίδεες και δρα πάντα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο για αυτές: μαχόμενος π.χ. εναντίον του αμερικανικού μπεριαλισμού, των σοβιετικών γκούλαγκ, των ψευτοϊδεολογιών, των διεφθαρμένων κέντρων εξουσίας και των εμπόρων όπλων. Και όλα αυτά, χωρίς να παραχωρηθεί τίποτε στις ιδεολογίες της αριστεράς, οι οποίες εδώ και χρόνια έχουν υιοθετήσει την αποκλειστικότητα αυτών των θεμάτων. Μέμφονται οι μαρξιστές (που θα ήθελαν να μονοπωλούν όλα τα mass media) το γεγονός ότι ο Τεν-Τεν είναι ο εκπρόσωπος της εθνικοπαναστατικής ιδεολογίας (όπως π.χ. στην περιπέτεια *Tintin en Amerique*), φυλετιστής (*Tintin au Congo*) κ.λπ.

Αλλά πέρα από παρόμοιες ιδεολογικές στενότητες κάποιος είχε πει για τον Herge ότι «αυτός γνώριζε ότι η πραγματική επανάσταση δεν συνίσταται στο να αλλάξει τις κυβερνήσεις ή τις κοινωνικές δομές, αλλά πραγματοποιείται στην καρδιά του ανθρώπου».

Μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, απαγορεύουν στον Herge να δημοσιεύει τα έργα του, για τον λόγο ότι είχε εργασθεί στις βελγικές εφημερίδες και περιοδικά κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής. Υστερα από αυτή τη δύσκολη περίοδο της ζωής του, κυκλοφορεί ένα περιοδικό το οποίο πήρε το όνομα του πρωταγωνιστού των εικονογραφημένων ιστοριών του. Με μια ομάδα συνεργατών φτιάχνοντας το «Τεν-Τεν» (όπως ονομάσθηκε το περιοδικό) ιδρύει ένα πραγματικό κέντρο παραγωγής κόμικς, το οποίο συνέχιζε να παράγει ιστορίες μέχρι τον θάνατο του στις 3 Μαρτίου 1983.

20

22

BLACK METAL... ΗΤΤΛΑΚΣ

N. S. B. M.

National Socialist Black Metal

Mετά την εκτενή αναφορά σε προηγούμενο τεύχος στα γεγονότα, τα συγκροτήματα και τις κυκλοφορίες που επηρέασαν και ουσιαστικά διαμόρφωσαν ηχητικά και (αρχικά) θεματολογικά το Black Metal, αυτή τη φορά θα επιχειρήσουμε να κάνουμε μια βουτιά στα άδυτα του underground για να εντοπίσουμε αυτούς που έθεσαν τις βάσεις για αυτό που ονομάζουμε ως N.S.B.M. (National Socialist Black Metal) και πως αυτό εξελίχθηκε μέχρι σήμερα. Μέσα από άγνωστα στους περιούτερους συγκροτήματα (πολλά από τα οποία περιορίστηκαν μόνο στην κυκλοφορία κάποιων demo και είναι γνωστά σε ένα κλειστό κύκλο οπαδών) και fanzines, θα δούμε πώς το Black Metal από ένα παρακλάδι του metal με ακραία αισθητική που πρωθυνόει ένα πρωτόγονο αντιχριστιανισμό χωρίς όμως ένα συγκεκριμένο ιδεολογικό υπόβαθρο, μετασχηματίσθηκε (ως N.S.B.M.) σε ένα όργανο πολιτικής και φυλετικής προπαγάνδας στην υπερεσία της προώθησης των ιδεών μας.

Οι εμπλεκόμενοι στην οικηγή του N.S.B.M. αρνούμενοι να γίνουν κομμάτι της εμπορευματοποίησης του Black Metal, προδίδοντας τους σκοπούς και τις αξίες που αυτό αντιπροσώπευε στις αρχές των 90's (και οι οποίες ξεπουλήθηκαν βάναυσα στο βωμό του κέρδους από τους κακομαθημένους Νορβηγούς «αστέρες» του είδους, με μόνη φωτεινή εξαίρεση τον Varg Vikernes των Burzum), διαχώρισαν την θέση τους από την υπόλοιπη «οικηγή» και προχώρησαν το αυσμβίβαστο μονοπάτι της Τιμής, θέτοντας τους εαυτούς τους κήρυκες των απαγορευμένων και «επικίνδυνων». Ιδέων του Αίματος και τις Φυλής και δίνοντας αξία και λόγο ύπαρξης σε ένα μουσικό κίνημα που είχε πάρει τον κατύφορο. Ένα μονοπάτι γεμάτο δυσκολίες και εμπόδια, που έκρυψε και κρύβει διώξεις, φυλακίσεις, απειλές και που σίγουρα μόνο οι λίγοι και οι δυνατοί μπορεί να το ακολουθήσουν μέχρι το τέλος χωρίς να εγκαταλείψουν στην πορεία.

Διότι το N.S.B.M. δεν προσφέρει ένα μέσο εκτόνωσης και φυγής από την πραγματικότητα όπως τα εμπορικά κατασκευάσματα των «politically correct» δισκογραφικών metal εταιριών που βαφτίζονται ως «Black Metal» και τα οποία πωλούνται χωρίς πρόβλημα από δισκοπωλεία όπως το Virgin και το Metropolis (όντας ακίνδυνα για το σύστημα), αλλά αντίθετα αποτελεί ένα κάλεσμα Μάχης και Αντίστασης ενάντια στη Σιωνί οπική Κεβέρνηση Κατοχής και το καθεστώς τυραννίας που έχει επιβάλει και μια Φωνή Φυλετικής Αφύπνισης που ξυπνάει τα Αρχέτυπα και τους Τρόπους μιας Αρχαϊκής Ψυχής που υπάρχει πάντα μέσα μας κρυμμένη και περιμένει αυτό το ερεθίσμα που θα την ξυπνήσει από την λίθη για να τεθεί και πάλι στον Αγώνα της προάσπισης της Αριας Κληρονομιάς μας.

Το N.S.B.M., αντίθετη με το «χαβαλετζίδικο» ύφος και την ανώριμη στάση ζωής που γενικότερα προτείνει το Heavy Metal αλλά και οι πρώτες Black Metal μπάντες όπως οι Venom (δηλαδή μια ψευτεπανάσταση για τα 15χρονα που θέλουν να σοκάρουν τους γονείς τους και την κοινωνία), αντιπαραθέτει το πρότυπο του πειθαρχημένου και ψυχρού πολεμιστή που με βαθιά γνώση ότι αποτελεί ένα ων του Καθήκοντος, είναι έτοιμος να θυσιαστεί στο βωμό του Αγώνα φτάνοντας στην υπέρβαση.

Μη θέλοντας σε καμία περίπτωση να ωραιοποιήσουμε τα πράγματα, σε αυτό το σημείο θα πρέπει να παραδεχτούμε ότι το N.S.B.M. στην πολύ πρώιμη μορφή του (πριν καν ακόμα ονομαστεί έτσι), γοητευμένο ως ένα οιμείο από την εικόνα του «κακού» Ναζισμού (όπως αυτός παρουσιάζεται από την εβραϊκή προπαγάνδα) αντλούσε την θεματολογία του από το «Ολοκαύτωμα», «τις Ναζιστικές Θηριωδίες» κτλ., με σκοπό να προβοκάρει και να φανεί όσο το δυνατόν πιο ακραίο. Βεβαίως με τον καιρό, η οικηγή ωρίμασε, εξελίχθηκε, και το N.S.B.M. βρήκε το δρόμο του έχοντας πλέον ως πηγή έμπνευσης την αστείρευτη Ευρωπαϊκή Παράδοση και Μυθολογία, την Εθνικοσοσταλιστική Κορμοθεωρία και τον καθημερινό αγώνα του Λευκού Ανθρώπου ενάντια στο Σιωνιστικό ζυγό, με γνώμονα την ιστορική αλήθεια και γνώση και όχι τα Σιωνιστικά και ιουδαιοχριστιανικά παραμύθια.

TOU Νίκου Αυγερινού

Μέρος 1°

TEMPLE OF THE FULLMOON

Η Πολωνική Black Metal οικηγή, επηρεασμένη από τα γεγονότα της Νορβηγίας, κήρυξε το δικό της Πόλεμο στον ιουδαιοχριστιανισμό στο όνομα του Παγανισμού και χωρίς δισταγμό ταυτίστηκε από την αρχή με τις φυλετικές και Εθνικοσοσταλιστικές ιδέες. Ουσιαστικά στη χώρα αυτή δημιουργήθηκε ο πρώτος ισχυρός πυρήνας του N.S.B.M. που άσκιες ομηραντική επιρροή στην ανάπτυξη του Κινήματος και σε άλλες χώρες. Η Πολωνία γρήγορα μπήκε στη μαύρη λίστα του παγκόσμιου εμπορικού κυκλώματος που λυμαίνεται εμπορικά το Black Metal και φυσικά οι κυκλοφορίες των Πολωνικών συγκροτημάτων δεν είχαν θέση στους ογκώδεις καταλόγους διανομών εταιριών τύπου Osmose, Nuclear Blast και Century Media (όπου διανέμονται υλικό σε χώρες όπως το Ισραήλ και η Μαλαισία!) και κανένας δεν θα δει συνεντεύξεις τους σε πολύχρωμα «μοδάτα» metal περιοδικά ευρείας κυκλοφορίας. Το πραγματικό επικίνδυνο και παράνομο underground τους προκαλεί τρόμο και ο μόνος τρόπος να το πολεμήσουν είναι να το μποϊκοτάρουν, δημιουργώντας άθελά τους ένα cult status γύρω από τα συγκροτήματα που το αντιπροσωπεύνουν.

Ο ανθρωπος που επηρέασε όσο κανένας άλλος τις εξελίξεις στην Πολωνία και ο οποίος έδωσε τις κατευθύνσεις που ακολούθησαν όλοι οι υπόλοιποι, είναι οιγυρά ο Rob Darken των Graveland. Είναι οιγυρά ένας από αυτούς που ευθύνονται για την επικράτηση των Παγανιστικών πεποιθήσεων στη οικηγή, ώστε να ξεφύγει το

Black Metal από τις σατανιστικές καταβολές του και γι' αυτό η συμβολή του είναι τεράστια. Εμπνευσμένος μουσικός και στιχουργός, με μονοδική ικανότητα στο να πετυχαίνει να μεταδώσει στον ακροατή το Περίφραγμα Πολεμικό και Ήρωικό συναίσθημα, τόσο μέσα από το Pagan Metal των Graveland, όσο και με τις πομπώδεις ουνθέσεις των Lord Wind στο ύφος των soundtrack Επικών ταινιών.

Οι Graveland ξεκίνησαν σαν προσωπικό σχήμα του Darken το '91 και από την αρχή κάνει φανερή τη λατρεία του στην προχριστιανική Κέλτικη παράδοση και θρησκεία. Το '92 κυκλοφορεί το πρώτο του demo με τίτλο «Necromanteion» (σε εντελώς διαφορετικό στυλ από αυτό που θα υιοθετήσει στη συνέχεια, αφού το demo αυτό είναι σε death/doom ύφος) και συνεχίζει με τα demo «Drumemeton» και «Epilogue». Στις αρχές του '93 προσχωρεί στην μπάντα o Capricornus και μαζί ηχογραφούν το demo – ορόσημο για την πορεία της μπάντας «In the Glare of Burning Churches». Αρέσκει μετά οι Graveland θα γίνουν τρίο παίρνοντας τον Karcharoth από τους Infernum ο οποίος αποδείχτηκε αργότερα προδότης και δημιουργήσε πολλά προβλήματα στην μπάντα και στη σκιρή γενικότερα αφού συνεργάστηκε με την αστυνομία και προσχώρησε στο κομμουνιστικό κόμμα SLD! Με τους Infernum κυκλοφόρησε τα demo «The Dawn will Never Come» ('93), «Damned Majesty» ('93), το εκπληκτικό άλμπουμ «Taur-Nu-Fuin» ('95) στο οποίο συμμετέχουν ο Darken και ο Capricornus και το '96 ηχογραφούν το «When the Light has Died» που όμως δεν ολοκληρώθηκε πιοτέ λόγω της ξαφνικής αλλαγής πλεύσης του Karcharoth (το έχω ακούσει και σας διαβεβαιώνω πως πρόκειται για αριστούργημα). Οι Graveland με αυτή την σύνθεση θα κυκλοφορήσουν το «Celtic Winter» miniCD ('94, το οποίο κυκλοφόρησε αρχικά σαν demo με 6 κομμάτια), το «Carpathian Wolves» CD ('94) και το καλύτερο ίσως άλμπουμ τους, το «Thousand Swords» ('95) που η μπάντα έκανε το λάθος να κυκλοφορήσει από την Αυστριακή εταιρία Lethal, όπου ο ιδιοκύτιμης της εκτός από έμπορος και rip-off (τους έστειλε μόνο ένα CD!) ήταν αφοισιωμένος Καθολικός (!) και δήλωσε ότι σταμάτησε την διανομή του CD γιατί δεν ήθελε να πάει φυλακή εξαιτίας των Graveland! Το «Thousand Swords» επανακυκλοφόρησε από την εταιρία του Darken, Isengard. Το '95 αποχώρει καί ο Capricornus για να συνεχίσει την δική του πορεία (συμμετέχει μόνο σαν session ντράμερ στο «Following the Voice of Blood» του '97). Από τότε ο Darken θα προχωρήσει ξανά μόνος του όπως ξεκίνησε και θα κάνει στροφή προς τον πιο Επικό ήχο επιρεασμένος από τους Bathory και την Βόρεια μυθολογία (κορυφαίο άλμπουμ της δεύτερης αυτής περιόδου των Graveland είναι το «Creed of Iron», επιρεασμένο από το ομώνυμο βιβλίο του Οντινιστή Ron Mc Van). Παράλληλα θα ασχοληθεί ενεργά καί με τις αναπαραστάσεις μαχών και θα εισάγει αυτό το concept και στους Graveland. Με τους Lord Wind, με τους οποίους όπως είπαμε και παραπάνω πειραματίζεται πάνω σε ορχιστική μουσική, έχει κυκλοφορήσει τα «Forgotten Songs», «Heralds of Fight» (Έπος) και το «Rites of the Valkyries». Ο Darken, αντίθετα με τον Capricornus, δεν δηλώνει Εθνικοσοσιαλιστής αλλά Φυλετιστής Παγανιστής και φυσικά αντι-Σιωνιστής. Δηλώνει όμως ότι ο Εθνικοσοσιαλιστός είναι η μόνη πολιτική δύναμη που μπορεί να βοηθήσει τον Παγανισμό να πάρει πάσιο την παλιά του Δόξα.

Ο Capricornus, αποχωρώντας το '95 από τους Graveland, δημιούργει το προσωπικό του σχήμα με τίτλο το όνομα του και κυκλοφορεί το demo «Kein Blut soll Verunreinigt Werden» με 3 πρωτόγονα και ακραία κομμάτια με τα χαρακτηριστικά βραχνά και βαριά φωνητικά του. Όπως λέει και ο ίδιος, δεν παίζει για τη μουσική αλλά για να διαδώσει την Εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία και να προετοιμάσει το έδαφος για την μελλοντική κοινωνική, πολιτιστική και πολιτική τάξη στην Ευρώπη του αύριο. Δεν χαρακτηρίζει μην μουσική του Black Metal αλλά Radical N.S. Metal. Παράλληλα με την μουσική ο Capricornus ήταν αναμεμεγμένος στην οργάνωση Sinister Order of Fenrir η οποία έκδιδε το φιλοσοφικό έντυπο Athesophia και είχε το δικό του μουσικό-ιδεολογικό fanzine Into the Pentagram το οποίο έκανε 8 εκδόσεις (το τελευταίο τεύχος κυκλοφορήσει μαζί με το επόμενο Πολωνικό Dark Blaze). Το '98 νεοσύστατη τότε εταιρία Wolftower (με έδρα το Auschwitz!) θα κυκλοφορήσει το «Kein

Blut...» σε μορφή 7" EP (με μια επιπλέον εισαγωγή γραμμένη από τον Darken) με τον τίτλο «Stahlgewitter» και το οποίο σήμερα είναι κάτι παραπάνω από σπάνιο. Ο Capricornus όμως δεν θα περιοριστεί μόνο στο προσωπικό του project, αλλά θα σχηματίσει το '97 και τους Thor's Hammer, με τους οποίους θα κυκλοφορήσει το demo «Nothing but Hate». Το '98 θα ακολουθήσει το ντεμπούτο άλμπουμ «Fidelity shall Triumph» και μέχρι σήμερα θα κυκλοφορήσει άλλα 3 άλμπουμ, με πιο πρόσφατο το «Three Weeds from the Same Root» (ο τίτλος αναφέρεται στην κοινή προέλευση Ισλαμισμού,

Η ΠΟΛΩΝΙΑ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡÓΜΟ!

Χριστιανισμό και Ιουδαϊσμού) και μια split καοέτα με τους Dark Fury. Σαν Capricornus θα βγάλει 2 split κυκλοφορίες, μία με τους Γερμανούς Aryan Blood σε καοέτα το '99 και το split CD «Polish – Hellenic Alliance Against Z.O.G.» με τους Έλληνες Der Sturmer, μουσικά πιο κοντά στο στυλ των Thor's Hammer μη προεγγίζοντας σε ακρόπτη το «Kein Blut...». Ο ίδιος είχε δηλώσει ότι θα σταματήσει τους Capricornus αλλά ξαφνικά ανακοίνωσε ότι ετοιμάζει ένα ολοκληρωμένο άλμπουμ με τίτλο «Alone Against All». Οι Veles είναι άλλο ένα σημαντικότατο σχήμα. Σχηματίστηκαν το '92 σαν Belthil το οποίο άλλαξαν το '94 σε Veles. Η σύνθεση αποτελούτων από τον Bealrhares (κιθάρας) και τον Blasphemous (φωνητικά). Τον Αύγουστο του '94 ηχογράφησαν 7 κομμάτια στα Isengard studios του Darken για το demo που πήρε τον τίτλο «The Triumph of Pagan Beliefs» και κυκλοφορήσει από την Dead Christ Commune. Δυο μέλη των Legion (θα αναφερθούμε παρακατό) συμμετέχουν σαν session μέλη. Το αποτέλεσμα ήταν ένα από τα λαμπρότερα δείγματα Πολωνικού Black Metal με εντυπωσιακά περάσματα με πλήκτρα

FULLMOON

Lord Xaquaresh

Herman Diathyrron

Dwol Tauron

WWW.GARHARD.CJB.NET
GARHARD
© 2002

που έδιναν στη μουσική ένα μεγαλειώδες συναίσθημα. Το καλοκαίρι του '95 ηχογραφούν το «Night on the Bare Mountain» (τίτλος παρμένος από το μαύρο κλασσικό αριστούργημα του Mussorgsky) στο ίδιο στυλ με το demo. Από εκεί και πέρα οι Veles συνεχίζουν σαν one-man band μόνο με τον Blasphemous και το '98 βγάζουν το «Black Hateful Metal» το οποίο είναι ότι ακριβώς λέει ο τίτλος του: γρήγορο και ακραίο Black Metal γεμάτο μίσος και χορίς ίχνος μελωδίας. Από τότε ο Blasphemous αισιούρθηκε από την Black Metal σκηνή και δεν γνωρίζουμε κανένα νεότερο από τους Veles (ξέραμε μόνο ότι ο Blasphemous είναι πλέον skinhead και ακούει μόνο White Power), μέχρι πρόσφατα που η Der Sieg Records έκανε γνωστό ότι σύντομα οι Veles θα επιστρέψουν με ένα νέο άλμπουμ σε R.A.C. ύφος (δεν μας χαλάει καθόλου)! Αναμένουμε!

Η πο αντιγματική μπάντα της Πολωνίας είναι σίγουρα οι **Mysteries**. Γεννήθηκαν το φθινόπωρο του '92 στην πόλη Inowroclaw από δύο μουσικές και απόμακρες φιγούρες, τον Leinad (φωνητικά, στίχοι) και τον Samot (κιθάρες). Παρά το γεγονός ότι είχαν κερδίσει μεγάλη εκτίμηση λόγω της μουσικής αλλά και των πράξεων τους, μέχρι τον Δεκέμβριο του '93 είχαν ηχογραφήσει μόνο κάποια rehearsal. Έκαναν πράξη αυτά που κίρυνταν και είχαν κατηγορηθεί για αρκετές επιθέσεις, εμπρησμούς κ.α. Ποτέ δεν έκρυψαν τις προθέσεις τους, αλλά μέχρι τότε το δικαστήριο δεν είχε δρει τις κατάλληλες αποδείξεις για

να τους καταδικάσει. Το Δεκέμβριο του '93 ο Mascarin προσχώρει στην μπάντα και επιτέλους ηχογραφούν το πρώτο και μοναδικό τους demo «In the Dark and Sodomy». Λίγο καιρό μετά τελικά συλλαμβάνονται και εκτίουν ποινή ενός χρόνου και από τότε τα ίχνη τους χάνονται...

Ο Leinad μοζί με τον Darken των Graveland είχαν σχηματίσει την project μπάντα **Legion**. Το μόνο υλικό που κυκλοφόρησαν ήταν ένα split demo με τους Perunvit και το oλοκληρωμένο άλμπουμ που σχεδίαζαν δεν κυκλοφόρησε ποτέ. Καλύτερα έτοι. Τα 4 ακατέργαστα και ωμά κόμματα του demo καταφέρουν να σου μεταδώσουν συναίσθημα που άλλοι, παρά της καλογαλιμένες παραγωγές σε ακριβά στούντιο και τα έγχρωμα εξόφυλλα, όσο και να χτυπούνται, δεν μπορούν καν να προσεγγίσουν. Τα αιώμακρα «Λυκίσια» ουρλιαχτά του Leinad και τα παγιμένα riff του Darken πραγματικά σε κάνουν να ανατριχιάζεις.

Οι **Fullmoon** δημιουργήθηκαν το '92 από τον Lord Xaquaresh, τον Tauron και τον Herman Diathyrron. Κυκλοφόρησαν ένα μόνο demo, το κλασσικό «United Aryan Evil» και δυστυχώς δεν κατάφεραν ποτέ να ηχογραφήσουν το ντεμπούτο CD τους «In Thy Silver Glare» που οι φήμες ήθελαν να κυκλοφορούσε μέσω της Γερμανικής No Colours. Ο Diathyrron δημιουργήσε τους **Selbstmord** μοζί με τον Necro των Ohtar και σήμερα παίζει ντραμς και

στους Thor's Hammer. Οι Selbstmord μέχρι στιγμής έχουν στο ενεργητικό τους το demo «Some Day the Whole World..» του '99 (που κυκλοφόρησε σε CD το 2000 από την Old Legend) και το καταστροφικό «Spectre of Hate» CD του 2002. Οι **Ohtar** ξεκίνησαν το '97 με το demo/rehearsal «The Empire of White Power» που είναι αξιόλογο παρά το χάλια ήχο του και στη συνέχεια κυκλοφόρησαν άλλα δύο demo, το ένα split με τους Moontower το 2000 και το «Werwolfschandre» το 2001. Φέτος κυκλοφόρησαν 3 CD (!), το split με τους **AntisemiteX**, το «Woodland Desolation» (το οποίο περιέχει το «Werwolf-schandre» συν τα κομμάτια του split με τους AntisemiteX) και το «When I Cut the Throat» που μας άφησε άφωνους.

Οι μπάντες του Πολωνικού N.S.B.M. (συμπεριλαμβανομένων όλων των παραπάνω) σε συνεργασία με Παγανιστές W.P. Skinheads, είχαν σχηματίσει την οργάνωση **Temple of the Fullmoon**, ένα κύκλο στα πρότυπα του Νορβηγικού Inner Circle και του Γερμανικού Teutonic Brotherhood, του οποίου τα μέλη ένωναν ο κοινός αγώνας και πεποιθήσεις. Το Temple of the Fullmoon αποφάσισε να αναστείλει τις δραστηριότητες του το καλοκαίρι του '96 (στο τρίτο meeting που διοργανώθηκε στην πόλη Misdzryzecz) και τα μέλη του να συνεχίσουν να δραστηριοποιούνται μέσω νόμιμων εθνοφυλετικών οργανώσεων όπως το Union of Native Faith και το Social National Union, μετά την επέμβαση της αστυνομίας στο δεύτερο meeting της οργάνωσης στην πόλη Szldarslea Poreva το καλοκαίρι του '95 και που οδήγησε σε σοβαρά προβλήματα. Η αστυνομία επενέβη μετά από την πορεία που διοργάνωσε η οργάνωση στο κέντρο της πόλης, όπου μαροντυμένοι μακρυμάλληδες και skinheads ανέμιζαν λάθια με την Σβάστικα και τον Κέλτικο Σταυρό! Συνέλαβε αρκετούς από αυτούς και κατάσχεσαν έντυπο υλικό, σημαίες, σπαθιά και μαχαίρια.

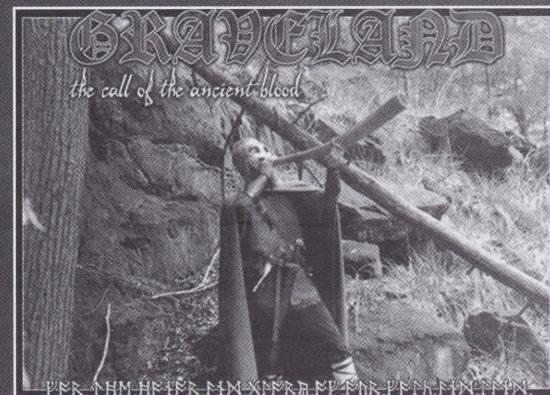
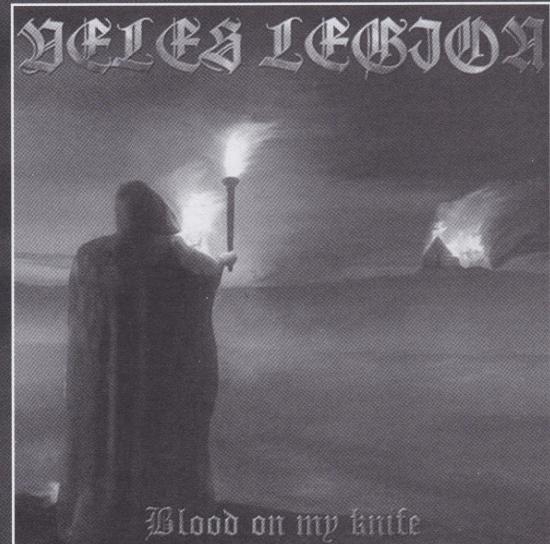
Οι **Lord Of Evil** δεν ανήκαν στο κύκλο του T.O.F. αλλά είχαν δημιουργήσει την δική τους «κλίκα» στην πόλη Gdynia (Gottenhafen στα Γερμανικά) και έχαιραν πάντα του σεβασμού της υπόλοιπης οκτωνίας. Ξεκίνησαν σαν Rotting τον Ιούλιο του '91 από τον Nuclear Skinhead (κιθάρα - Πολωνός skinhead ο οποίος ζει και εργάζεται στην Γερμανία) και τον E-met (ντράμς). Τον Δεκέμβριο του '91 το όνομα άλλαξε σε Lord Of Evil κατ' ο E-met αποχωρεί για να έρθει στη θέση του ο Desecrator of Souls με τον οποίο ηγούραφαν μια πρόσβατα, το «In Nomine Rex Infernus». Το Αύγουστο του '93 ηγούραφαν το πρώτο επίσημο demo

«Kill for Satan». Τον Οκτώβριο της ίδιας χρονιάς προσέλαβαν τον Black Cross Commando στα φωνητικά και μέσα στο '94 κυκλοφόρουν ακόμα μια πρόσβατα, το «Satanic War Master (Der Führer)» και το δεύτερο demo «Satans Soldiers». Στις αρχές του '95 το όνομα αλλάζει σε **WAR 88** και αποκηρύγγιουν κάθε οχέο με τον εβραϊκό οστανομόδ. Το «Satans Soldiers» επανακυκλοφορεί με τίτλο «White Aryan Resistance» το '95 και σαν split με τους Pantheon το 2000. Σαν WAR 88 θα κυκλοφορήσουν επίσης το «Kill the Z.O.G.» split demo με τους **Pogrom** (hooligan Oi! μπάντα του Nuclear) και θα σταματήσουν. Το '98 η Ολλανδική Berzerker κυκλοφόρησε σε CD όλα τα demo των Lord Of Evil. Μέσα στο 2004, τα κομμάτια του «Kill the Z.O.G.» θα κυκλοφορήσουν σε split 7" με τους Der Sturmer.

Άλλη μια ακραία Πολωνική N.S.B.M. μπάντα είναι οι **Martial** του θεόρατου skinhead Eiserne Faust. Η μόνη τους κυκλοφορία είναι το θυρεόδες «Death to the Inferior Races», καθώς ο τραγουδιστής τους έφυγε για την Αμερική και ο Eiserne Faust συνέχισε με τους **AntisemiteX**. Οι **Galgenberg** από την Σιλεσία φτιάχτηκαν το '94 από τον Grauth και τον Blut αν και το demo τους «Blutgrund» βγήκε το '97. Το '99 ήταν η χρονιά που κυκλοφόρησε το ομώνυμο MCD τους, οι περισσότερες κόπιες του οποίου κατασχέθηκαν μετά από την εισβολή της αστυνομίας στα γραφεία της Γερμανικής Darker Than Black. Θα κυκλοφορήσει σύντομα σε split LP με τους... Der Sturmer (δεν φταισε εγώ!) από την Hakenkreuz. Οι **Hodur** από την Gdynia (της «κλίκας» των WAR 88) με το «His Majesty» demo ('95) και την κασέτα «Salve Sathanas» ('96/'97) έδωσαν δείγματα γρήγορου Black Metal, όπως και οι **Kohort** από την ίδια πόλη με το «Megiddo Eve» demo ('94) και το «Christian Masquerade» ('96).

Αλλα σχήματα που αξιάζει να αναφερθούν (αλλά επιγραφματικά, λόγω έλλειψης χώρου) είναι οι **Kataxu** («North» demo '96, «Roots Thunder» demo 2000) μέλη των οποίων παίζουν και στους **Sunwheel** (πρότυπη Swastika - «Prophecies of the Aryan Moon» 2001), οι **Abs Conditus** (με τον Obscenus από τους Perunwit - «Noc Dlugich Nozy» demo '96), οι **Dark Fury** («Turning into Ashes» demo '98), οι **Holocaust** (3 demo), οι **Combat** («Northwind» demo '98)...

Η έρευνα θα συνεχιστεί στο επόμενο τεύχος με αναφορές στο Pagan Front, στην Γερμανία (κυρίως) αλλά και στον υπόλοιπο Λευκό κόσμο.

Γεια σου Έντ. Πέρασε πολύς καιρός από τότε που ακούσαμε για τελευταία φορά για τους BFG. Πώς πάνε τα πράγματα τώρα τελευταία και τι κάνετε; Βασικά έχουμε συμμαζευτεί. Όλα τα παιδιά είναι απασχολημένα με τις προσωπικές τους ζωές, τις οικογενείες τους, τις δουλειές τους, προσπαθούν να πληρώνουν τους λογαριασμούς, και τα λοιπά. Μερικοί από εμάς δουλεύουμε πάνω σε κάποιο καινούργιο υλικό και ελπίζουμε στο μέλλον να βρούμε χρόνο να ασκοληθούμε και πάλι με την μουσική.

Σέρω όπι αυτή η ερώτηση είναι βαρετή, θα μπορούσες όμως να αισιόποιες το συγκρότημα στους αναγνώστες; Μία μικρή ιστορία του συγκροτήματος; Ήμασταν οι Wayne (κιθάρα), Mike (ντράμι), Rick (μπάσο), Joel (φωνητικά) και Ed (κιθάρα). Το συγκρότημα δημιουργήθηκε το 1989 και μετά από μια ξέφρενη πορεία 13 χρόνων φτάσαμε τελικά στο τέλος. Ξεκίνησαμε σαν ένα συγκρότημα που ήθελε να ακουστεί η φωνή του, ποτέ δεν φανταστήκαμε ότι θα παίζαμε σε ολόκληρο τον κόσμο, ότι θα συναντήσαμε τόσους καλούς ανθρώπους και ότι θα πικραφαύσαμε τόσα πολλά άλμπουμ. Όλα μοιάζουν με όνειρο!

Πώς έγινε και μετά από τις κυκλοφορίες "Last Act of Defiance" και "Hate Train Rolling" υπήρξε σιωπή γύρω από το συγκρότημα; Οικογένειες, δουλειές, διαφορετικά προγράμματα μεταξύ μας. Χάσαμε τον χώρο που κάναμε πρόβες, μαζί με πολλούς χρονικούς περιορισμούς, όλα αυτά μαζί έκαναν αδύνατο το να βρίσκουμε χρόνο για να είμαστε μαζί.

Η τελευταία στουνπακή δουλειά με τους Mistreat ακούγοταν πολύ σαν πην προ "The Fight Goes On" περίοδο ενώ η άλλη σου δουλειά "Comrades till the end" είχε πο βαρύ πάκα, σαν αυτό που μας έχετε συνθίσει εδώ και πολύ καιρό. Ήταν προσκεδιασμένο; Πώς ήρθατε σε επαφή με τους Mistreat και ποια είναι η ιστορία του "Comrades till the end"; Λοιπόν, μάθαμε ότι μερικοί φίλοι μας στο εξωτερικό είχαν προβλήματα και ο ίδεα μας πήταν να πικραφήσουμε ένα CD το οποίο θα τους βοηθούσε. Έχετε υπ' όψη σας ότι είκαμε να κάνουμε πρόβες πάνω από ένα χρόνο, έτσι είκαμε αυτή την μικρή ευκαιρία να πικραφήσουμε, συναντηθήκαμε στο στούντιο και απλά γράφαμε το άλμπουμ κατευθείαν. Δεν κάναμε απολύτως καμία πρόβα. Και φυσικά το στούντιο δεν ήταν των δικών μας κριτηρίων, όμως κάναμε ότι μπορούσαμε μέσα στον χρόνο που μας είχε δοθεί. Εάν είκαμε κάνει πρόβες πάνω σε αυτό το υλικό και το είκαμε πικραφήσει σε ένα καλύτερο στούντιο, θα ήταν εκατό φορές καλύτερο. Στο τέλος όμως, πιστεύω ότι έγινε μια καλή δουλειά ώστε να μαζέψουμε τα χρήματα για αυτούς τους φύλους μας που είναν ανάγκη. Τώρα σκετικά με το split με τους Mistreat. Συναντήσαμε τα παιδιά του '98 και παίζαμε μαζί σε μια συναυλία στην Φιλαδελφία. Είναι πράγματι καλά παιδιά και πιστεύω ότι είναι ένα από τα καλύτερα συγκρότημα στην οποία.

Οταν ήρθαν για να παίξουν στις ΗΠΑ, μας ήρθε η ιδέα να κάνουμε ένα split CD μαζί τους. Ήμασταν ευχαριστημένοι που θα το κάναμε αυτό. Και αυτή τη φορά είκαμε αρκετό χρόνο για πρόβες και για να γράψουμε το καινούργιο υλικό. Έτσι τα παιδιά ήρθαν εδώ για μια εβδομάδα, περάσαμε πολύ καλά και πραγματοποίησαμε και το CD. Σχετικά με το υλικό, απλά θέλαμε έναν καλό πάκα, ήθελα το υλικό μας να είναι στο στυλ αυτών που ακούς στο αυτοκίνητο όταν πας βόλτα μια πλιόλουστη μέρα. Κάτι που να σε κάνει να χαρογελάς. Και φυσικά θέλαμε να δώσουμε και λίγο χιούμορ.

καλύτερο και από τις δύο πλευρές, ας τους δείξουμε ότι μπορούμε να παιχνίδιμε με διαφορετικά στυλ». Αυτό και κάναμε! Και τα δύο πικραφήθηκαν συχρόνως, γιατί να μην τα κυκλοφορήσουμε και συχρόνως! Δεν ήθελα να έχω απλά ένα CD, ήθελα να το ακούσει ο κόσμος. Το συγκρότημά μας είναι σαν ομάδα του μπέιζμπολ, ποτέ δεν ξέρεις τι πρόκειται να σου ρίξουμε. Αυτοί είναι οι BFG, δεν θέλουμε να κάνουμε τον κόσμο να βαριέται.

Τελευταία είκαμε πην επιστροφή δυο γυάντων της σκηνής στις ΗΠΑ πήν οι Blue Eyed Devils ενώ στην Ευρώπη ο Kev Turner επανασύνδεσε τους Skullhead, έδωσαν μερικές συναυλίες και κυκλοφόρησαν ένα καλό CD. Ποια είναι η γνώμη σου για αυτό, ειδικά για τον Kev Turner αφού πολλοί τον κατηγόρουν επειδή άφησε την ακτινή για να γίνει rave dj ενώ αυτός συνεχίζει να λέει ότι έκει κρατάει της ίδεες του. Αφού το κάνω αυτό εδώ και 13 χρόνια, μπορώ να δω ότι είναι δύσκολο να κρατήσεις ένα συγκρότημα σε ενέργεια. Υπάρχουν στηγμές που κρείαζεσαι ένα διάλειμμα, ένα είναι όμως σίγουρο, το να είναι μουσικός είναι πάντα στην καρδιά σου και θα έχεις πάντα την επιθυμία να βγεις και να ξαπλωζεις. Νομίζω ότι είναι πολύ καλό που αυτά τα συγκρότηματα πικραφαύσουν και παίζουν και πάλι. Πάντα μου άρεσαν οι Skullhead και το να κρίνω εγώ τον Kev θα ήταν τελείως λάθος. Ξέρω ότι είναι οικογενειάρχης και ότι θα πρέπει να πληρώνει τους λογαριασμούς του, ας είναι. Είμαι όμως σίγουρος ότι πέρασε από το «κάψιμο» της σκηνής, όπου πάντα κάποιοι τσακώνονται μεταξύ τους και απομακρύνονται από τα Βασικά, από αυτά που θα πρέπει να είναι πραγματικά. Φιλία, Πίστη και Τιμή. Τα κοινά χαρακτηριστικά του να είσαι λευκός!

Μερικά σκόλια για τα παρακάπω πρόσωπα/συμβάντα της χώρας σου: Α. Γεώργιος Ουάγκικτον: Να σου πω την ολίθεια, ποτέ δεν έδωσα μεγάλη προσοχή στον Ουάγκικτον. Άλλα όπως θα έλεγα για κάθε πατριώτη που πολεμάει για την ελευθερία από την τυραννία, έχει τον σεβασμό μου. Β. Αμερικανικός Εμφύλιος Πόλεμος: Πολύ ασχολημός! Αδελφός σκότων του αδελφό και οι

Ρότσιλντ πουλούσαν όπλα και στις δύο πλευρές. Γ. Στρατηγός Κάστερ: Ένας γενιαίος άνδρας που στάθηκε ως το τέλος. Αντιμετώπισε τον θάνατο και συνάντησε το χέρι του στο πεδίο της μάχης. Δ. ΗΠΑ και Δεύτερος Πλαγκόνιος Πόλεμος: Οι ΗΠΑ και πάλι πολέμησαν μαζί με την λάθος πλευρά, δίνοντας στον κομμουνιστικό χώρο για να αναπνεύσει. Ο οποίος με την σειρά του έσφαξε και υποδούλωσε εκατομμύρια. Ε. Τ.Λ. Ρόκγουελ: Ένας άνδρας που δεν φοβόταν να πει τη γνώμη του και που δεν φοβόταν την αντιπαράθεση. ΣΤ. Ρόναλντ Ρήγκαν: Ειλικρινά μπορώ να πω ότι τα χρόνια του Ρήγκαν ήταν πολύ καλά!!! Έχω καλές αναμνήσεις από αυτές τις μέρες, ίσως επειδή ήμουν τότε έφρυβος. Θυμάμαι όμως ότι τα πράγματα

Κάπι που με φέρνει πίσω στα όμηπουμ "Last Act of Defiance" και "Hate Train Rolling". Και τα δύο πήν διαφορετικά στην μουσική. Το "Last Act of Defiance" πήν σαν μια χρονομηχάνη που σε γύριζε πίσω στα όμηπουμ "Over the Top", ενώ το "Hate Train Rolling" είναι στο τυπικό στυλ των BFG που έκαναμε συνθήσει από την εποκή του "The Fight Goes On". Πώς έγινε αυτό και γιατί Βγάλατε δύο όμηπουμ συγχρόνως; Τότε, είκαμε γράψει πολύ υλικό και το υλικό αυτό πήν δύο διαφορετικών στυλ. Ξέραμε ότι υπήρχαν πολλοί οπαδοί που άκουγαν το βαρύ στυλ των BFG, υπήρχαν όμως και οπαδοί που δεν μπαρούν να συνθίσουν τόσα καλά το σκληρό υλικό και προτιμούσαν το πολιότερο υλικό. Έτσι είπαμε «κας τους δώσουμε όπι

Bound for Glory

ήταν πραγματικά καλά τότε. Θυμάμαι ότι πολλά πανκ συγκροτήματα είχαν τραγουδία, σκίτσα, κ.λπ. εναντίον του Ρίγκαν. Αυτό σημαίνει ότι έκανε κάτι σωστά! Μην ξεκνάμε και το Bitburg, όπου πήγε και απέθεσε φόρο τιμής στους πεσόντες SS!!! Z. Ράμπερτ Τ. Μάθιους: Ένας γενναίος άνδρας, εντελώς συγκεντρωμένος και δίκως να φοβάται τα εμπόδια, όπου έφτασε για τον σκοπό του μέχρι το τέλος. H. MSR Productions: Γιατί είναι τόσο θυμωμένος; Γιατί είναι τόσο τρελός; Θ. Τζώρτζ Μπούζ: Νομίζω ότι είναι πολεμοκάππαλος, προκαλώντας έναν πόλεμο που αυτή ν χώρα δεν έχει ανάγκη. Αυτή η χώρα πρέπει να επιστρέψει στην ιθική και να ανασυκεί για την δική της αυλή αντί για την Μέση Ανατολή. I. Τζέρρυ Σπρίνγκερ: Ένα δείγμα του καρκίνου που υπάρχει στην Αμερική! Εμένα μου φαίνεται σαν ένας κόπτανος με μασέλα και μεγάλη μύτη!!!

Υπάρχουν σκέδια για κάπι καινούργιο;
Ναι, το καινούργιο συγκρότημα με το οποίο δουλεύω τώρα ήταν να αρχίσει τις πιο γραφήσεις του υλικού του το περασμένο σαββατοκύριακο αλλά λόγω ενός ατυχήματος του Mike, του ντράμερ, έπρεπε να ακυρώσουμε τον χρόνο που έχαμε κλείσει με το στούντιο, και τώρα θα πρέπει να περιμένουμε μερικούς μήνες μέχρι να αρχίσουμε να δουλεύουμε πάνω στο καινούργιο μας CD. Επίσης έχω μερικά άλλα πράγματα στο μανίκι μου! Άπο το στρατόπεδο μου θα κυκλοφορήσει καινούργιο υλικό το 2004.

Ας μηλήσουμε για τις κυκλοφορίες σας. Πες μου πην γιώμη σου για κάθε άλμπουμ σας και τα αρνητικά ή θετικά (αν μπορείς να βρεις κάποια) πάνω σε αυτά και ποια είναι τα τρία αγαπημένα σου άλμπουμ των BFG:

Warriors' Glory: Ήμασταν καινούργιοι όταν πιο γράφαμε αυτό το άλμπουμ. Η παραγωγή δεν ήταν η καλύτερη, αλλά υπήρχε ενέργεια. Ο πόκος της κιθάρας

Εφ' όλης της ύλης

ήταν φρικτός, οι ενισχυτές μου είχαν πρόβλημα και ο πόκος Βγήκε συγκεκυμένος. Γενικά όμως ήμουν ευχαριστημένος με αυτό το υλικό τότε.

When the Hammer Falls: Αυτή η δουλειά Βγήκε πιο ομαλά. Είχαμε την ενέργεια για αυτή την δουλειά και την αφήσαμε ελεύθερη. Και πάλι όμως η παραγωγή δεν ήταν η καλύτερη, μιλάμε όμως για το 1990. Νομίζω όμως ότι υπάρχει καλό υλικό σε αυτό το άλμπουμ. Πάντα ήθελα να πιο γράφαμε και πάλι τα "Dresden" και "Valhalla's Calling" με την σημερινή σύνθεση. Τότε απλά τα τοσκίσαμε τα κομμάτια!

Over the Top: Νομίζω ότι η παραγωγή αυτού του άλμπουμ Βγήκε πολύ αδύναμη. Ο πόκος της κιθάρας ήταν ελλιπής, και πάλι όμως η ενέργεια και η μουσική υπήρχε. Νομίζω ότι το "Over the Top" είχε ένα πολύ καλό, μελωδικό συναίσθημα. Για να διορθώσουμε την παραγωγή αυτού του CD ξαναγράφουμε τις κιθάρες και έκανα και πάλι την μίξη και τώρα ακούγεται όπως θα έπρεπε.

The Fight Goes On: Αυτό είναι σίγουρα το πιο «κορισμένο» άλμπουμ μας. Το γράφαμε μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα, φτάσαμε στα όρια μας όταν πιο γράφαμε αυτό το άλμπουμ. Πήγανα για δουλειά από τις 7 με 5, πήγανα σπίτι για μπάνιο και μετά στο στούντιο γράφαμε μέχρι τις 3 με 4 το πρωί, πήγανα σπίτι για να κοιμηθώ μερικές ώρες και πάλι για δουλειά. Ήταν δύσκολο, όμως η οργή και η αγριότητα φαινόταν μέσα από το άλμπουμ. Τότε ήμασταν κοντά στο να διαλυθούμε γιατί δεν βρίσκαμε μόνιμο ντράμερ, μετά δολοφονήθηκε ο Eric Banks και είπαμε «*Επρέπει να συνεχίσουμε*»!!! Έτσι πήραμε τον Ritchie ο οποίος μένει στην Νέα Υόρκη (πάνω από 1500 μίλια μακριά) ο οποίος ήρθε και έκανε πρόβες μαζί μας για μια εδδομάδα, μετά επέστρεψε και γράφαμε το "The Fight Goes On". Νομίζω ότι είναι ένα καλό άλμπουμ και ο πόκος του CD ήταν από τους πιο επαγγελματικούς για την εποχή του. Αυτό που θα επιθυμούσα για αυτό το άλμπουμ θα ήταν να έχαμε διπλό μπάσο, πιοτεύω ότι αυτό θα δυνάμωνε τα κομμάτια ακόμα πιο πολύ.

Behold the Iron Cross: Είμαι πολύ περήφανος για αυτό το CD. Μου αρέσει πάρα πολύ, οι στίχοι είναι μερικοί από τους πιο καλούς μου, η μουσική είναι τελεια. Νομίζω ότι αυτό το άλμπουμ είχε πολύ εξυπνά και ανοιξε καινούργιες πόρτες σε αρκετό κόσμο. Ήταν σαν να λέμε, δεν υπάρχει πρόβλημα στο να παιζόμενε Βαριά μουσική. Νομίζω ότι οι στίχοι πρέπει να είναι ισάξιοι της μουσικής και αυτό το άλμπουμ

είναι ένα τέλειο παράδειγμα. Από το βαρύ "Untamed Lands" μέχρι το "Behold the Iron Cross" που σε κάνει να νοιώθεις ότι είσαι στην πρώτη γραμμή. Δεν υπάρχει κάτι το αρνητικό να πω για αυτό το άλμπουμ.

Never Again: Θα μπορούσε να Βγει και χωρίς τι zωντανό υλικό, είμαι όμως ευχαριστημένος με τα στουντιακά κομμάτια. Το "Never Again" είναι ένα από τα αγαπημένα μου κομμάτια των BFG. Είναι τόσο γρήγορο και δεμένο με τις κιθάρες και τα δυνατά ρεφρέν. Μου αρέσει αυτό το κομμάτι. Επίσης μου αρέσουν και τα άλλα κομμάτια. Φαίνεται επίσης και ότι η δύση του κιούμορ μας ήταν επιτυχημένη, με τον Freddy. Τα αρνητικά σημεία είναι ότι δεν μου αρέσει και τόσο το zωντανό υλικό μας. Φαίνεται ότι η μιξη ακούγεται πάντα άσχημα και όταν παίζεις με άλλα άργανα και όχι τα δικά σου, είναι δύσκολο να πετύχεις τον ήχο σου.

Glory Awaits: Μου αρέσει πολύ το "Glory Awaits". Ουσιαστικά είναι ο διάδοχος του "Behold...". Οι στίχοι είναι καλοί, η μουσική σκληρή, νομίζω όμως ότι η μιξη του CD δεν ήταν και τόσο καλή. Σίγουρα, η μιξη ήταν καλύτερη από τις πιο παλιές μας δουλειές, θελεπε όμως κάτι. Ήσως να ξαναμιξάρω το άλμπουμ στο μελλον. Δεν νομίζω όμως ότι αυτό το άλμπουμ είναι αντάξιο του "Behold...".

καταλάβει. Επίσης η δουλειά πάνω στις κιθάρες είναι απίστευτη, τόσο μελωδική με πάρα πολύ συναίσθημα.

Hate Train Rolling: Είμαι ευχαριστημένος με το "Train"! Είναι μια έκρηξης δύναμης και επιθετικότητας. Μου αρέσουν όλα τα τραγούδια σε αυτό το CD! Ενώ το "Last Act..." είναι πιο μαλακό, αυτό σε κτυπάει σκληρά. Υπάρχει ένας στίχος στο "Hymn of the Conquerors" που με κάνει και ανατριχίων όποτε το ακούεις: «Βρίσκεται παντού γύρω σου, μπορείς να το ακούεις; Οι φθινοπωρινοί άνεμοι φέρνουν την μυρωδιά του θανάτου, ο Χάρος περπατάει, ο λαός σου τον ακολουθεί, ο πλοιος έδυσε πάνω από την κώρα σου». Πραγματικά σκληρό! Επίσης έγινε τελεία παραγωγή σε αυτό το CD!

Beer Bottles and Hockey Sticks: Μου αρέσει!!! Και πάλι, θέλαμε έναν ήχο που να σε κάνει να νοιώθεις ωραία, με καλές δόσεις κιούμορ και μελωδίας. Είναι από τα CD που ακούς το καλοκαίρι με την οροφή του αυτοκινήτου σου κατεβασμένη και αυτό να πκεί εκκωφαντικά από το στέρεο. 100% ευχαριστημένος!!!

Τα πρώτα σας άλμπουμ Βγίκαν από την Rock-O-Rama. Είχατε και εσείς προβλήματα μαζί τους; Και όταν κυκλοφόρησε το "The Fight Goes On" από την Resistance, γιατί φύγατε από εκεί πή πιν εποχή που η Resistance ήταν η πιο επαγγελματική

όχι μόνο αυτό, αλλά και το να έχεις ένα στούντιο για να κάνεις πρόβες κοστίζει και αυτό. Και η ROR και η παλιά Resistance (εποχής Burdi) δεν ακολουθούσε αυτά τα πράγματα. Και στο τέλος αυτό τους στοίχισε πολλά καλά συγκροτήματα.

Όταν κοπάζεις αυτή πην καταπληκτική λίστα με τις κυκλοφορίες που Βγάλατε, μπορείς να πην δισκωρίσεις σε δύο μουσικά «σπρατόπεδα»: σπην προ "The Fight Goes On" περίοδο και σπην μετέπειτα. Από αυτό μπορεί κάποιος πολύ σωστά να Βγάλει το συμπέρασμα ότι το "The Fight Goes On" ήταν ένα μουσικό ορόσημο όχι μόνο για εσάς αλλά και για την RAC σκηνή αφού αφήνει τον παραδοσιακό skinhead ήχο. Πως ανταποκρίθηκε τότε ο κόσμος και πως επηρέασε από τότε τους BFG; Ο κόσμος καταβρόχισε το άλμπουμ!!! Η ανταπόκριση ήταν εκπληκτική! Αυτό το άλμπουμ κέρδισε πάρα πολλούς καινούργιους που δεν γνώριζαν την σκηνή μας. Μερικά τοπικά δισκόδικα που πουλάουσαν τα άλμπουμ μας τα πουλάουσαν όλα μέσα σε μερικές μέρες. Μία αλυσίδα καταστημάτων που δεν υπάρχει πια μας είπε ότι ξεπεράσαμε σε πωλήσεις το καινούργιο των Metallica και ότι όλο και περισσότερα παιδιά έψαχναν για BFG. Αυτό μας πρωθήθησε. Ξέραμε ότι ήμασταν καλοί μουσικοί και ότι θα μπορούσαμε να γράψουμε καλά τραγούδια, θέλαμε όμως κάτι για να μας υποστηρίξει. Και το "The Fight Goes On" ήταν αυτό. Από εκεί ξέραμε ότι ο δρόμος ήταν ανοικτός για εμάς για να Βγάλουμε πιο σκληρό και επαγγελματικό ήχο.

εταιρία της εποχής

της, σαν την Panzerfaust

Requiem: Αυτό το κυκλοφόρησε ο Ritchie. Περιέχει το αυθεντικό μας demo του 1989 με τον Eric Banks στα φωνητικά. Για μας είναι ένα κομμάτι της ιστορίας μας, συν το υπόλοιπο που είναι zωντανό.

Last Act of Defiance: Μου αρέσει αυτό το CD! Είναι ένα μελωδικό CD με καλό αίσθημα. Έχει επίσης μερικούς από τους πιο καλούς μου στίχους και είναι κάτι περισσότερο από την δική μου σκοπιά. Υπάρχει μια ιστορία πίσω από κάθε τραγούδι. Μου αρέσει να λέω ιστορίες με τα τραγούδια μου ή να κάνω τον ακροατή να ταξιδεύει. Αυτά τα κομμάτια ταιριάζουν σαν γάντι. Υπάρχουν κομμάτια σαν το "Damned" που είναι τόσο αληθινά, που κάθε άνθρωπος μπορεί να τα

Eίναι φανερό

ότι έχετε διάφορες μουσικές επιρροές.

Ποια συγκροτήματα σας επηρέασαν και ποια είναι τα αγαπημένα σας; Ακούω πάρα πολύ μουσική. Ένα από τα αγαπημένα μου όλων των εποχών είναι οι Iron Maiden. Πίσω στις μέρες που τα metal συγκροτήματα τραγουδούσαν για σεξ, ναρκωτικά και rock 'n' roll, οι Maiden τραγουδούσαν για ιστορικά θέματα και είχαν αυτή την κλασσική αιχμή στην μουσική τους. Σήμερα ακούω πολλά συγκροτήματα με την κλασσικό metal ήχο που προέρχονται από την Σκανδιναβία όπως Children of Bodom, Soilwork, Nightwish, The Haunted. Επίσης μεγάλωσα κατά την περίοδο της πρώτης φάσης του thrash metal, όπως οι Metallica ήταν καλοί. Πολλά άλλα συγκροτήματα εκείνης της

εποχής πάντα καλά όπως οι Exodus, Crumb-suckers, Carnivore, Destruction, Sodom, επίσης άκουγα και crossover, hardcore/punk του '80. Υπήρχαν μερικά φανταστικά συγκροτήματα όπως οι Dr. Know, Battalion of Saints, RKL, Negative Approach, αυτοί είναι που αποκαλώ αληθινό hardcore, οι καλύτεροι! Δεν με ενδιαφέρουν τα σημερινά hardcore/punk. Φυσικά μου αρέσει πάρα πολύ και η κλασσική μουσική. Μπορώ να κάθομαι και να ακούω κλασσική μουσική κάθε μέρα. Ακόμα με αφήνει κατάπληκτο η δεξιοτεχνία αυτής της μουσικής, πάσο φανταστικοί πάντα αυτοί οι μεγάλοι άνδρες. Και τέλος μου αρέσει πάρα πολύ ο παλιός skinhead r'n'r ήχος. Συγκροτήματα όπως Skrewdriver, Brutal Attack, Midtown Bootboys, Vengeance, Skullhead, Störkraft, όλα μου φέρνουν καλές αναμνήσεις.

Σχετικά με το "Requiem". Πες μας κάτι για τις πρώτες μέρες των BFG, για τον Erik Banks και τι συνέβη εκείνη την δραματική μέρα. Ο Erik πάντα από αυτούς που πάντα θετικοί και που μπορούσε μέσα από τα λόγια του, τις πράξεις του και την συμπεριφορά του ότι πάντα ένα αφοσιωμένο άτομο. Όταν αρχίσαμε το συγκρότημα, έμενε μαζί με τον παλιό μας ντράμερ Dan, με τον οποίο ήμασταν μαζί σε ένα παλιότερο συγκρότημα. Μας έδωσε την ιδέα να δοκιμάσουμε τον Erik στο καινούργιο μας συγκρότημα (BFG), και έτσι και κάναμε. Η φωνή του πάντα πολύ σκληρή, σαν χαλίκι. Μας άρεσε και ήμασταν ευχαριστημένοι που τον είχαμε στο συγκρότημα, επίσης μπορούσαμε να συνενωθούμε μαζί του άντετο. Διυτυχώς μετακόμισε πίσω στο διαμέρισμα των γονιών του το οποίο πάντα πολύ μακριά από την πόλη και δεν μπορούσε να βρίσκεται στις πρόβες του συγκρότηματος.

Έτσι καταλήξαμε στο να πρέπει να πάρουμε έναν καινούργιο τραγουδιστή, ο οποίος έμενε στον ίδιο δρόμο που πάντα και το στούντιο μας (Joel). Ο Erik δεν είχε πρόβλημα με αυτό και κατάλαβε την απόφασή μας 100%. Κάθε τόσο ερχόταν στην πόλη τα σαββατοκύριακα και συναντιόμασταν κάνοντας πάρτι, κάνοντας αθλήματα, κλπ. Ένα σαββατοκύριακο, σε ένα πάρτι, ο Erik, ο Joel και άλλοι δύο κατέληξαν στο να μπλέξουν σε έναν μεγάλο τσακωμό με έναν έμπορο ναρκωτικών και μερικούς φίλους του. Πιο νωρίς ένας από αυτούς που πάντα μαζί με τον Erik και τον Joel είχε χτυπήσει πολύ άσχημα ένα «βαπτοράκι» που πήγε να του πουλήσει κοκαΐνη. Η γκόμενα αυτού που πουλούσε ναρκωτικά έφυγε και έφερε μερικούς φίλους του. Όταν επέστρεψαν ο Joel και ο Erik μαζί με τους άλλους δύο επιτέθηκαν στον έμπορο και τους φίλους του και τους χτύπησαν. Ενώ διέφευγαν με το αυτοκίνητό τους, ο ένας από αυτούς που πάντα μαζί με τον Joel και τον Erik έσπασε το πλαινό παράθυρο του αυτοκινήτου με μία σκούπα, και χτύπησε αυτόν που καθόταν στη θέση του συνοδηγού στο κεφάλι, που πάντα η γκόμενα του έμπορου (δεν ήξεραν ποιος καθόταν στην θέση του συνοδηγού, έκαναν οργιστεί από την μάχη και οποιοσδήποτε καθόταν εκεί πάντοι).

Μερικές μέρες αργότερα, οι BFG έπαιζαν στην αυλή του σπιτιού ενός φίλου και ήρθε η αστυνομία και συνέλαβε τον Erik, τον Joel και τους άλλους

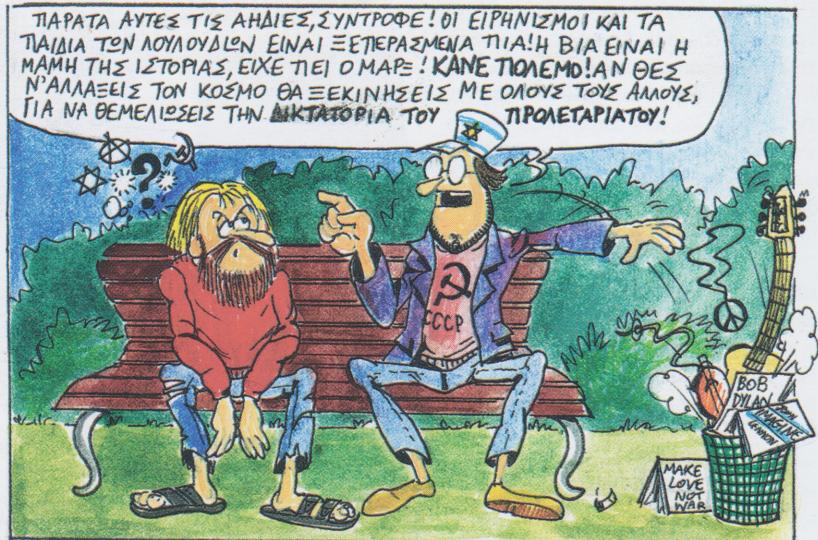
δύο. Κατέληξαν να καταδίκαστούν, να πληρώσουν πρόστιμο και να περάσουν κάποιο χρόνο στην φυλακή. Σε έναν τελειο κόσμο, θα τους έίχαν δώσει μετάλλιο που κτύπισαν τον έμπορο ναρκωτικών και τους φίλους του. Σε αυτό όμως το κράτος δημοκρατίας και ισότητας, πήγαν διακοπής σε έναν κρατικό τόπο διάφορης. Όταν αποφυλακίσθηκε ο Erik του έδωσαν αυστηρή αστυνομική επιπτήρηση, δυστυχώς έμενε πολύ μακριά και δεν είχε κάποιο μέσο μεταφοράς και έτσι δεν μπορούσε να βρει τρόπο να πηγαίνει στην πόλη για να δει τον αστυνομικό που είχε αναλάβει την επιπτήρησή του. Έτσι την παραβίασε και Βγήκε ένταλμα σύλληψής του. Για να μην επιστρέψει στην φυλακή, έφυγε από την πόλη. Λίγο αργότερα συνάντησε μια κοπέλα που την ερωτεύτηκε και απέκτησαν ένα γιο. Ο επόμενος στόχος του πάντα να Βγάζει αρκετά χρήματα για να αγοράσει σπίτι για την οικογένειά του. Βρήκε μια δουλειά όπου έβγαζε καλά λεφτά κάνοντας βαρίες εργασίες, σε μια ψαροβάρκα στην Αλάσκα. Σκεδίζατε να το κάνει αυτό για ένα χρόνο περίπου, και με αυτό τον τρόπο θα είκε τα χρήματα για να δώσει μια μεγάλη προκαταβολή για το σπίτι.

Στον δρόμο για την Αλάσκα, σταμάτησε στο Πόρτλαντ για μερικές μέρες ώστε να συναντήσει κάποιους γνωστούς του. Στο μέρος που έμενε είχαν προβλήματα με μερικούς κόκκινους. Είχαν συνέχεια απειλητικά τηλεφωνήματα από αυτούς ώστου στο τέλος ο ένας «έσπασε» και είπε στους κόκκινους ότι θα τους συναντούσε στο πάρκινγκ ενός καταστήματος τροφίμων για να τους αντιμετωπίσει. Ο τύπος πάντα τόσο θυμωμένος που πήγε μόνος του. Ο Erik, μην θελοντας να τον αφήσει έτσι, τον ακολούθησε με μερικούς άλλους στο κατάστημα. Ο Erik ποτέ δεν άφηνε κάποιον μόνο του, πάντα μαζί σου σε ώρες ανάγκης. Έτσι το αυτοκίνητο στο οποίο επέβαινε μπήκε στο πάρκινγκ και έπεσε πάνω σε ένα αυτοκίνητο γεμάτο με κόκκινους. Ένας από αυτούς Βγήκε έξω και πυροβόλησε στον αέρα, όλοι έσκυψαν, τότε ο Erik σπικάθηκε για να δει και τον πυροβόλησε ο κόκκινος. Ήταν η πρώτη ανθρωποκτονία στο Πόρτλαντ. Ήταν η Iανουαρίου.

Ποτέ πια δεν πρόκειται να ξαναδώ την πρωτοχρονία όπως την έβλεπα.

Μία φορά κι έναν καιρό... ★ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Tou I.A.

Θα περίμενε κανείς σε ένα τέτοιο... αθλητικό ίδρυμα, σε αυτόν τον παγκόσμιας εμβέλιας ποδοσφαιρικό κυρίως κολοσσό, ακόμα και οι οπαδοί του, ώστε να προτιμάτε οι πελάτες του να ανταποκρίνονται στη χλιδή και τη «γκλαμούριά» που η ίδια η Ρεάλ Μαδρίτης με τα αστέρια της αποπνέει. Κι όμως, ξεκινώντας από τους ιδιους τους παίκτες, που πολλοί τυγχάνειν να είναι και οπαδοί της ομάδας, διαπιστώνει κανείς το εντελώς αντίθετο. Οι συνδεσμίτες της Ρεάλ Μαδρίτης, της βασιλίσσας του Ισπανικού και Παγκοσμίου ποδοσφαίρου, είναι ακριβώς σαν κι εμάς...

Και αυτό πέρτε το όπως θέλετε (...αν και θα το εξηγήσουμε παρακάτω). Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή τα πράγματα, αν και θα είμαστε ιδεταίρως σύντομοι με τις ιστορικές αναδρομές και τα στατιστικά. Πώς να χωρέουν άλλωστε 102 χρόνια ιστορίας μέσα σε λίγες γραμμές; Στις 6 Μαρτίου του 1902 λουόντι, ιδρύεται η Ποδοσφαιρική Λέσχη της Μαδρίτης (Madrid Football Club) από μια παρέα... φίλων του ποδοσφαίρου. Μέσα σε δύο μήνες, θα αφχίσει και η εκατονταετής ποδοσφαιρική κόντρα ανάμεσα στη Μαδρίτη και τη Μπαρτσελόνα, με νικήτρια τη δεύτερη. Από τότε πολλά άλλαξαν... Ενάμιση σχεδόν χρόνο μετά, τον Ιανουάριο του 1904 η M.F.C. ενώνεται με τις Moderno, Amicale και Moncloa, για να σχηματίσουν τη γνωστή μας Ρεάλ Μαδρίτης, τη Βασίλισσα της Μαδρίτης. Για τους τύπους να αναφερούμε επίσης ότι την επόμενη ακριβώς χρονιά ήρθε και το πρώτο πρωταθλήμα, στις 16 Απριλίου του 1905.

Επόμενη σημαντική ημερομηνία για τους «μερένγκες», όπως είναι το παρατούντι τους, είναι το 1936, όταν και αναλαμβάνει τη χώρα ο Στρατηγός Φράνκο με τις ευλογίες της Ισπανικής ακροδεξιάς και φυσικά του Ράιχ. Η Αγγλία, με τη Γαλλία και τις ΗΠΑ έκαναν 3 χρόνια, μέχρι το 1939 δηλαδή, για να αναγνωρίσουν τη νομιμότητα της κυβέρνησής του, αλλά τελικά μπροστά στον κομμουνιστικό κίνδυνο που αντιπροσώπευε το Λαϊκό Κόμμα... υπέκυψαν. όπως και να έχει, με το Φράνκο στο τιμόνι της χώρας, η Ρεάλ μεγαλούργησε.

Όπως και ο **Μουσολίνι** με την SS Lazio, έτοι και ο Ισπανός κυβερνήτης ήταν οπαδός της Ρεάλ. Την αγάπη του αυτή απέδειξε όποτε του δόθηκε η ευκαιρία, κυρίως φέρνοντας παίκτες-αστέρια της εποχής στην ομάδα. Τρανότερο παράδειγμα από τη μεταγραφή του **Αλφρέντο Ντι Στέφανο**, ίσως να μην υπάρχει. Παρεπιπτόντως, μιας και αναφερθήκαμε στο Ντι Στέφανο, είναι καιρός να καταρριφθεί το επιχείρημα των οπαδών της Μπαρτσελόνα ότι ο Φράνκο τους τον έκλεψε κτλ. Είναι γεγονός μεν ότι η Ρεάλ τον

τεμβρίου του 1943. Η κίνηση άνοιξε ουσιαστικά το δρόμο για να γράψει η Ρεάλ τις χρυσές σελίδες της ιστορίας της. Γι' αυτό άλλωστε μετονομάστηκε και το στάδιο της από Chamartin σε Santiago Bernabéu και μάλιστα όσο αυτός βρισκόταν εν ζωή, στις 4 Ιανουαρίου του 1955. Στο σημείο αυτό, ας δούμε τους τίτλους που έχει κατακτήσει αυτή η ομάδα. Έχουμε: 29 Πρωταθλήματα Ισπανίας, 17 Κύπελλα Ισπανίας, 9 Κύπελλα Πρωταθλητριών Ευρώπης, 2 Κύπελλα Ουέφα, 1 Ευρωπαϊκό Σούπερ Καπ, 1 Ισπανικό

REAL MADRID

Ξεκινήσαμε πριν από κάποιο καιρό να ασχολούμαστε με συνδέσμους οργανωμένων οπαδών μεγάλων, ή και μικρότερων, Ευρωπαϊκών ομάδων όπως η SS Lazio, η AS Roma, αλλά και η Hellas Verona και το ΑΠΟΕΛ. Αναφερόμαστε πάντα στο ποδόσφαιρο, το βασιλιά των σπορ, που έχει όμως και αυτό το δικό του κύριο, ή μάλλον τη δική του Κυρία. Πρόκειται φυσικά για τη «Βασίλισσα της Ευρώπης», τη Ρεάλ Μαδρίτης.

«έκλεψε» μέσα από τα χέρια των Καταλανών, αλλά μόνο αφού οι τελευταίοι τον δοκίμασαν και δεν τους έκανε!! Κλείνει η παρένθεση και συνεχίζουμε. Για μένα πρωτοπικά, η μεγαλύτερη ευεργεσία του Φράνκο προς τη Ρεάλ, ήταν η παράδοση της προεδρίας και διοίκησης του συλλόγου στον **Σαντιάγκο Μπερναμπέον**, στις 15 Σεπ-

ληργκ Καπ, 7 Ισπανικά Σούπερ Καπ, 3 Διηπειρωτικά Κύπελλα και 26 μικρότερης εμβέλειας κύπελλα, όπως τοπικά πρωταθλήματα και άλλους θεσμούς. Πρόκειται όπως όλοι θλέπετε για τον πιο ιστορικό και επιτυχημένο ποδοσφαιρικό, για να μην πούμε αθλητικό γενίκοτερα, σύλλογο του κόσμου. Ως γνωστόν, η επιτυχία φέρνει

φθόνο, ζέλια, όχι βέβαια στον επιτυχημένο, αλλά στους επίδοξους μνηστήρες των τίτλων της «βασιλιοσας». Έτσι, κατά καιρούς διάφορα ακούστηκαν για ευνοϊκή μεταχείριση της ομάδας της πρωτεύουσας. Το αυτείο είναι ότι οι κατηγορίες αυτές κάθε φορά προσαρμόζονταν ανάλογα με την κυβέρνηση που κατείχε την εξουσία. Έτσι, η Ρεάλ στην εκατονταετή ιστορία της, για τους εχθρούς της, έχει περάσει από όλα τα πολιτικά στρατόπεδα, από τον Φράνκο, μέχρι το **Γκονζάλεθ** και τον **Αθνάρ!** Τα

της πόλης βρίσκεις γηγενή Έλληνα, ή Αγγλο με το... φανάρι! Κι όμως, από τα 6.000.000 των κατοίκων της μόλις το 3% δεν είναι Ισπανοί και προέρχονται από το Μαρόκο, τη Βόρειο Αφρική και τη Λατινική Αμερική. Το υπόλοιπο 97% αποτελείται από Ισπανούς! Τη φιλοσοφία αυτή, φαίνεται να τηρεί και η ίδια η ομάδα. Αν κοιτάξουμε προσεκτικά στην επίσημη σελίδα της Ρεάλ στο διαδίκτυο, θα δούμε σε δύο τουλάχιστον περιπτώσεις αναφορά σε ζητήματα φυλής. Έτσι, από το πρώτο κίολας ντέρμπι μεταξύ

των συνθηκών, προχωρεί στην απόκτηση έγχρωμων ποδοσφαιριστών (το άδικο πάθημα της Lazio, ίσως και να έγινε μάθημα για τη Βασίλισσα).

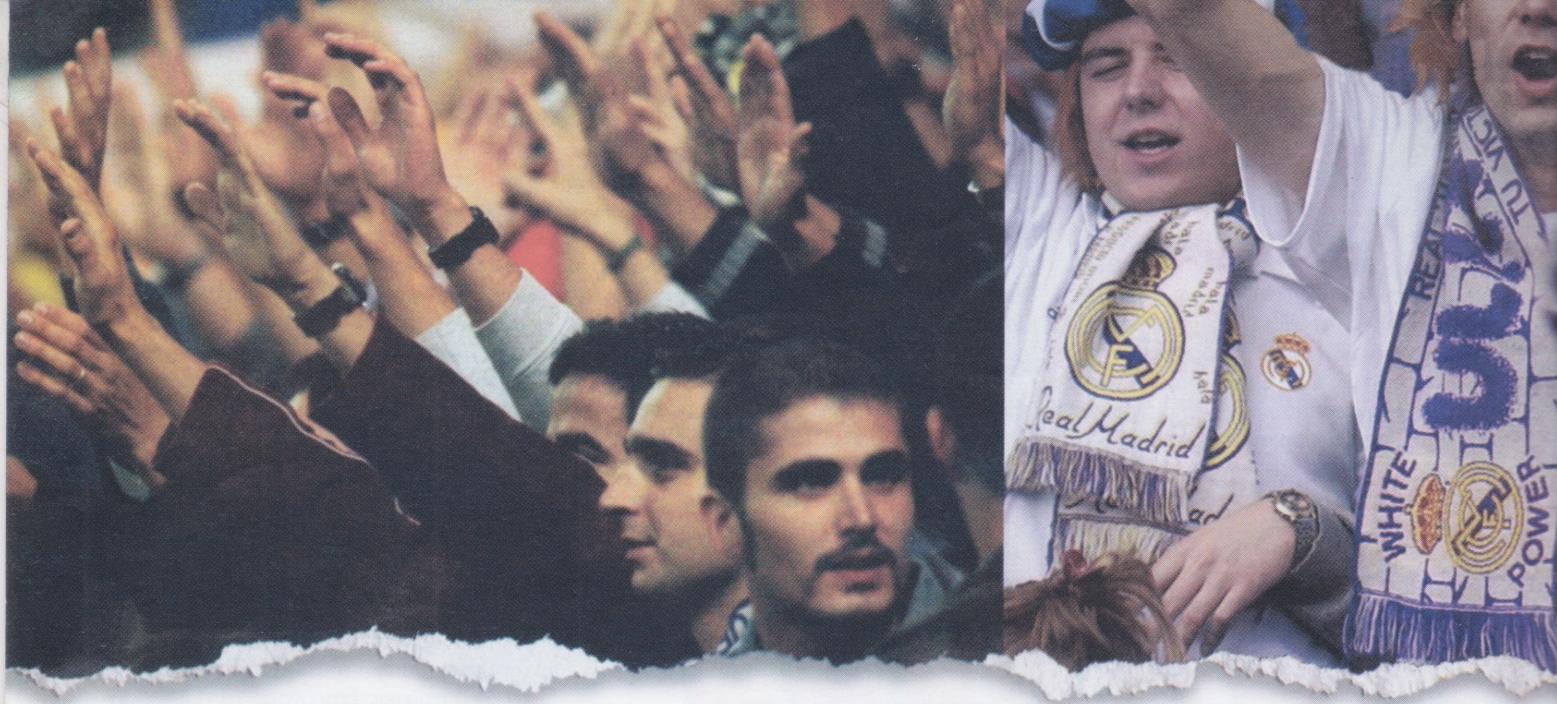
Τα περισσότερα κτυπήματα λοιπόν, για να επανέλθουμε σιγά σιγά στο θέμα μας, τα έχουν δεχτεί οι Ultras Sur, ίσως ο πιο σκληρός πυρήνας ακροδεξιών οπαδών στην Ισπανία, κι από τους καλύτερα οργανωμένους στην Ευρώπη. Στη Μαδρίτη μάλιστα τυχάνε απόλυτης αποδοχής τόσο από τον κόσμο όσο και από τη διοίκηση. Απόλυτης είπε; Μάλλον λάθος έκανα. Υπάρχουν και κάποιοι που διαφωνούν (εκτός από την... αντιπολίτευση, δηλαδή τους οπαδούς άλλων ομάδων). Δεν είναι άλλοι από τους Βάσκους και τους... μετανάστες και φυσικά τους «προοδευτικούς» δημοσιογράφους που τους υποστηρίζουν και τους υπερασπίζουνται! Μάλιστα, σε οριμάσιες περιπτώσεις ξεπερνούν τα όρια, βάζοντας σε κίνδυνο ακόμα και την ίδια τους τη ζωή απλά και μόνο για να εκπληρώσουν μια ματαιοδοξία: τη συμμετοχή τους στην πάταξη της ακροδεξιάς από κάθε έκφανση της ανθρώπινης δραστηριότητας! Τί κτάφεραν με τους Sur; Μάλλον τίποτα!!

Ας δούμε λοιπόν πως έχει η ιστορία. Οι Ultras Sur δημιουργήθηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '80, από μια ομάδα οπαδών της Ρεάλ. Πέραν τον καθαρά αθλητικών τους δραστηριοτήτων, έχουν αναπτύξει και μια άκρως πολιτική δραστηριότητα. Σε αυτό βέβαια βοηθάει και το γεγονός ότι είναι σύνδεσμος φίλων της Ρεάλ Μαδρίτης κι όχι της... Λεγανιές ή της Ειμπάρ, οπότε θέλοντας και μη η δράση του αποκτά μεγαλύτερη εμβέλεια, βρίσκει μεγαλύτερο κοινό. Στους Sur λοιπόν, εκτός των σκληροπυρηνικών οπαδών της Ρεάλ, έχουν οργανωθεί και άλλα άτομα, κυρίως από την ακροδεξιά (=εθνικιστική, εθνικοσοσιαλιτική, όπως θέλετε πάρτε το) οργάνωση Hammerskin Nation, αλλά και μη οργανωμένοι εθνικιστές. Μεταξύ των άλλων, στις δραστηριότητές τους συμπεριλαμβάνονται, εκτός του γηρέδου φυσικά, η διοργάνωση White Power συναυλιών, η οργάνωση και λειτουργία εθνικοσοσιαλιτικών βιβλιοπωλείων, η έκδοση περιοδικών. Ενίστε ασχολούνται και

της Ρεάλ και της Μπαρτσελόνα (13/5/1902) καυτηριάζεται το γεγονός ότι η ομάδα της Καταλονίας είχε στη σύνθεσή της πολλούς ξένους παίκτες, ενώ η Μαδριλένιοι κανέναν. Επίσης, σε άλλο σημείο, αναφορικά με την έλευση του Ντι Στέφανο στη Μαδρίτη, η σελίδα αναφέρει: «Οι διαπραγματεύσεις ήταν σκληρές, αφού και η Μπαρτσελόνα ήθελε να τον αποκτήσει. Τελικά, ήταν λευκός, πολύ, πολύ λευκός [και ήρθε] να ικανοποιήσει και να δοξάσει το Σύλλογο».

Αυτά γράφει επακριβώς η ιστοσελίδα της Ρεάλ Μαδρίτης (www.realmadrid.com). Με τέτοια εχέγγυα λοιπόν, πως να μη δημιουργήθουν προς χάρην της «Βασίλισσας» σύνδεσμοι που πρεσβεύουν, ανάμεσα στα άλλα, και αυτό ακριβώς: τη φυλλετική καθαρότητα (πάντα στο μέτρο του δυνατού στη σημερινή κοινωνία), ασχέτως με το αν η ομάδα τους τα τελευταία χρόνια, ίσως και εκ

με πιο καθημερινά προβλήματα όπως οι... ομοφυλλόφιλοι, οι μετανάστες (μαύροι, γύψιοι κτλ) και φυσικά οι Βάσοι. Βλέπετε 30 χρόνια φυλετικής τρομοκρατίας και φυλετικών δολοφονιών από την ΕΤΑ δεν ξεχνιούνται από τους Ισπανούς!

Στις τάξεις των Sur θα θρει κανείς ανθρώπους από όλα τα μονοπάτια της ζωής. Από μαθητές και πιτογιριάδες εργαζόμενους για να βγάλουν ένα χαρτζιλίκι ή τα προς το ζειν, μέχρι προγραμματιστές ηλεκτρονικών υπολογιστών και δικηγόρους. Στις δύο τελευταίες κατηγορίες μάλιστα, ανήκουν οι δύο εκ της ηγετικής τρινδίας του συνδέσμου. Αρχηγός είναι ο **Jose Luis Ocha**. Ο **Alvaro**, δικηγόρος στο επίγειλμα είναι το νούμερο 2, ο τρίτος στη σειρά είναι ο **El Gordo Reyes**, ενώ ο **Nando**, είναι ο υπεύθυνος για το στήσιμο και τη λειτουργία των ιστοσελίδων των Ultras Sur και του Hammerskin Nation. Οι σχέσεις του συνδέσμου με την ομάδα είναι κάτι πραπάνω από καλές, όπως άλλωστε ήταν πάντα. Δεν είναι τυχαίο ότι ένας πρόγραμμα πρόεδρος της Ρεάλ, ο **Ραμόν Μεντόζα**, με τον οποίο η «Βασιλίσσα» κατέκτησε 6 πρωταθλήματα, 2 κύπελλα Ουέφα και 4 Ισπανικά Σούπερ Καπ, τους αφέρωνε φωτογραφίες όπου ανέγραφε: «Στους αγαπημένους μου Ultras με αγάπη». Αυτό βέβαια δέχνει και τη δύναμη του συνδέσμου, όχι βέβαια με την ελληνική έννοια του «ανεβοκατεβάζω διοικήσεις, προπονητές και παίκτες όποτε θέλω». Η διοίκηση της ομάδας τους έχει παραχωρήσει και γραφεία στο γήπεδο Σαντιάγκο Μπερναρντίνεο, δίνοντάς τους μάλιστα και τα κλειδιά του γηπέδου, ενώ σχεδόν όλοι οι πρωτοκλασίτοι παίκτες της ομάδας έχουν δώσει συνέντευξη ή έχουν φιλοξενηθεί γενικότερα στις σελίδες του εντύπου του συνδέσμου. Μάλιστα, πολλοί είναι και οπαδοί... των οπαδών, με πρώτο και καλύτερο το **Ραούλ**, γέννημα

θρέμα **Μαδριλένο** και οπαδό της Ρεάλ, και τον **Γκούτι**. Συχνά οι Sur διοργανώνουν πριν την έναρξη του αγώνα κάποια εκδήλωση για να τιμήσουν παλιούς ή εν ενεργεία παίκτες της ομάδας. Το πιο πρόσφατο

παράδειγμα είναι αυτό με τη βράβευση του πρώτην madridista, του **Ρεδόνδο**. Τότε, είχε δημιουργηθεί μεγάλος σάλος από τα «προδοτικά» ΜΜΕ και πολλές «δημοκρατικές» οργανώσεις είχαν επιτεθεί στον παίκτη επειδή δέχθηκε το βραβείο και μάλιστα από τον αρχηγό των Sur, τον Ocha.

Κατά γενική ομολογία οι Ultras Sur είναι ο δυναμικότερος σύνδεσμος οπαδών στην Ισπανία. Είναι ένα φόβητρο για οποιονδήποτε αντίπαλο, όπως άλλωστε και η ομάδα που υποστηρίζουν, τόσο εντός, όσο και εκτός γηπέδων. Είπαμε και προηγουμένως ότι τις καθημερινές και τις αργίες, επιδίδονται σε κυνηγητό μεταναστών και ομοφυλοφίλων, ενώ τα σαθατοκύριακα, δηλαδή τις... άγιες ημέρες του γηπέδου, αφοσιώνονται στο «διάλογο» με τυχόν Βάσοκους φιλοξενούμενους. Η όλη κατάσταση αρχίζει στα μπαρ γύρω από το γήπεδο, όπου φυσικά καταλαμβάνονται από οπαδούς των Sur. Αφθονο ποτό και White Power μουσική συνοδεύονται από φυλετικά ανέκδοτα, αντισιμητική προπαγάνδα, πώληση περιοδικών των U.S και του H.N., ενώ όλη αυτή η διαδικασία αποτελεί παράλληλα την άτυπη μύηση των νέων μελών στην οργάνωση. Φτάνει η ώρα του αγώνα. Η Ρεάλ αντιμετωπίζει την Οσασούνα, ομάδα βασικής προέλευσης. Η καλύτερή τους. Μπαίνουν στο γήπεδο με όλα σύνεργα, δηλώνοντας με την εμφάνισή τους το ποιόν τους, την ιδεολογία τους. Για τους Ισπανούς αστυνομικούς περνούν απαραίτητοι, ίσως να είναι και ευπρόσδεκτοι. Πόσοι αστυνομικοί δεν έχουν χάσει τη ζωή τους από τα κτυπήματα της ΕΤΑ; Ισως και να σκέφτονται αυτό. Πάντως οι Ultras Sur προελαύνουν ανενόχλητοι με τις σημαίες και τα κασκόλ τους, με τους κέλτικους, τις... χαρμογελαστές νεκροκεφαλές και τις σάστικες. Απαιτούν τους θαλάμους αερίων για του βάσοκους φυλακισμένους, χαιρετούν με το δεξί χέρι υψωμένο περήφανα, ξετυλίγουν τις σημαίες του Φράγκο και του Ράιχ, κοροϊδεύουν τους μαύρους παίκτες. Τους δικούς τους μαύρους παίκτες! Κατά τα άλλα, η Ρεάλ νικάει 2-0, αλλά για τους Sur τώρα αρχίζει ο πραγματικός αγώνας. Μόλις ο διαιτητής σφυρίζει τη λίξη, ουσιαστικά

ξεκινάει το κυνήγι στους δρόμους της Μαδρίτης, το κυνήγι των Βάσκων. Δεθα μπούμε σε λεπτομέριες, τί και πώς. Δε χρειάζεται άλλωστε. Όλα αυτά κι άλλα πολλά και μάλιστα διανθισμένα με δικά του στοιχεία, κρίσεις και επικρίσεις, που μόνο το κόμπλεξ του αποτινέουν, τα κατέγραψε ένας δημοσιογράφος ονόματι **Αντόνιο Σάλας** (έτσι λέει τουλάχιστον), που κατάφερε να παρεισφρύσει στις τάξεις των Ultras Sur.

έκδοση του βιβλίου αυτού, για τραματισμό αστυνομικού και εκτίει 4 χρόνια ποινή. Τέτοιες προσπάθεις έχουν γίνει πολλές κατά καιρούς, από διάφορους «δημοσιογράφους». Στόχο αποτελούν όχι μόνο οπαδικές λέσχες, αλλά και πολιτικά κόμματα και σχηματισμοί. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα μας έρχεται από την Αγγλία, όπου δημοσιογράφος παραπλάνησε νεαρό και τάχιστα ανερχόμενο μέλος του BNP, δηλώνοντας

συστήματος εναντίον οποιασδήποτε εθνικιστικής έκφρασης, ενώ μας δείχνει ότι οι αντιδράσεις είναι οργανωμένες σε παγκόσμιο επίπεδο. Βέβαια, καλό θα ήταν οι επίδοξοι Έλληνες μιμητές των προσαναφερθέντων «δημοσιογράφων» να το ξανασκεφτούν, καθώς οι «τολμηροί» πληρά μυαλού συνάδελφοί τους φιγουράρουν πρώτοι πρώτοι στη λίστα των επικυριγμένων τόσο των Sur και των συναγωνιστών τους (και είναι πάααρα πολλοί αυτοί!), όσο και του BNP. Ποιό είναι όμως το δίδαγμα όλων αυτών για τον Έλληνα φίλαθλο; Οχι μόνο από τη στάση των Ισπανών, αλλά και των Ιταλών, των Σουηδών, των Γερμανών και όλων των άλλων Ultras. Βλέπεις στο εξωτερικό συμβαίνει συχνά σύνδεσμοι ομάδων που μισούνται μεταξύ τους να βρίσκουν τα κοινά που τους ενώνουν στην ιδεολογία. Βλέπεις σε ιστοσελίδες οπαδών της AS Roma όπως οι Boyz για παράδειγμα συνδέσμους για τις σελίδες των Irriducibili της SS Lazio, ενώ πλέον όλοι ιδεολογικά συγγενείς ή απλώς όμοροι σύνδεσμοι

ανά την Ευρώπη είναι σε επαφή ο ένας με τον άλλο. Μόνο στην Ελλάδα επικρατεί μονίμως φαγωμάρα. Δε λέω ότι είναι το πλέον εύκολο να «τα βρουν» Ολυμπιακοί με Παναθηναϊκούς και ΠΑΟΚτούρδες με Αρειανούς, μπορούν τουλάχιστον σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος να... συνθηκολογήσουν, έστω και προσωρινά.

Επιτέλους, ας πάρουμε κι ένα καλό παράδειγμα από την Ευρώπη!

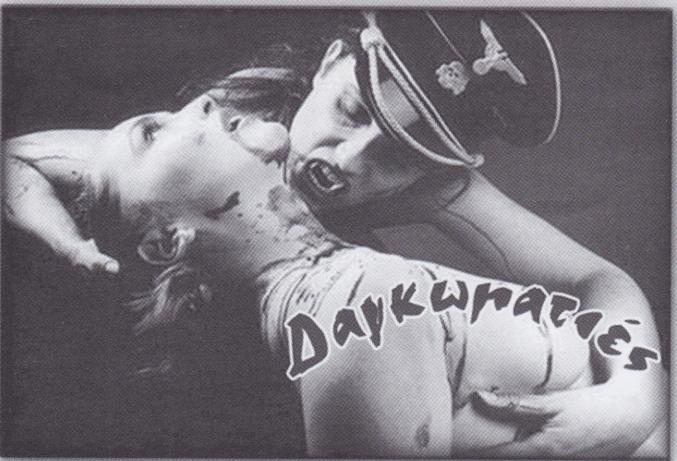
Τα χρησμοποίησε για τη συγγραφή του βιβλίου *Diary of a Skin: A mole in the Spanish Neo-Nazi Movement* (Το ημερολόγιο ενός skinhead: Ένα καρφί στο ισπανικό Νεοναζί κίνημα), ενώ ισχυρίζεται ότι έχει και οπτικοακουστικό υλικό από την καταγραφή των πάντων, λέει, με κρυφή κάμερα. Όπως και να έχει ένας Ισπανός, συναγωνιστής για πολλούς, ο δικηγόρος ο Alvaro Cadenas, βρίσκεται στη φυλακή μετά την

μεν την ιδιότητά του, αλλά λέγοντας ψέματα ως προς το ότι η κάμερα ήταν κλειστή και δεν έγραφε. Αποτέλεσμα ήταν πολλά απόρρητα θέματα του εν λόγω κόμματος, αλλά και του ίδιου των απόμουν να γίνουν πρώτο θέμα στα βρατανικά MME και φυσικά να κινδυνεύσειάμεσα το BNP. Θα μου πείτε τί σχέση έχει το BNP και η Αγγλία με τους Ultras Sur και την Ισπανία. Έχει και παραέχει, αφού δηλώνει τη μανία του

Mην με ενοχλείτε, μην με ρυπάνατε, μην ταράξετε τις σκέψεις μου και όπως και όπως θα έλεγε και ο Αρχιμήδης: «μη μου τους κύκλους τάρατε». Μην κάνετε τίποτα γιατί στο μυαλό μου έχω πραγματικά πολύ σατανικά σχέδια ενόψει των προσεχών εκλογών οι οποίες ως γνωστών θα διεξαχθούν στις 7 Μαρτίου. Ελπίζω λοιπόν να δικαιωθεί πλήρως η γνωστή λαϊκή παροιμία «Μάρτης, Γδάρτης, Παλουκοκαύτης» και ανήμερα των εκλογών να χιονίσει σε όλη τη χώρα, όχι για τίποτε άλλο, αλλά για να δω τους Βουλευτές που σαν ζήτουλες ζητιανεύουν για την ψήφο σας, να τραβάνε τα μαλλιά τους (όσοι έχουν, οι υπόλοιποι ας τραβήξουν κάτι άλλο...) που δεν θα μπορούν οι ψηφοφόροι να πάνε στα εκλογικά τμήματα για να τους σταυρώσουν (μωρέ κι εγώ θα τους σταυρώσω, όχι ψήφο όμως αλλά σταυρό στην πλάτη).

Αυτοί για να πάρουν την ψήφο σας είναι ικανοί σε τέτοια περίπτωση να πάρουν φτυάρι και να καθαρίσουν οι ίδιοι όλη την περιοχή από το σπίτι σας μέχρι το εκλογικό τμήμα που ψηφίζετε για να μην χάσουν τις ψήφους. Άμα μάλιστα ψηφίζετε σε τίποτα απομακρυσμένα χωριά ακόμα καλύτερα. Η ηδονή τότε θα είναι πολύ μεγαλύτερη για εσάς. Τι λέτε; Δεν είναι εκπληκτικές οι σκέψεις μου;

Πάντως αυτές οι εκλογές μου θυμίζουν πλειστηριασμό. Οταν το ένα υποψήφιο κόμμα υπόσχεται μια συγκριμένη προεκλογική παροχή, τότε το άλλο πλειοδοτεί εις δυπλού, τριπλούν, πενταπλούν κ.ο.κ. Ειδικά με τη μείωση της θητείας που μέχρι στιγμής οι προεκλογικές παροχές την έχουν κάνει εξάμηνη, μην ξαφνιαστείτε αν μέχρι την ημέρα των εκλογών πουν πως καταργείτε εντελώς η στρατιωτική θητεία. Μέσα πάντως στη δίκη του προεκλογικού Πυρετού ήρθε μια σημαντική πολιτική παρέμβαση υπέρ του ΠΑΣΟΚ και του Γιωργάκη Παπανδρέου. Οχι, δεν μιλώ για τη δήλωση του **Κόλιν Πάουελ**, ούτε προέκυψε δήλωση του **Τζώρτζ Μπούς** υπέρ του Παπανδρέου του Γ., αλλά η πολύτιμη στήριξη ήρθε από το εσωτερικό και συγκεκριμένα από τη... **Βάνα Μπάρμπα**, η οποία σε τηλεοπτική της εμφάνιση σε δελτίο ειδήσεων

έκανε βαρυσήμαντη πολιτική παρέμβαση υπέρ του ΠΑΣΟΚ και του Γιωργάκη λέγοντας τα καλύτερα για τον 25% Ελληνικής καταγωγής υποψήφιο. Πρωθυπουργό και υποστηρίζοντας με εκπληκτικά επιχειρήματα πως η ανεργία δεν υφίσταται στη χώρα μας, καθότι όπως εξήγησε τα νυχτερινά κέντρα διασκεδάσεως είναι γεμάτα κάθε βράδυ και αυτό αποδεικνύει του λόγου το

αληθές για τα λεγόμενά της! Μετά από αυτή την τόσο σημαντική παρέμβαση, προϊόν της μελέτης της σύγχρονης πολιτικής και κοινωνικής πραγματικότητας, είναι σήμορφο πως η πλάστιγγα της νίκης έγινε οριστικά υπέρ του ΠΑΣΟΚ...

Θα σας πω τώρα μια ιστορία πολύ διαδεδομένη στα νεανικά στέκια η οποία όμως δεν πιστεύω ότι ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Υπήρχε λοιπόν μια Πόρνη η οποία επισήμως δήλωνε καλλιτέχνης αλλά ανεποίημας έκανε Βίζιτες εξυπηρετώντας τον λεγόμενο καλό κόρο. Κάποτε είχε συνάντηση με έναν από τους μεγαλύτερους καπιταλιστές, ο οποίος όμως είχε το βίτσιο όταν συνουσιαζόταν να παίρνει και διάφορα πολύ σκληρά ναρκωτικά για να νιώθει πολύ «υτούρος» στο «φίκιφίκι». Έλα όμως που πάνω στις «περιπτύξεις» ο καπιτάλας τα «τίναξε» και η εν λόγω Πόρνη φυγαδεύτηκε από τους μπράβους του μακαρίτη με σεντόνια να καλύπτουν τη γόμνια της. Δεν ξέρουμε αν ο καπιτάλας ψόφησε από τα πολλά ναρκωτικά ή από το πολύ «μπαίνω-βγαίνω, εισαγωγές-εξαγωγές» αλλά η επίσημη εκδοχή ήταν η «καρδιακή προσθολή», με τον κόσμο όμως που ήξερε την αλήθεια να δίνει την γνώμη του ανάλογα με την φύση της υπόστασής του. Διάφοροι άλλοι μεγαλοκαπιταλιστές είπαν πως «τον έφαγε η λυσσάρα», αλλά ο απλός λαός δεν ένιωσε κανένα ίχνος συμπόνιας. Αυτά τα παραπάνω μου είπε μια παρέα παιδιών και εγώ κουνώ το κεφάλι μου πέρα-δώθε από την απόγνωση αφού βλέπω πως η σημερινή νεολαία έχει απίστευτη δόση Φαντασίας αφού τέτοια περιστατικά δεν είναι δυνατόν να συμβαίνουν στην πραγματικότητα...

Πολύ θύρωσ έγινε για εκείνο τον περιβόητο πίνακα «ζωγραφικής» ο οποίος απεικόνιζε «ένα ανδρικό μόριο σε

στύο» να εκπεριμπτώνει πάνω σε έναν εσταυρωμένο» (το διατυπώνω με «επιστημονικό» τρόπο γιατί αν το διατύπωνα στη γλώσσα που καταλαβαίνουν οι περισσότεροι θα με έκοβε σίγουρα η λογοκρισία). Ο «βρυκόλακας», αν μη τι άλλο, δεν φημίζεται για τη θρησκευτική του προσήλωση και ευλάβεια, αλλά δεν μπορεί παρά να καταγγίλει τους διάφορους φευτοκυλτούριαρτ-

δες οι οποίοι λένε πως «ένα έργο τέχνης δεν μπορεί να γίνεται αντικείμενο ύβρεων από μια ομάδα παρανοϊκών θρησκόληπτων». Το ότι ένα θρησκευτικό σύμβολο κυριολεκτικά κατεξευτίλζεται δεν σημαίνει τίποτα γι' αυτούς. Και όπως σήμερα είναι ο Σταυρός, αύριο άνετα θα μπορεί να είναι η Σημαία. Πως θα ένιωθαν άραγε οι «μάγκες» αυτοί αν αντί του Σταυρού τα... σκάγια έπαιρναν το πρόσωπο της μάνας τους (καλά, για τους ίδιους δεν λέμε τίποτα, γιατί ορισμένοι εκ αυτών λόγω του ότι δεν είναι και τόσο φανατικοί άνδρες ίσως και να το ευχαριστιόντουσαν...); Ή για να το πάμε στο πιο ιδεολογικό αν αντί του Σταυρού οι... ψιχάλες έπεφταν πάνω σ' ένα σφυροδρέπανο ή κάποιο άστρο του Δανιδ τότε τι θα γινόταν; Μήπως θα μιλούσατε για «φασιστική πρόκληση» και «χθοσίο αντικομμουνισμό και αντιομμιτισμό»;

Στην όλη υπόθεση πάντως «όλα τα λεφτά» ήταν ο γνωστός αρθρογράφος-ποιητής κ.τ.λ. **Δημήτρης Ιατρόπουλος** ο οποίος σε συζήτηση τηλεοπτική για το ζήτημα αυτό είπε στο περίπου το εξής αμίλητο «κουφαίνοντας» όλους τους συνομιλητές του «Βεβαίως κύριοι ο Σταυρός είναι Ιερό σύμβολο, αλλά το ίδιο ισχύει και για το πέος το οποίο για τη νεολαία μας είναι εξίσου ιερό! Μεγάλε, σηκώνω τα χέρια ψηλά... Μα τι πίνεις; Πάντως με τέτοιες απόψεις ο Ιατρόπουλος σίγουρα θα γιορτάζει «Του Αγίου Λ... ούτους ανήμερα»...

Μέσα σ' όλα αυτά προέκυψε και άλλο νούμερο το οποίο ονόμασε ως τέχνη, τη φωτογραφία του ίδιου να «πρόσει» ένα... καρπούζι! Όταν η ανώμαλία βαρτίζεται ως τέχνη, τότε όλα είναι πιθανά... Καλά ρε γιαμώτο ήξερα για κτηνοβασία, αλλά δεν ήξερα πως υπάρχει και... φρουτοβασία! Προσοχή, οι ανώμαλοι μας περιτριγυρίζουν!

Ψιτ, και για να μην ξενιάζαστε ας επανέλθω στην εκλογολογία με μια φιλική ιατρική συμβουλή. Χρησιμοποιήστε άφοβα ψηφοδέλτια στην τουαλέτα. Είναι δωρεάν, απαλά, απορροφητικά και κύριως του κώλουν... Αυτά για τώρα και για να μην μπερδεύεστε, άλλο Δαγκωματιές και άλλο «δαγκωτή ψήφος».

Με Δαγκωτούς Χαιρετισμούς
Ο Ένας και Μοναδικός
ΒΡΥΚΟΛΑΚΑΣ

O

Ο κινέζος στρατηγός και στρατιωτικός φιλόσοφος Σουν τζου (συγγραφέας της «τέχνης του Πολέμου» τον 5^ο πΧ αι) μεταφράστηκε πρώτα από Γάλλο ιεραπόστολο και θεωρείται από μερικούς ως ένα από τα μυστικά όπλα του ναπολεόντειου επιτελείου. Επίσης ποστεύεται ότι έκαιρε σεβασμού και αναγνώρισης εντός των ανωτάτων ναζιστικών κύκλων. Αν και για όμοια προβλήματα δύοις μεγαλοφύες βρίσκουν παρόμοιες λύσεις, η πιθανότης δεν μπορεί καθόλου να απορριφθεί. Θυμίζουμε ότι αν κανείς διαβάσει τους Κινέζους κλασσικούς θα ξαφνιαστεί από την ομοιότητα των διδαχών τους με την βρετανική πολιτική παλαιότερα και με την αμερικανική σήμερα. Ως εκ τούτου, εξετάζουμε μια πολύ παρεξηνημένη επικείρωση του Β' ΠΠ, τη γερμανική αδράνεια προ της Δουνκέρκης.

που δίνει δύναμη για επίτευξη εκπληκτικών αποτελεσμάτων. Εκείνη την εποκή, οι Γερμανοί ήταν στα πρόθυρα μιας μυθικής νίκης. Μερικοί από τους νεαρούς διοικητές τους, έχοντας σκεδόν ξεπεράσει τα όρια της ανυπακοίς, διακινδύνευαν τα πάντα για να σαρώσουν τα μετόπισθεν του αντιπάλου, εκπιθέμενοι και οι ίδιοι σε τεράστιο κίνδυνο. Ο **Γκουντέριαν** και ο **Ρόμπελ** άνοιξαν την πύλη για την συντριβή της Γαλλίας. Το γαλλικό αλλά και το γερμανικό επιτελείο είχαν ταυτόσημους υπολογισμούς για τους ρυθμούς προέλασης, μεταφοράς εφεδρειών και σταθεροποίησης ή φραγής ενός ρίγματος. Όμως ενώ οι Γάλλοι διοικητές πεδίου στην καλύτερη περίπτωση υπάκουαν τις διαταγές γηραιών, εδραζόμενων εν ασφαλεία στα μετόπισθεν νομιμοφρόνων στρατηγών, οι ριζοσπαστικοί Γερμανοί αντίστοιχοι, προϊόν μιας δραστικής πολιτικής αλλαγής και νεαρότατοι στην ηλικία, αγόραψαν τις διαταγές του δικού τους απολι-

του συμμαχικού στρατού θα μπορούσε να πλήξει αποφασιστικά το ανατολικό γερμανικό πλευρό, που αν και ήταν σταθερότερο, ή εξάντληση του πλησίαζε. Η κλασσική περίπτωση, όπως διδάσκουν οι Κινέζοι σοφοί, που νίκη απλά αλλάζει στρατόπεδο. Μια στιγμή που η αρχαία ελληνική ιστορία δείχνει σε τόσες περιπτώσεις, σε τόσα αντίγραφα.

Χωρίς να υπολογιστεί η μικρή πλην υπαρκτή πιθανότητα μιας νέας αμφίβιας κρούσης απελπίσας των Βρετανών, με τα βαριά πολεμικά τους να βομβαρδίζουν ανπλεώς τις γερμανικές δυνάμεις, αυτή η μετατροπή του συμμαχικού συνοθελεύματος σε απελπισμένους πολεμιστές που θα εμπλέκοντο σε μάχη όπου η καλύτερη διοίκηση και οι ελιγμοί δεν είχαν σημασία, αν μη τι άλλο θα καθυστερούσε τη γερμανική πρόοδο. Θα προκαλούσε απώλειες. Θα ανέστειλε την ανασυγκρότηση των κινούμενων δυνάμεων. Με όλες αυτές τις συνθήκες, το υπόλοιπο

ΣΟΥΝ ΤΖΟΥ, ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΔΟΥΝΚΕΡΚΗ

επιμέλεια

Μανούσος Ευθυτενής

Mία αφανής ιστορική συσχέτιση

Οι ίδιοι οι Γερμανοί (ακόμη και οι Ναζί), με την πίκρα του πτητημένου, θεωρούν ως στιγμή-κλειδί τη διαφυγή του Βρετανικού εκστρατευτικού σώματος. Και καθώς είναι ανέξodo, πολιτικώς ορθό αλλά και εύκολο, η ευθύνη επιρρίπτεται στον **Χίτλερ**. Οι δεν ιστορικοί της αντίπερα όχθης, εκ μίσους και εμπάθειας, βγάζουν μια αξεπέραστη χολή, αποδίδοντάς του μικρόνοια. (το αρκαιοελληνικό ρπό είναι: «Δρυός πεσσούσης, πας ανήρ ξυλεύεται»).

Πιθανώς όμως όλοι αυτοί οι σοφοί ιστορικοί και σχολιαστές, μέσα στην απύθμενη αντικειμενικότητά τους, να παραλείπουν μια άλλη οπτική γωνία, μια γωνία που, αν όντως υπήρξε ενσυνείδητη γερμανική αδράνεια προ της Δουνκέρκης, αφαιρεί το βάρος του ιστορικού λάθους (εμφανές σε εμάς με την άνεση του εκ των υστέρων κριτικού) από όποιον πήρε αυτήν την απόφαση, είτε αυτός ήταν ο ίδιος ο Χίτλερ είτε κάποιος άλλος. Και αυτή η ιστορική δικαίωση έρχεται από προσεκτικότερην και ανοικτότερην ματιά στην κατάσταση των ημερών, αλλά και στις διδαχές του πλέον γνωστού κλασσικού Κινέζου, του **Σουν τζου**.

Η διδασκαλία του Σουν τζου αφορά τη επίτευξη νίκης, την εξασφάλισή της. Μια από τις σημαντικότερες προτάσεις του αφορούν το να μην προκαλείται στον αντίπαλο το αίσθημα της απελποσίας

θωμένου γηραιού αριστοκρατικού συστήματος διοίκησης. Έπαιξαν τα πάντα. Και κέρδισαν την ρίξη του γαλλικού μετώπου και την νίκη. Μια νίκη εύθραυστη, όπως φάνηκε από την βρετανική αντεπίθεση στο Αρράς. Τα πάντα ισορροπούσαν επί ξυρού ακμής. Το καλύτερο μέρος του γαλλικού στρατού είχε πτηνθεί. Όχι εξοντωθεί. Το καλύτερο. Όχι το μεγαλύτερο. Η προέλαση ήταν ούτως ή άλλως επισφαλής. Ολόκληρη η γερμανική πολεμική μπχανί είχε απορροφηθεί από τις εξελίξεις και είχε τεθεί εκτός ισορροπίας, καθώς η ταχύτητα των γεγονότων ήταν μεγαλύτερη από αυτήν που και οι ίδιοι οι Γερμανοί περίμεναν (και μπορούσαν να ακολουθήσουν). Οι Σύμμαχοι ήταν απλώς ακόμη περισσότερο εκτός ισορροπίας και σαφώς βραδύτεροι. Αν οι Γερμανικές δυνάμεις, κουρασμένες, εξαντλημένες, εν πολλοίσι αποδιοργανωμένες από τις απώλειες και την ταχύτητα κίνησης κατάφερναν να φτάσουν πρώτες και να καταλάβουν την Δουνκέρκη, τη ακριβώς θα συνέβαινε; Ολόκληρη η δύναμη που συνέκλινε σε αυτήν δεν θα είχε διαφυγή από τη θάλασσα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι θα παραδινόταν. Οι απελπισμένοι αξιωματικοί και άνδρες θα μπορούσαν να πολεμήσουν μέχρις εσχάτων. Σε μια τακτική κατάσταση που κατά βάση ελιγμοί δεν χωρούν, μόνο η μετωπική βία. Αυτή η μεγάλη και ικανά εξοπλισμένη δύναμη

του γαλλικού στρατού, που ήταν εντός του γαλλικού εδάφους και αναδιατασσόταν, θα μπορούσε είτε απλά να καλύψει το μέτωπο, είτε να πλήξει το άλλο γερμανικό πλευρό της εισέχουσας. Η κειρότερη περίπτωση ήταν ένας νέος Μάρνης, η κύκλωση των κυκλούντων Γερμανών. Η καλύτερη, μια δύσκολη διπλή νίκη έναντι των δύο συμμαχικών πτερύγων, με τεράστιες απώλειες και πιθανώς χωρίς την αντοχή για πλήρη κατάληψη του εκθρικού εδάφους και συνέχιση των επικειρήσεων προς ανατολάς.

Όποιος ανέλαβε την ευθύνη για την διακοπή της προέλασης, πέτυχε διάνα. Το συμμαχικό συνοθελέυμα έγινε όχλος απορροφημένος στη φυγή. Καθώς έσπευδαν προς το μοναδικό καταφύγιο, την έξοδο που είχε αφεθεί ανοικτή, εγκατέλειψαν το υλικό τους. Πλέον ήταν όχι εξοπλισμένος στρατός, αλλά αινθρώπινο κοπάδι. Αν μη τι άλλο, η προοπτική της δραπέτευσης, αφόλισσε τους αποκομμένους Συμμάχους στρατιώτες σε βαθμό που καμία γερμανική επίθεση δεν θα κατάφερνε. Τα όπλα εγκαταλείπονταν και ακροτείνονταν, αντί να πολεμούν μέχρις εσκάτων κατά των Γερμανών. Η περιοχή άδειασε από εχθρική παρουσία με μια ταχύτητα ου ούτε και αν όλοι οι Σύμμαχοι είχαν παραδοθεί από την πρώτη στιγμή δεν θα είχε επιτευχθεί από τα γερμανικά μέσα. Ο επισπισμός και η φύλαξη τόσων

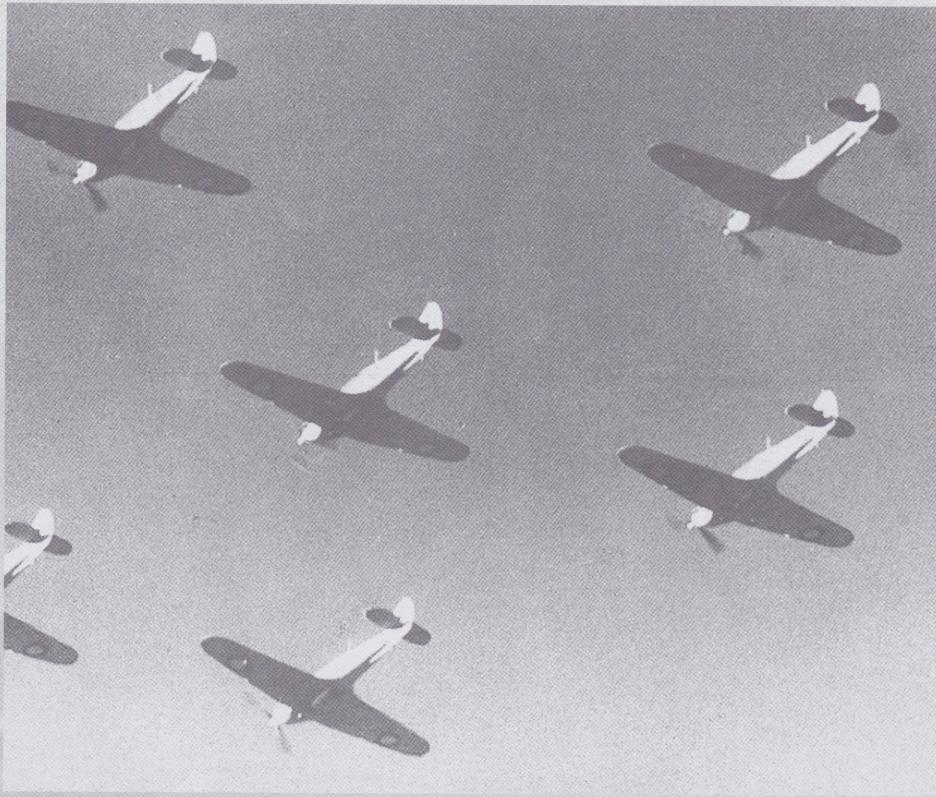
αιχμαλώτων, καθίκοντα που σαφώς θα καθυστερούσαν την αναδιάταξη, επιλύθηκαν μαγικά. Χωρίς κίνδυνο για το γερμανικό στρατό, οι εκθρικές απώλειες αυξάνονταν καθώς οι φυγάδες προσβάλλονταν από την Λουφτβάφε σε ξηρά και θάλασσα, ενώ ταυτόχρονα το Βασιλικό Ναυτικό αναγκαζόταν να πολεμήσει υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες. Αν οι γερμανικοί υπολογισμοί στον αέρα είκαν υλοποιηθεί, η Δουνκέρκη θα ήταν μια θανάσιμη παγίδα για το Βασιλικό Ναυτικό και αντί των μυριάδων αιχμαλώτων θα υπήρχαν απλώς εκατοντάδες βυθισμένα πλοία κάθε μεγέθους και είδους και μερικές- αρκετές- κιλιάδες νεκροί και πνιγμένοι εκθροί, που δεν απαιτούν σίτιση και μεταφορά, σε ένα τεράστιο πεδίο σκοποβολίς για την Λουφτβάφε. Η πεμπτουσία της άφεσης οδού υποχώρησης στον εκθρό, που σφαγιάζεται οδεύοντας σε αυτήν, κατά Σουντζού. Είναι γνωστό ότι σε αυτό το στάδιο οι Γερμανοί απέτυχαν. Το Βασιλικό ναυτικό δεν έξαρθρωθηκε, η Λουφτβάφε είχε τεράστιες απώλειες, και το μέγιστο μέρος των ανδρών των Συμμάχων διασώθηκε για να ξαναεξοπλιστεί και να πολεμήσει, ενώ τα συμμαχικά μέσα προπαγάνδιζαν την τεράστια νίκη. Τι πέτυχαν λοιπόν οι Γερμανοί; Ήττάθηκαν, επειδή η Λουφτβάφε φεύγει σημαντικές απώλειες και δεν μπόρεσε να εξοντώσει αυτό το κοπάδι, μαζί με τον αγγλικό στόλο;

Οι και αν λέμε σήμερα, κι ότι κι αν σκέψονταν οι Άγγλοι, οι Γάλλοι μετά την Δουνκέρκη δεν αντελίθωσαν τους Γερμανούς να έχουν υποστεί κάποια τραγική πίττα. Με το πλευρό τους απολύτως ασφαλές, οι Γερμανοί αναδιοργανώθηκαν ταχύτατα και διέλυσαν την εναπομείνασα γαλλική άμυνα που προσπαθούσε να στηθεί και να καλύψει τον κύριο όγκο των μπροπολιτικών εδαφών. Η βρετανική φυγή έστειλε κρουστικά κύματα αντιβρετανισμού στις γαλλικές κτήσεις. Το τέλος της Γαλλίας ήρθε γρήγορα. Με δύο λόγια, παρά την αποτυχία τους να εξοντώσουν τους Βρετανούς, οι Γερμανοί στρατιωτικά πέτυχαν την εξασφάλιση της νίκης, την ταχύτατη και με μικρές απώλειες -και ελάχιστους κινδύνους- επίτευξή της. Η RAF αναγκάστηκε να πολεμά χωρίς πλεονέκτημα ελεγχόμενου από ραντάρ και κέντρα ελέγχου ανακαίτισης εναέριου χώρου, φίλιου εδάφους και καυσίμου τη Λουφτβάφε, υφιστάμενη πολύ μεγαλύτερη αιμορραγία, ιδίως σε πλότους, από την αντίστοιχη που υπέστη μαχόμενη υπεράνω των βρετανικών νήσων. Στον πολιτικό τομέα, σχεδόν κατάφεραν να αποσυνδέσουν τους Γάλλους από τους Άγγλους, με αποτέλεσμα ελάχιστη αντίσταση στην κατεύλημμένη Γαλλία. Ακόμη, πέτυχαν μια ευπενή ουδετερότητα στις γαλλικές απο-

κίες, που αντιστάθηκαν κατά των Συμμάχων σε αρκετές περιπτώσεις, ακόμη και όταν στον πόλεμο εισήλθαν οι Αμερικανοί καθώς η βρετανική φυγή και η συμπεριφορά στο Μερς-ελ Κεμπύρ έδειξαν στους Γάλλους ότι ο πόλεμος πλέον δεν τους αφορούσε. Το ότι στο τέλος πολέμησαν και πάλι κατά των Γερμανών, προβαίνοντας και σε πράξεις «αντίστασης» -όταν οι τύχες του πολέμου είχαν πλέον κριθεί- σε σημείο που αν αναγνωριστούν μεταξύ των νικητών, αυτό ήταν απλά καιροσκοπιμός και επετεύχθη κάρω στην αστείρευτη και αχόρταγη φιλοδοξία ενός και μόνο ανδρός, που ήθελε να καταστεί Φύρερ της Γαλλίας: του **Ντε Γκωλ**, που είχε δει ότι οι Γερμανοί προσόριζαν για τον ίδιο λόγο λιγότερο ανεξάρτητες και σαφώς περισσότερο σεβάσμιες προσωπικότητες, όπως ήταν ο Πεταίν, που τους είχε πολεμήσει με πάθος στον Α' ΠΠ.

άσκετα με τον αν υλοποιήθηκαν ή όχι, από την απλή, μεγαλοφυί απόφαση να μην αποκλειστεί η Δουνκέρκη. Όσο για την πθανότητα να το έπραξε αυτό ο Χίλερ για να μην κόψει την προσέγγιση με τους Άγγλους, αυτό είναι δυνατό, πλην απίθανο. Ουδέποτε οι Άγγλοι εξετίμησαν στο ελάχιστο την εχθρική γενναιοψυχία, και μάλλον πρόκειται για προπαγανδιστικό μύθο που σκοπεύει στο να αποδείξει για τους μεν Γερμανούς ότι πτήθηκαν επειδή δεν σκόπευαν στην εξόντωση –πολιτικώς– της Μ. Βρετανίας (πιθανό) όσο και για να δείξει το πόσο επίφοβοι είναι, ακόμη και προ της ολοκληρωτικής ήττας τους, οι Άγγλοι (και κατά συγκερασμό κι οι Αμερικανοί) στους αντιπάλους τους. Ένα συμπέρασμα που κατά κάποιον τρόπο απλά δεν ενστερνίστηκαν οι Βιετκόνγκ, ο **Χο τσι Μινχ** και ο **Γκιάν**.

Οι ίδιοι οι Γερμανοί, κατά τον

Αν και ο ρεβαντισμός τόσο των Συμπάκων όσο και του Ντε Γκωλ στράφηκε κατά του γέροντα που προσπάθησε να σώσει από τις επιπλέον συμφορές το πτητιμένο έθνος του (και το κατάφερε, αν κανείς παραβάλλει τις γαλλικές και τις ελληνικές κατοχικές απώλειες), ο ίδιος ο Ντε Γκωλ, που μεταπολεμικά υπήρξε Φύρερ της Γαλλίας, κατά βάθος ουδέποτε συγχώρησε τις αγγλικές πρακτικές και το έδειξε ξεκάθαρα αργότερα (πχ σαμποτάροντας επιμόνως τις αγγλική εισοδοκίη στην τότε ΕΟΚ- και κατά τα φαινόμενα με μεγάλη διορατικότητα, εκτός του ρεβαντισμού). Όλα αυτά δοσιολογήθηκαν

πόλεμο, δεν θεώρουσαν λάθος την Δουν-
κέρκην· απλά η Αεροπορία τους απέτυχε
να υλοποιήσει την εκμπδένσιον του
εχθρού. Όμως η ιδέα της αποφυγής της
αποκοπής και αιχμαλωσίας τόσων αντιπά-
λων σε περιοχή όπου οι γερμανικές υπο-
δομές δεν επέτρεπαν τέτοιες πολιτεύει-
σις κρίθικε επιτυχής. Τόσο, που προσπά-
θουσαν να εφαρμόσουν το ίδιο σύστημα
στην απόβαση στο Αντζιο, αλλά εκεί οι
Σύμμαχοι είχαν τεράστια αριθμητική,
οπλική και αεροπορική υπεροχή και δεν
είχαν ακόμη αφοπλισθεί ή νικηθεί αποφα-
σιτικά.

Oποδήποτε, πολλοί από εօάς είναι ήδη γνώστες της κορυφαϊκής αυτής Αμερικάνικης μπάντας. Αυτή εδώ είναι ίσως η πρώτη συνέντευξη που δίνουν μετά την επανεμφάνισή τους την χρονιά αυτή. Δυστυχώς, ίσως να είναι και μία από τις τελευταίες τους. Οι B.E.D. είναι ένα απόλυτο παράδειγμα πως, πέρα από τα υπόλοιπα, το αληθινό Hardcore είναι πάνω απ' όλα ΑΠΕΙΛΗ και ως εκ τούτου δεν πρόκειται ποτέ να έχει την υποστήριξη της οποιασδήποτε πολυεθνικής δισκογραφικής κλίκας. Ο Bob H., κιθαρίστας της μπάντας, απαντά στις ερωτήσεις του Κώστα «Από Εμάς Για Εμάς» Δυκίδη. (Σ.Σ: Η συνέντευξη δόθηκε το Νοέμβριο του 2003.)

ένα συγκρότημα, κι έτοι πήραμε ένα νέο μπασούστα κι ένα ντράμερ, και οι B.E.D. συνέχισαν να παίζουν σε συναυλίες τον τελευταίο χρόνο. Παρ' όλα αυτά, αποφάσισα να σταματήσω τους B.E.D. διότι δεν είναι το ίδιο χορίς τον Ryan. Έτους οι B.E.D. έπιαζαν την τελευταία τους συναυλία το περασμένο Σαββατοκύριακο στην Ελβετία. Όσο για τους SEDITION, δεν γνωρίζω τι σχεδιάζει να κάνει με αυτούς ο Ryan. Δεν μου έχει πει εάν θα βγάλει κι άλλη μουσική ως SEDITION, έτοι συμπεράνω πως δεν θα συνεχίσει ούτε ως SEDITION.

Κυκλοφορήσατε ένα mini CD ("...it ends") μέσα στο 2003, πον είναι εξαιρετικό – ως συνήθως (!) – μονοτά, αλλά νομίζω πως στιχουργικά δεν είναι τόσο ανοιχτά Εθνικοσοσιαλιστικό, όπως ήταν οι προηγού-

τραγούδι "...it ends" λέει στιχουργικός. Οι δίδυμοι πύργοι αντιπροσωπεύουν αυτήν την αρφωτημένη κυβέρνηση και κοινωνία, και το να τις δούμε να καίγονται ομπαίνει το να δούμε αυτήν την εξευτελισμένη κοινωνία και κυβέρνηση να καίγονται και να πέφτουν.

Τι έχεις να πεις σε όλους αυτούς (με πράτον εμένα) που θεωρούν τους B.E.D. ως την καλύτερη Hardcore μπάντα που υπήρξε ποτέ; Ποια δουλειά σας είναι το "best-seller" σας; Υπάρχουν καθόλου νούμερα πωλήσεων; Οι πωλήσιμοι δεν είμαστε η καλύτερη Hardcore μπάντα... αυτό είναι σίγουρο. Ωστόσο, θα συμφωνούσα πως ήμασταν ένα αφετητά αξιόλογο Hatecore συγκρότημα, και πως βοηθήσαμε πάρα πολύ στο να φέρουμε το Hatecore στην παγκόσμια μουσική στην προμετωπίδα της Εθνικοσοσιαλιστικής (NS) μου-

BLUE EYED DEVILS

Ζήτω η Νίκη! Bob. Για ν' αρχίσουμε από κάπου, θα ήθελες να μας πεις τι συνέβη στους B.E.D. μεταξύ του 2000-2002; Και τι έγινε με την θρυλική επαρεία Tri State Terror (TST) και τον αδελφό σουν τον Ryan και την μπάντα του, τους SEDITION; Μετά που ηχογραφήσαμε το τελευταίο μας CD "...it ends", ο Ryan άφησε την μπάντα και σταφάτησε επίσης και την TST. Δεν γνωρίζω επακριβώς γιατί σταφάτησε την TST, αλλά νομίζω πως απλώς άρχισε να

τον

κουράζει η απασχόλησή του με αυτήν. Όσο για το συγκρότημα, πιστεύω επίσης πως απλώς κουράσθηκε να παίζει στους B.E.D., και επιθυμούσε να κάνει κάτι το νέο. Αυτός είναι ο λόγος που ξεκίνησε τους SEDITION. Ωστόσο, ο Ryan μετακόμισε επίσης μακριά μας, έτοι ήταν αδύνατον για εμάς όπως και νάχει να κάνουμε πρόσβες με τον Ryan γιατί είναι τόσο μακριά (οι Η.Π.Α. είναι μια πολύ μεγάλη χώρα). Εν πάσει περιπτώσει, ο Drew ήθελε να συνεχίσουμε με τους B.E.D., και σε μένα αρέσει σε τελική ανάλυση να παίζω σε

μενες δουλειές σας. Υπάρχει κάποιος συγκεκριμένος λόγος γι' αυτό; Λοιπόν, δεν συμφωνώ. Εάν διαβάσεις τους στίχους αντιλαμβανεσαι πως είναι ΑΚΡΑΙΑ αντι-κυβερνητικοί και αντι-ZOG. Νομίζω ότι αυτό είναι πολύ Εθνικοσοσιαλιστικό. Ωστόσο, είναι αληθές πως δεν λέμε «οκοτώστε εβραίους και αράπηδες» σε αυτό το CD. Ο κύριος λόγος γι' αυτό είναι γιατί αρχικός υποτίθεται πως ήταν η Karolina και η Hatesounds να κυκλοφορήσουν το CD, και βασικός του στό-

χος ήταν να πω-
ληθεί στην
Γερμανία.
Ολοι ξέρουν
πόσο ατε-
γκτοι είναι οι
νόμοι στην
Γερμανία, έτοι
θέλαμε να κά-
νουμε τους στί-
χους «νόμιμους»
προς πόληση στην
Γερμανία. Παρ' όλα
αυτά, δια την η Karolina
εγκατέλειψε την Hatesounds,

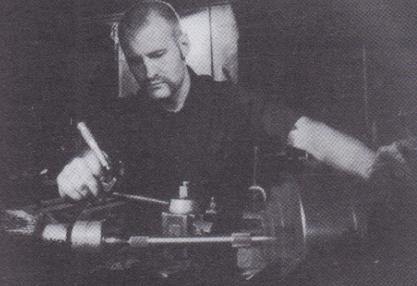
αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε την δική μας επαρεία, την Final Stand Records, και να βγάλουμε το CD.

Θα έλεγα ακόμα πως το εξώφυλλο του "...it ends" είναι πολύ προκλητικό - τουλάχιστον για την πλειοψηφία των Αμερικανικού λαού. Πώς και γιατί αποφασίσατε να βάλετε την φωτογραφία των φλεγμένων διδύμων πύρων της Νέας Υόρκης ως το θέμα των εξώφυλλον των mini CD; Οι φλεγόμενοι διδύμοι Πέργοι αντιπροσωπεύουν οπικός ό,τι το

οικής σκηνής. Δεν γνωρίζω ποιο από τα CDs μας ποδήλησε πιο πολύ. Πάντα ο Ryan έκανε τις πολύτερες των CDs με την TST, και ποτέ δεν μας είπε επακριβώς πόσα πολλά κομμάτια ποντήσαμε. Όλα όσα μπορώ να ποι είναι ότι για μένα το "Holocaust 2000" ήταν πιθανός το καλύτερό μας CD. Ωστόσο, το "...it ends" είναι αναμφισβήτητα το στυλ της μουσικής που μου αφέσει σήμερα, και αν συνεχίσω με ένα νέο συγκρότημα, το θέλω να είναι σε αυτό το στυλ... θαρύ και επιθετικό.

Πώς βλέπεις το μέλλον των B.E.D.; Έχεις σκεπθεί πως θα απογοητεύσεις άσχημα τους πολαρύθμους και αφοσιωμένους οπαδούς σας με το να σταματήσετε; Όποις ανέφερα πιο πάνω, δεν υπάρχει άλλο μέλλον για τους B.E.D. Κάθε ή πρέπει να τελειώνει κάποτε. Να γιατί επίσης ο τίτλος του τελευταίου μας CD "...it ends" είναι τέλειος. Αναφέρεται και στα δύο, στο τέλος της Z.O.G. και στο τέλος της μπάντας της ίδιας. Ξέρεις, δεν θέλω να γίνονται σαν τους Rolling Stones που παίζουν δια παντός τις ίδιες αρχίδεις, και είναι απλώς ένα γαμηλένο αστείο. Τώρα είναι η ιδανική εποχή για να σταματήσουμε, και τώρα να ξεκινήσουμε κάτι νέο και φρέσκο. Ήταν σημαδαίοι οι καιροί που ασχολούμασταν με τους B.E.D., αλλά δεν είναι το ίδιο χορίς τον Ryan. Παίζαμε για 8 χρόνια, και ήταν ένα πολύ μεγάλο μέρος της ζωής μου. Αυτό μου επέτρεψε να ταξιδέψω στον κόσμο, και να δημιουργήσω μουσική που μου αφέσει, και τα υπόλοιπα. Ήταν μεγάλη ωφέλεια για μένα. Ωστόσο, είναι καιρός να μετακινθούμε σε καινούργια πράγματα. Όσο για τους οπαδούς μας, δεν είναι πρόθεσή μου να απογοητεύσω κανέναν. Έχουμε

κυκλοφορημένα 6 ή 7 CDs, και αυτή είναι μπόλικη μουσική για ένα συγκρότημα. Οι καφούτι αλλάζουν, και απλώς ελπίζω πως νέες Hatecore μπάντες θα έλθουν μπροστά και θα κάνουν καλύτερη μουσική από τους B.E.D. Αυτό θα με ευχαριστούσε, και θα ήταν οπούδασιο για την σκηνή, αν νέες Hatecore μπάντες μπορούν να τα καταφέρουν ακόμα καλύτερα από εμάς.

To mini CD "...it ends" ήταν και η πρώτη κυκλοφορία της δικής σου εταιρείας (*Final Stand Records*). Πώς και γιατί αποφάσισες να ξεκινήσεις μια δισκογραφική εταιρεία; Είσαι ικανοποιημένος με την FSR μέχρι τώρα; Η FSR ξεκινήθηκε για να θγάλει το "...it ends" των B.E.D. Ευτυχώς, εξαιτίας των B.E.D. είχα κάνει πολλές επαφές με άλλες εταιρείες και ανθρώπους της μουσικής σκηνής, έτσι δεν ήταν δύσκολο για μένα να ξεκινήσω την FSR. Διαθέτουμε μια πολύ καλή ποούτητα υλικού για πώληση, το οποίο βρίσκεται όλο στο διαδίκτυο στην διεύθυνση www.finalstandrecords.com. Τα πηγαίνει εντάξει, αλλά αργά την στιγμή αυτή. Βρισκόμαστε σε άμεσο, φιλικό ανταγωνισμό με τις Panzerfaust και Resistance Rec., έτσι μπορείς να φαντασθείς πώς είναι κομμάτι δύσκολα. Άλλα, από την στιγμή που όλοι είμαστε φίλοι, μας βοηθούν πολύ στις δυσκολίες μας και τους είμαι ευγνόμων γι' αυτό.

Πιστεύω πως οι οι B.E.D. είναι (ήταν) μια πολιτικοποιημένη μπάντα. Ποιες Φυλετικές /Εθνικοσοσιαλιστικές οργανώσεις υποστηρίζετε; Ναι, θα το έλεγα πως οι B.E.D. είναι πολιτικοποιημένοι. Υπάρχουν πολλές καλές φυλετικές οργανώσεις εδώ, αλλά

περισσότερο υπεστηρίζουμε το National Alliance. Ωστόσο, η W.A.R. (White Aryan Resistance) είναι μια ακόμα καλή οργάνωση, όπως επίσης και το I.K.A. (Imperial Klans of America).

Έχετε επίσης κάποιους δεσμούς με κάποια άλλη Skinhead οργάνωση (όπως οι Hammerskins); Τι γίνεται με τους κάποτε διαβόητους A.C.S. (Atlantic City Skinheads); Αρχικά, όλα τα μέλη των B.E.D. ήταν επίσης στους A.C.S. Όσο για τους Hammerskins, υπάρχουν λίγοι Hammerskins με τους οποίους είμαστε φίλοι, αλλά σε γενικές γραμμές δεν τα πηγαίνουμε καλά με τους Hammerskins. Υπήρχαν αρκετά προβλήματα ανάμεσα σε εμάς και σε αυτούς στο παρελθόν, και μετοξύ των A.C.S. και αυτών. Κάποιες αξιοπρεπείς Skinhead οργανώσεις που έχουν γίνει φίλοι μας είναι οι K.S.S. (Keystone State Skinheads) και το Blood and Honour σε όλη την Ευρώπη.

Είναι αληθεία ότι ο Drew είναι ο παγκόσμιος πρωταθλητής του stage-diving" (Βούτα στο κοινό από το ύψος της σκηνής); *Ποιο είναι το «ρεκόρ» του;* Ο Drew είναι ένας πολύ τρελαμένος τύπος, και του αγαπάει τα πάρτυ και να παίζει σε συναυλίες. Ναι, κάνει stage dive, και έχουμε μια φωτογραφία του να δίνει πήδο στο κοινό από ενιοχή-τέσ σην είναι πάνω από 4 μέτρα ύψος. Σκαρφαλώνει σε ότι βλακεία βρει τριγύρω σαν μαϊμού, και απλώς παρανοεί. Έχει πλάκα να τα τον παρακολουθείς και να είσαι εκεί γύρω.

Εάν δεν κάνω λάθος, εσύ και ο Drew ακολουθείτε τον Straight Edge (SXE) τρόπο ζωής. Πες μας το γιατί... Ασχολείστε - εσύ ο ίδιος ή κάποιο από τα άλλα μέλη των B.E.D. - με τις Πολεμικές Τέχνες/Γυμναστική ("Beer Drinking OR Kick Boxing"); Ναι, είμαστε Straight Edge, και ζω με αυτόν τον τρόπο για πάνω από 6 χρόνια. Και οι δύο τους, ο Drew και ο Ryan, ήταν SXE, αλλά όχι πια. Αρχικαν ον πίνουν και να κάνουν παλαοβ- μάρες, χα, χα. Ω, εντάξει. Γυμνάζομαι με βάρη, αλλά έχω αφήσει να παχάνω λίγο τώρα, χάρη στην γυναίκα μου. Φτιάχνει εξαιρετικό φαγητό, και είναι δύσκολο το να μην τρώω. Ο Drew έκανε πεγματία έναν καιρό, και κάνει πολλά για να διατηρείται δραστήριος.

Ποιες μπάντες – τιρινές και παλαιότερες, W.P. και μη – έχουν κερδίσει την εκτιμήση σου για την μουσική ή/και την εν γένει στάση τους; Σου αρέσουν οι NEGATIVE APPROACH; Δεν έχω ακούσει ποτέ μιαν τους NEGATIVE APPROACH. Όσο για μουσικές επιρροές, είναι τώρα όλες στο Hardcore. Στο παρελθόν, φυσικά συνήθιζαν ν' ακούω SKREWDRIVER, BRUTAL ATTACK, NO REMORSE, MIDTOWN BOOTBOYS, B.F.G., κλπ. Άλλα, όλα όσα

ακούω είναι Hardcore. Οι περιοστέρει από τους στύχους δεν είναι πολύ καλοί, αλλά η μουσική είναι διαβολεμένα καλή. Εποι, οι μουσικές μου επιρροές είναι : HATEBREED, EARTH CRISIS, ONE LIFE CREW, PENNYWISE, THROWDOWN, UNTIL THE END, POISON THE WELL, SHOCKWAVE, TEN YARD FIGHT, κλπ...Το αστείο είναι πώς οι περιοστέρες από τις οποδαίες Hardcore μιάντες είναι επίσης SXE. Συμπεράνω ότι αυτό συμβαίνει γιατί έχουν πολλή ενέργεια απλά από το ότι είναι «μαστοφρομένες» με ζωή.

Πώς είναι οι γνώσεις σου γύρω από την σε νηπιακή γλυκιά (αλλά αναπτυσσόμενη) Ελληνική White Power μουσική σκηνή; Το μόνο Ελληνικό συγκρότημα που γνωρίζει την στιγμή αυτή είναι οι IRON YOUTH. Μεγάλο συγκρότημα, με σπουδαία μουσική και ποιεύσι.

Οι τελενταίες λέξεις είναι δικές σου, συντροφε...Σε εγχαριστώ πολύ και 88! Δεν έχω περιοδότερα να πω από το Μείνετε Δυνατοί, και πάντα να προσπαθείτε να βελτιώνετε τους εαυτούς σας. Όσο ισχυρότερους κάνουμε τους εαυτούς μας, τόσο πιο αδύναμος γίνετε ο εχθρός μας. Εγχαριστώ τον Κώστα για την συνέντευξη. 1488.

Δισκογραφία BLUE EYED DEVILS

"Hate Crimes" split CD (με AGGRAVATED ASSAULT)

"Murder Squad" CD

"Holocaust 2000" CD
"P.F.D." "Z" ED

"B.E.D." / EP
"O- H - A H

"On the Attack" CD (όλα τα)

Καὶ τῶν διαφορῶν συλλογῆς.

επανηχογρα

"Retribution" CD

"We'll Never Die" CD

από προηγού

„...it ends“ mini CD

Συλλογές

Zembla

"Tri State Terror, vol. 2" CD

"White Pride World Wide,

"Keep It White, vol.

η απάτη του “Nu Metal”

Ξεκινώντας την έρευνα αυτή, πρέπει να ξέρετε ότι δεν υπάρχει καμία προκατάληψη απέναντι στους μουσικούς του "nu". Η μουσική τους, οι σύχοι τους εκφράζουν ένα κοινό το οποίο φυσικά είναι ξένο προς το heavy metal αλλά δεν μπορούμε να τους στερήσουμε το δικαίωμα ύπαρξης στο κόρμο της μουσικής. Τα πυρά μας δεν θα τα δεχθούν αυτοί που παίζουν ή ακούν "nu" (όσο και αν μας είναι αντιπαθείς) αλλά το σύστημα της μουσικής βιομηχανίας που ισοπεδώνει, παραπλανεί και εξαποτεί τους καταναλωτές. Ξεσκεπάζουμε την απάτη του "nu", παρόμοια της οποίας δεν έχει ξαναγίνει στην ιστορία της μουσικής!

του Παναγιώτη Τζανετάου

GLAM / SLEAZE / POP / MAIN...metal...

Τα τρία αυτά «*παρακλάδια*» του μέταλ απασχόλησαν την κοινότητα του χειρί μέταλ πολύ έντονα στην δεκαετία του '80. Η διαφορετικότητα, η εμπορικότητα, η τάση για μια μαζική αποδοχή προβληματίζουν τον κεντρικό πυρήνα των μεταλλάδων που θέλουν να θίωνται μια αντιδραστικότητα όλα και μία τάση προς απομόνωση μέσα σε ένα περιβάλλον ρομαντισμού και φυγής από την καθημερινότητα. Παραθέτω την περιγραφή που προσέδωσε ο John Allinson για τα παραπάνω «*ειδικά*», στο βιβλίο του «*Heavy Metal / The vinyl years*»...

Mainstream metal: mid tempo non-offensive lyrics, professionally packaged for the corporate office: DOKKEN, ARMORED SAINT, KEEL etc

Glam / Sleaze: Mid 80ies poser bands, make up, hairspray, teenage lyrics about sex, drugs, drinking, macho man: MOTLEY CRUE, RATT, POISON

Pop metal: Similar to mainstream metal, romantic

inoffensive lyrics, good for radio or MTV exposure: CINDERELLA, DEF LEPPARD, VAN HALEN

Από τις περιγραφές αυτές, οι οποίες πράγματι είναι αντικειμενικές, αναγνωρίζουμε ότι τα είδη αυτά ΔΕΝ είναι ΞΕΝΑ προς το heavy metal, μερικές φορές το συμπληρώνουν ή έστω, κινούνται παράλληλα και αρμονικά μαζί του χωρίς να διαβρώνουν τον κεντρικό άξονα της κουλτούρας του μέταλ.

ΤΟ "NU" ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΜΕΤΑΛ (:

Λέγεται πραγματικά να προσέξουμε τον εμπορικό τίτλο που διάλεξαν κάποιοι για να πλασσάρουν το «*hard-rap*» (διότι αυτός είναι ο πραγματικός προσδιορισμός). Τριάντα ολόκληρα χρόνια ιστορίας, σκληρών αγώνων, ιδρύτων και αίματος κατέρευσαν μέσα σε λίγα χρόνια, μόνο και μόνο επειδή κάποιοι αποφάσισαν ότι το heavy metal των Black Sabbath, των Manowar, των Judas Priest και τάσων δεκάδων

όλων ανήκει πλέον στην ιστορία, είναι παρωχημένο, ξένο προς την «*εύγχρονη*» κουλτούρα, γραφικό και αστείο. Οι Λευκοί πολεμιστές του μεταλ πρέπει σήμερα να παραδώσουν τον οπλισμό τους σε ένα νέο στρατό εισβολέων, ντυμένο με Βέρμουδες, καπελάκια και μαλιά «*ράστα*». Εται απλά και ανώδυνα, χωρίς καμία μάχη ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕ την ιστορία του χειρί μεταλ όπως άλλωστε καταργούμε και διαγράφουμε την ιστορία και την καταγωγή των Ελλήνων από τα σχολεία. Η προσπάθεια επιβολής και επικράτησης του *hard rap* άλλωστε είναι και αυτή ένα μέρος της πολιτισμικής μεταλλάξης των λαών και Εθνών σε όλο τον πλανήτη, ας μην ξεκνάμε άλλωστε ότι όλα είναι «*κρουσική*» και «*διασκέδαση*»!!! Το βάρβαρο, υπερφίδιο και ρατσιστικό χέρι μέταλ (αυτό άλλωστε είναι το πραγματικό μέταλ) δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα της φυλής των υπανθρώπων που προσπαθούν να μας επιβάλουν τον πολιτισμό της απάθειας, της ανέκειας, του ξεπολύματος και της ξεφτίλας.

ΟΙ "ΠΑΤΕΡΕΣ"

Οι πατέρες του πιο «*μεταλ*» κατά κάποιο τρόπο μπορούν να θεωρηθούν οι Anthrax, κυρίως με το άλμπουμ τους *Among the living* στο οποίο φλερτάρουν έντονα με ραπ - xitx και ρυθμούς. Λίγο αργότερα παρουσιάζονται και κάποια νέα φρουτά όπως κάποιο *Living Colour* με... μαύρους!!! Άν και το διακο-

γραφικό σύστημα επέδυσε πολλά χρήματα για την διαφήμιση και προώθηση αυτών των σκημάτων, η αντίδραση του μέταλ κοινού ήταν από αδιάφορη έως χλευαστική στις περισσότερες περιπτώσεις. Το δεύτερο μεγάλο βήμα το κάνουν οι METALLICA, ένα συγκρότημα που εξελίχθηκε ως η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΞΕΦΤΙΛΑ όλων των εποχών. Οι Metallica Βέβαια μπορεί να μην είχαν rap/hip hop ρυθμούς αλλά είναι η νοοτροπία που προστάθησαν να πλασάρουν στο κοινό. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 έκουμε την παγκόσμια έκρηξη του alternative rock και για άλλη μια φορά το δισκογραφικό σύστημα επικεντρώνει την προσοχή του στην τεράστια δεξιμενή του καταναλωτικού μέταλ κοινού. Nirvana, Soundgarden, Pantera, Pearl Jam και πολλά άλλα κατακλύζουν τα περιοδικά και πλασάρονται ως η νέα γενιά του heavy metal. Είναι Βέβαια αλήθεια ότι στο διάστημα μεταξύ 1987-1993, το παραδοσιακό heavy metal ήταν είδος προς εξαφάνιση. Τα «ιερά τέρατα» είχαν παρακμάσει (μια παρακμή που συνεχίζεται ψυσικά μέχρι και σήμερα) ή λειτουργούσαν υποτονικά. Από την άλλη, το νεοανερχόμενο κίνημα του death metal που θα μορφοποιηθεί άμεσα στην πιο συνειδητοποιημένη δεύτερη γενιά του black metal, ήταν πολύ ακραίο και πολύ underground για να βρίσκεται στο επίκεντρο της καταναλωτικής αγοράς.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΝΑΙ "ΠΑΛΙΑ"

Μεγαλύτερη απόδειξη λοιπόν είναι ότι ακόμη και ο ίδιος ο όρος «*nu metal*» είναι μια απάτη εφόσον παρόμοια συγκρότημα υπάρχουν από το δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας του '80!!!!

Η ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Το δισκογραφικό σύστημα, απαρτίζεται από τους καλλιτέχνες, τις δισκογραφικές εταιρίες, τα μέσα ενημέρωσης (περιοδικό, ραδιόφωνο) και τους πωλητές (κονδρέμπορους, δισκάδικα). Αυτοί οι τέσσερις παραγοντες αποτελούν μια δυνατή αλυσίδα, συγκοινωνούντα δοχεία που ακολουθεί και συμπληρώνει ο ένας τον άλλο. Η επιπτώσια του δισκογραφικού συστήματος, δεν είναι τόσο ο υψηλές πωλήσεις που μπορεί να πετύχει ένα όλμπουμ ή μια γκάμα προσφερόμενων πριούντων, όσο η δημιουργία ενός καταναλωτικού ρεύματος. Ένα μουσικό ρεύμα συνήθως διαπρέπαιται στην αγορά γύρω στα 3-4 χρόνια και μετά πέφτει σιγά σιγά για να αντικατασταθεί από κάτι άλλο. Και εδώ είναι που ξεκινάει το πρόβλημα διότι, το δισκογραφικό σύστημα δεν ένδιαφέρεται να δημιουργήσει ένα συγκρότημα το οποίο θα πουλήσει, ας πουύμε 100.000 δίσκους σήμερα και την επόμενη χρονιά θα ξαφνιστεί, αλλά να υπάρχει μια γκάμα συγκροτημάτων (και ας πουλάνε λιγότερα) τα οποία θα απορροφούν το καταναλωτικό ενδιαφέρον του κοινού για περισσότερο από ένα χρόνο.

Ο ποι εύκολος τρόπος για να πουλήσεις ένα νέο προϊόν, δεν είναι να δημιουργήσεις μια νέα αγορά αλλά να METALLAΞΕΙΣ μια νότι υπάρχουσα αγορά. Η πιο πρόσφορη αγορά για την ανάπτυξη του "nu" κρίθηκε ότι είναι το κοινό του μέταλ, ένα κοινό εύκολα χειραγωγούμενο, ευπλαστό και εύπιστο. Και μάλιστα, με κόστος ανύπαρκτο... μερικά promo σιντάκια σε

συντάκτες κλειδιά, λίγες πληρωμένες καταχωρίσεις και η δουλειά μας έγινε!

ΠΑΤΙ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΤΟ "NU"

Η ιστορία παραχαράζεται και παρουσιάζεται πάντοτε ανάλογα όπως συμφέρει τον κρατούντα. Το πραγματικό μέταλ παρέμεινε όλα αυτά τα χρόνια στο περιθώριο και κρησιμοποιήθηκε ως λίπασμα για την καλλιέργεια υβρίδων και μεταλλαγμένων υποπροϊόντων. Στο σημείο αυτό άζειτε να ασχοληθούμε λίγο και με την οικονομική διάσταση που αφορά πόσο στοιχίζει να παραχθεί ένας δίσκος "nu"!... Το "nu" είναι ένα είδος, εύκολο στη σύνθεσή του, εύκολο στους στί-

υποστηρικτών/αποδεκτών του "nu" στο μέσα στο μουσικό στερέωμα του metal. Θα κάνουμε πάλι ένα πτήδημα στην ιστορία για να θυμηθούμε ποια ήταν η αντίληψη στα μέσα της δεκαετίας του '80, όταν με την τεράστια επιπτώση του λεγόμενου "pop metal", όταν πολλοί ήταν αυτοί που λέγανε ότι το μέταλ «μπήκε στα σαλόνια» και έφερε καινούργιο κοινό στο μέταλ. Επειδή έτυχε να ζήσω το μέταλ εκείνης της εποχής, όπως άλλωστε και πολλοί άλλοι, εγώ δεν είδα κανέναν να μπει στο μέταλ! Δεν είδα κάποιον να αγοράζει ένα δίσκο, πικ Europe και λίγο αργότερα να ακούει... Sodom! Δεν είδα κανέναν να αλλάξει τρόπο ζωής και να υιοθετεί μια αντιουμβατική και φιλοπόλεμη στάση προς τη ζωή, τα βασικά συστατικά άλλωστε της μέταλ κουλτούρας.

χους του, εύκολο στην πικράφηση του, εύκολο στην ερμηνεία του. Δεν χρειάζεται καταρτισμένους, επαγγελματίες μουσικούς. Δεν χρειάζεται πανάκριβα στούντιο και ατέλειωτες ώρες για πρόβες και πικράφησεις. Δεν χρειάζεται μακροχρόνια μελέτη, ενημέρωση, έρευνα κεφαλαιού που χρειάζεται ένας συνειδητοποιημένος επαγγελματίας μουσικός του αιθεντικού μέταλ. Πόσο στοιχίζει άραγε να ξεπατικώσει κάποιος ένα παιδαριώδη hip-hop ρυθμό, να γιρίσει τα κουμπιά του ενισχυτή στο τέρμα και να γκαρξει; Πόσο στοιχίζει να προβάρεις ένα τέτοιο κομμάτι, να το ενορκηστρώσεις, να το πικράφησεις; Θέλετε να σας πουύμε: ΣΧΕΔΩΝ ΤΙΠΩΤΑ! Μεγιστοποίηση του όφελους με ελαχιστοποίηση του κόστους, να λοιπόν γιατί το δισκογραφικό σύστημα έχει πέσει με τα μούτρα στην ανάπτυξη του "nu" εις βάρος του παραδοσιακού πατροπαράδοτου μέταλ που στοιχίζει 100 φορές περισσότερο και έχει πολύ μικρότερη απόδοση.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ...

Ας αλλάξουμε ρόλους και ας παιξουμε τον ρόλο των

Παρ' όλα αυτά, το "pop metal" εμπλουτίσει τα ακούσματα των νότη υπάρχοντων μεταλλάδων με ένα νέο ήνω, σίγουρα πιο πήπο και συμβατό αλλά με ένα ρόλο αναμφισβίτη πει εξισσοροπτικό ή, ας το πούμε πιο απλά, χαλαρωτικό!

Θα μπορούσαμε και σήμερα να συνεκτιμήσουμε ότι το "nu" πιθανώς μπορεί να εμπλουτίσει το γενικό φάσμα του μέταλ με ένα διαφορετικό ήνω, ένα καινούργιο "lifestyle", μια νέα ερμηνεία του μέταλ βασισμένη στην επιβετικότητα της καθημερινής μας ζωής. Ας μην ξαπατάμεθα. Το "nu" μπορεί να διαθέτει μια αντιδραστικότητα και μια εμφανή σκληράδα στο οποία όμως δεν πηγάζει από την μακρική ιδιοσυγκρασία των ατόμων που το ερμηνεύουν ή το αποδέκονται αλλά από την στιγμιαία τάση ενός ξέφρενου χορευτικού παραλληλομάτος στις συναυλίες και τίποτα παραπέρα. Η αγωνιστική στάση στη ζωή, η ανάγκη και ιερότητα του Πολέμου, η επιβίωση και η επικράτηση του Δυνατότερου, πάντα βασικά συστατικά της heavy metal κοινωνίας, είναι στοιχεία ανύπαρκτα στην κουλτούρα του "nu" και κατά συνέπεια, η οποία οκληρότητα και αγριάδα του ήκου του "nu" αυτοκαταργείται διότι δεν διαθέτει κανένα ιδεολογικό υπόβαθρο.

MARKETING...

Ενας πολύ έξυπνος τρόπος εξαπάτωσης του καταναλωτικού κοινού από τις εταιρίες είναι, όταν διαφριμίζουν τα προϊόντα τους, παρουσιάζουν πακέτο κάποιες αριγώς μέταλ κυκλοφορίες με τα σκουπίδια του "νου". Ή απάτη συνεχίζεται με τα περιοδικά τα οποία σπηλαίνουν τα δισκοκριτικά τους, φροντίζουν έντεχνα να μπερδεύουν παρουσιάσεις μέταλ και "νου" κυκλοφορίες. Ενας έξυπνος τρόπος που έχουν σκαρφιστεί οι αρχισυντάκτες των mainstream περιοδικών είναι να τουσυβαλίζουν όλες τις δισκοκριτικές με ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΗ σειρά, αποφεύγοντας με ένα πολύ έξυπνο τρόπο τον οκόπελο που δημιουργεί η ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ενός περιοδικού να χωρίζει τη σπηλή της δισκοκριτικής σε επιμέρους τμήματα, ώστε να ξέρει ο κάθε αναγνώστης τι διαβάζει και τι ΑΓΟΡΑΖΕΙ! Το ίδιο άλλωστε γίνεται και με τον τρόπο που διανέμονται οι συνεντεύξεις των συγκροτημάτων στο σύνολο των

Το "nu" δεν είναι ένα νέο μουσικό ρεύμα που αναπτύχθηκε στο υγίες underground και ακολούθησε το δικό του αυτόνομο δρόμο, όπως παράδειγμα το black metal. Παρόλο που είναι ξένο με όλα τα μουσικά είδη, χωρίς καμία συστολή κατέκλεψε στοιχεία από άλλα ψευτονεολαϊστικά είδη και τάσεις μουσικής και τα παρουσιάζει ως δικά του.

Το «πνί» δεν έχει την παραμικρή σκέση με το χέρι μέταλ, ούτε σαν μουσική, ούτε στη θεματολογία, ούτε στο image, ούτε στο κοινό, σε ΤΙΠΟΤΑ απολύτως.

Αν αφαιρέσουμε τον στουντιάκο ήχο από τις «βαριές» κιθάρες και τα υστερικά φωνητικά, αυτό που θα μείνει είναι rap και hip-hop ρυθμοί, ούτε καν μια στοιχειώδης σχέση με το περιβάλλον της rock μουσικής! Το κοινό που ακολουθεί το "nu" επίσης είναι τελείως ξένο προς το κοινό του μέταλ.

Βιομηχανίας που έκουν κάθε λόγο να αποζητούν τον εκτοπισμό του μέταλ από την αγορά. Είτε πρόκειται για πρώνυ μεταλάδες που απορρίψθηκαν ως άτομα από την κοινότητα του μέταλ. Είτε για επικειρηματίες που ασχολήθηκαν με το μέταλ στην προηγούμενη ζωή τους αλλά απέτυχαν ή γρήγορα κατάλαβαν ότι το μέταλ δεν έχει τα λεφτά που θα ίθελαν να έχει. Σε κάθε περίπτωση όμως, όλα αυτά τα υποκείμενα έκουν ένα κοινό παρονομαστή: την παθητικότητα! Συνήθως πρόκειται για ένθερμους οπαδούς του «ευρωπαϊσμού», της «ειρήνης των λαών», του «αντιρατσισμού», νεοφιλελευθεριστές, παθητικοί αριστεριστές, το απαυγάσμα μιας νέας μεταλλαγμένης μικροδαστικής τάξης που μετράνε τις μέρες τους με το υπόλοιπο της πιστωτικής τους κάρτας...

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ “ΝΟΥ”;

σελίδων ενός περιοδικού, όλα μπερδέμενα, χωρίς καμία τάξη, χωρίς καμία υπευθυνότητα. Με τον τρόπο αυτό, τους βαθιάζουν τα πάντα σε ένα σακί το οποίο αυθαίρετα Βαφτίζουν «μέτα», ισοπεδώνουν τα πάντα στο όνομα της «μουσικής» και διαπράττουν μια δεύτερη τεράστια απάτη εις Βάρος του καταγλωτικού κοινού:

Η ΑΠΑΤΗ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Πάτε στο περίπτερο και αγοράζετε ένα περιοδικό που τιτλοφορείται "METAL - τάδε». Πληρώνετε ένα αντίτυπο για να αγοράσετε ένα έντυπο το οποίο υποτίθεται, όχι μόνο παρουσιάζει κάποια θέματα σκετικά με την μέταλ ενημέρωσην αλλά και την μέταλ ΚΟΥΑΤΟΥΡΑ. Και άμως, αυτό που αγοράζετε είναι ένας ακταρμάς διαφόρων τάσεων, στην πλειοψηφία τους ζένες προς το μέταλ... τι φαράζετε λοιπόν; Ένα «μουσικό» περιοδικό; Και αν το κάθε τέτοιο περιοδικό θελεί απλά να γράφει για κάποια «μουσικά» θέματα, τότε γιατί δεν επιλέγει ένα τίτλο, ας πουύμε «Σκληρή μουσική», ή «Σκληρός όκος» αλλά επιμένει να ιδιοποιείται και να ΚΑΤΑΧΡΑΖΕΤΑΙ πην λέξη "METAL":..... Μήπως τελικά εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα ζήτημα το οποίο, ξεφεύγει απλά από την ιδεολογική αντιπαράθεση και την αντιγνωμία αλλά πην ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΗ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗ με τις ανάλογες νομικές συνέπειες,

Εδώ, δεν μιλάμε για ένα κοινό το οποίο με τα χρόνια μεταλ-αλόχθηκε, πχ. Blackmetalάδες που το γύρισαν στο gothic, powermetalάδες που το γύρισαν στο poser κ.ο.κ. Αυτοί που ακούνε "nu" δεν ακούγανε ΠΟΤΕ heavy metal, δεν γωρίζουν τίποτα για heavy metal, ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΑΡΕΣΕΙ το heavy metal, ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΝ το heavy metal!!!! Είναι ένα κοινό απολύτως ξένο, συκνά εχθρικό και χλευαστικό προς τη μέταλ μουσική.

ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΤΟΥ “NU”:

Εμφανές: Η αφρός της χαβούζας! Αιώνια φυλτηρό-
via, αυτοί που πάνε σε «**οξολές**» για να πάρουν αν-
θολή από το στρατό, αναρχικοί της Βουλιαγμένης,
μαθαβάκα παθητικά φλωράκια που περνάνε όλη τους
τη ζωή μπροστά σε ένα pc ή ένα home studio, οι σύ-
χρονοι αυτοί ψηφιακοί κουραριτσεές, δημιουργήματα
της βιοτεχνολογίας των Mac Donalds και IEK!

ΠΟΙΟΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΥΝ ΤΟ "ΝΥ"

Το «*nu*» κατευθύνεται από παράγοντες της μουσικής

Το "νυ" είναι ένα κατασκευασμένο ρεύμα με ημερομηνία λήξης, όπως άλλωστε και όλα τα ιμιτασίον φτηνιάρικα υποπροϊόντα της Ξέφρενης Βιομηχανικής ανάπτυξης. Το "νυ" δεν έχει ιστορία, δεν έχει κουλτούρα, δεν έχει συνειδητοποιημένο κοινό. Δεν έχει τη δυνατότητα αυτοαναπαραγωγής και αυτοανάπτυξης, δεν είναι αυτόνομο, με άλλα λόγια είναι καταδίκασμένο από μόνο του να περάσει πολύ χρόνια στο χρονοντουλαπό της ιστορίας. Και αυτό σίγουρα δεν θα αργήσει να γίνει.

Το heavy metal, μετά από πολλά χρόνια λίθιφρου Βρίσκεται ξανά στο προσκήνιο των εξελίξεων, έτοιμο να πάρει εκδίκηση για όλες τις ταπεινώσεις που έχει υποστεί τις τελευταίες δύο δεκαετίες. Όταν σύντομα θα έχει τελειώσει το κεφάλαιο "NU", θα έχει κλείσει ο κύκλος όλων των μέταλ παρεκτροπών και εκτρωμάτων που εμφανίστηκαν τα τελευταία χρόνια (gothic metal, gay black metal, folk metal κλπ κλπ). Μαζί του θα καταφρέυσει ένα μεγάλο μέρος του σάπιου δισκογραφικού συστήματος. Εμείς τους περιμένουμε να αναμετρηθούμε πρόσωπο με πρόσωπο και αυτή τη φορά θα είμαστε αμειλικτοί.

**HEIL ALIEN METAL ELITE
ARMY OF THE IMMORTALS!**

Κάτι καλό... για αυτό το μήνα

επιμέλεια Ηλίας Ζιάκας

Τα φώτα έσβησαν, οι ψίθυροι σταμάτησαν, ενώ οι λύγοι και εκλεκτοί σινεφήλ προσηλώθηκαν ήδη στις αναζητήσεις και τα υπαρξιακά αδιέξοδα των ηρώων. Το πρόγραμμα περιελάμβανε κατ' αρχήν ανάλαφρες παραγωγές κοινωνικού προβληματισμού: "Τσάι στη Σαχάρα" και "ο Άγγλος ασθενής", ενώ η συνέχεια ήταν ακόμη πιο ενδιαφέρουσα και θερμή. Ο "Ανδαλουσιανός σκύλος" του Μπουνιουέλ και η "Νοσταλγία" του Ταρκόφσκι, άνοιγαν απλά την όρεξή μας, για το επικό και αριστουργηματικό φινάλε: Γιατί είχε φτάσει επιτέλους η μεγάλη στιγμή της βραδιάς, η ώρα που όλοι περιμέναμε: με μια απλότητα θριαμβευτική, ξεκινούσε η προβολή της τελευταίας ταινίας του Θεόδωρου Αγγελόπουλου...

Ο μονότονος ήχος του κινητού ήταν αρκετός για να γκρεμίσει αυτό το ονειρικό σενάριο και να επαναφέρει τον γράφοντα στους μίζερους ρυθμούς της αληθινής ζωής. Όστε τελικά, οι ανάλαφρες μελωδίες που συνοδεύουν αυτά τα αριστουργήματα της μοντέρνας Τέχνης, να καλυφθούν απ' τη βαριά και φάλτσα φωνή του εκδότη του Resistance: «Πού είναι η στήλη του κινηματογράφου σου σου σου;;;». Ας είναι, τουλάχιστον αυτή τη φορά υπάρχει κάτι καλό στο "εισαγόμενο box-office"...

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΣ ... *kai Hollywood*

Κορυφαία στιγμή αυτού του κινηματογραφικού χειμώνα δεν ήταν ούτε η προβολή της τρίτης συνέχειας του «Άρχοντα των δαχτυλιδιών», ούτε φυσικά κάποια απ' τις δεκάδες παραγωγές της... σειράς, που ταλαιπώρησαν τους ανυπομόβιους κινηματογραφόφιλους. Για να γίνω πιο σαφής, δεν αναφέρομαι σε ταινία, καθώς οι σκηνές που συγκίνησαν περισσότερο, τους ψαγμένους τουλάχιστον σινεφίλ, προέρχονταν από ένα ολιγόλεπτο τρέιλερ. Ολιγόλεπτο μεν, ικανό δε να αναστήσει το στόλο των Αχαιών που ξεκινά για το κάστρο του Ιλίου, έπειτα από 4 γιλιάδες χρόνια...

Troy

Ο Wolfgang Petersen, μας είχε ξαφνίσει ευχάριστα με το "Das Boot" πριν μερικά χρόνια. Όχι τόσο λόγω της επιτυχίας εκείνης

της ταινίας, αλλά κυρίως γιατί ήταν ένας απ' τους ελάχιστους δημιουργούς που αδιαφόρησε για τους άγραφους νόμους του πολιτικώς ορθού.

Σήμερα, που το ενδιαφέρον του Hollywood για επικές ιστορικές παραγωγές αναδερμαίνεται, αν με ρωτούσες ποιος είναι ο καταλληλότερος άνθρωπος για να αναλάβει ένα τέτοιο εγχείρημα, θα συνιστούσα ανεπιφύλακτα τον Petersen. Τελικά, το εγχείρημα που αποφάσισε να αναλάβει, είναι κάτι παραπάνω από ριψοκίνδυνο, μιας και δε μιλάμε για την κινηματογραφική μεταφορά ενός απλού αρχαίου μύθου, ή έστω ενός ιστορικού γεγονότος.

Μιλάμε για ένα αιθάνατο Έπος, το πιο γοητευτικό και συνάμα το πιο σκληρό έργο του Ομήρου, που εξ

Την πατήσατε! Όχι κύριοι, δεν είναι ο Nίνο του Fame-story. Είναι ο Orlando Bloom, δηλαδή ο Πάρις, απ' το "Troy" του Wolfgang Petersen.

ορισμού απονέει περισσότερη ζωντάνια, ακόμη κι απ' τον ήχο και την εικόνα του κινηματογραφικού πνιού.

Θα περιμένουμε μέχρι το Μάιο για να απολαύσουμε και να για να κρίνουμε φυσικά την "Τροία". Με βάση τις λίγες σκηνές που είδαμε, μπορούμε να προεξοφλήσουμε με σιγουριά την επιτυχία της, παρά τα λίγα ιστορικά λάθη, που «έβγαζαν μάτ» στο τρέιλερ (ο Αχιλλέας ας πούμε αποκλείεται να μαχόταν

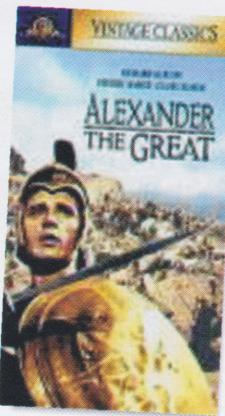
με κοντό ξίφος και οι Μυρμιδόνες δεν προηγούνταν τόσο πολύ της εποχής τους, ώστε να εφορμούν σε σχηματισμό οπλιτικής φάλαγγας). Ας είναι, αυτά τα μικρά αποπήματα μπορούμε να τα ανεχθούμε, καθώς στην εν λόγω προσπάθεια αποφεύγονται άλλα ιστορικά σφάλματα, μεγίστης σημασίας, που περιέργως... συνηθίζονται σε όλες τις ταινίες με θέμα παρμένο απ' την Αρχαία Ελλάδα (από τότε που έβαλαν ένα νέγρο να υποδυθεί τον μεγάλο μύστη, Ιερουργό και μουσουργό, Ορφέα, κάθε αρνητικό σχόλιο εκ μέρους μας έχασε την όποια αείσια του).

Γενικά, οι πιο πρόσφατες παραγωγές που αφορούσαν αρχαίους μύθους ή χρόνους κινούνταν στα δρια του γραφικού, λόγω ακριβώς αυτής της προσπάθειας προβολής «πολιτικά ορθών μηνυμάτων» (βλέπε την τελευταία "Οδύσσεια" με τη μιγάδα πρωταγωνίστρια Vanessa Williams να υποδύεται την Καλυψώ. Η την "Αργοναυτική εκστρατεία" με τον Ορφέα, αλλά και άλλους αρχαίους Έλληνες ήρωες να μην ξεχωρίζουν όταν πέφτει το σκοτάδι...).

Οι αξέχαστες δεκαετίες

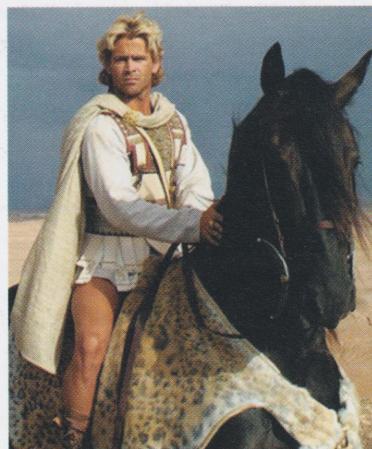
Κι όμως, αν πάμε αρκετά χρόνια πίσω, θα δούμε πως οι μεγάλοι παραγωγοί του παρελθόντος δεν είχαν τέτοιου είδους «αντιραστικά complex». Μην ξεχνάτε πως η μόδα των υπερ-ταινιών με τους τεράστιους προϋπολογισμούς και τους χιλιάδες κομπάρσους, που σεναριακά στηρίζονταν σε θέματα «Ελληνικά», δεν είναι καινούρια. Αξέχαστες εργάρες των δεκαετιών '60 και '70, που για τα τότε δεδομένα ξεπερνούσαν την εποχή τους, αποτύπωσαν στο κινηματογραφικό φίλμ μερικές απ' τις ομορφότερες ιστορίες του αρχαίου κόσμου. Το "Troy" δεν είναι η πρώτη ταινία για την Ιλιάδα, καθώς αρκετά χρόνια πριν, ο "Τρωικός πόλεμος" έσπαγε τα ταμεία σ' όλη την δυτική Ευρώπη (θυμάμαι ακόμα με λεπτο-

μέρειες το προσόμιο της ταινίας αυτής, όπου ο Αχιλλέας σέρνει με το άρμα του τον νεκρό Έκτορα. Ο συγκεκριμένος Αχιλλέας μάλιστα έπειθε πολύ περισσότερο απ' τον «κακεκτικό» Μπραντ Πιτ). Η κινηματογραφική "Οδύσσεια" είχε προηγηθεί λίγα χρόνια. Πολύ δυνατή ταινία και αυτή, με την Ομηρική ιστορία ελαφρώς παραποιημένη, όχι κακοπροσίτετα βέβαια, αλλά λόγω ανεπάρκειας σε τεχνικά μέσα. Αρνητική εντύπωση κάνει μόνο ο πρωταγωνιστής (ο αντιπαθής και δηλωμένος εβραίος Κέρκ Ντάγκλας υποδύεται τον Οδυσσέα). Ούτε "Η Αργοναυτική εκστρατεία" θα μπορούσε να λείψει απ' αυτόν τον οργασμό δημιουργίας και (δυστυχώς) πρωτοτυπίας. Η πρωτοτυπία εδώ έγκειται σε πολλά σημεία-παραλλαγές του μύθου (Συμπληγάδες πέτρες που αντί να κλίνουν, παθαίνουν κατολίσθηση κ.λπ.). Τεχνολογίας μη επιτρεπούσης όμως, όλα δικαιολογούνται.

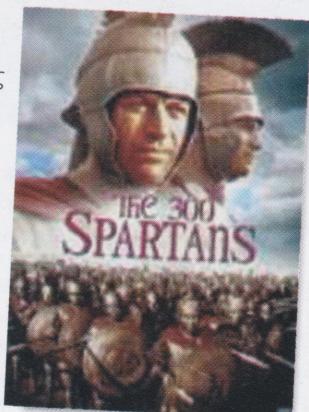
πηγές και κάπου-κάπου ο σεναριογράφος ρίχνει και κάνα απόσπασμα απ' τα "Λακωνικά αποφθέγματα" του Πλούταρχου. Την σύζυγο του Λεωνίδα, Γοργώ, υποδύεται η Άννα Συνοδινού.

Πάμε τώρα στην πιο πονεμένη ιστορία του αφιερώματος. Ο Μέγας Αλέξανδρος λοιπόν είναι το θύμα της πιο βάναυσης κακοποίησης που έχει υποστεί ιστορικό πρόσωπο από παρακμιακούς κινηματογραφικούς παραγωγούς. Συν τοις άλλοις, το παιχνίδι αυτό παίζεται σε διπλό ταμπλό. Και εξηγούμαι: απ' τη μία ο Oliver Stone, με τις υπερβολικές εμμονές στις πιο... εξεζητημένες πτυχές των χαρακτήρων που

Θερμοπύλες και Μέγας Αλέξανδρος

Μία ακόμη παραγωγή που αναμένουμε αλλά δε λέει να ολοκληρωθεί, βασίζεται στο εξαιρετικό έργο του Steven Pressfield, "Οι Πύλες της Φωτιάς", ένα ιστορικό διήγημα αφιερωμένο στη μάχη των Θερμοπυλών. Εμπνευστής και καθοδηγητής της προσπάθειας είναι ο έμπειρος Michael Mann, ενώ τον Λεωνίδα θα υποδυθεί ο George Clooney ή ο Bruce Willis. Περισσότερα στοιχεία για την υπόθεση αυτή δεν υπάρχουν, σημειώστε δε πως οι συζητήσεις και ο προγραμματισμός της ταινίας γίνονται απ' τα τέλη του 2001 και ακόμα δεν είδαμε φως.

Μέχρι νεωτέρας λοιπόν, ανανιτήστε στα αρχνιασμένα ράφια του video-club την επική παραγωγή του 1962, "The 300 Spartans". Πολύ καλή ταινία, παρά την απουσία ηχηρών ονομάτων, πατάει καλά στις ιστορικές

παρουσιάζει, να προσπαθεί να μας πείσει με το έτσι θέλω, πως ο Αλέξανδρος το "σήκωνε το σακάκι" και μάλιστα αρκετά συχνά. Κι απ' την άλλη ο Baz Luhrmann, που πριν ακόμα ξεκινήσει την ταινία, δήλωνε πως φαντάζεται τον Αλέξανδρο σαν έναν σύγχρονο... rock-star. Και βέβαια καταλληλότερο άνθρωπο απ' τον Leonardo Di Caprio, για να υποδυθεί έναν Αλέξανδρο "ροκαμπιλά", δεν μπορώ να φανταστώ. Υπάρχει όμως κι εδώ απάντηση: το "Alexander the Great" του 1956, με έναν πολύ καλό Richard Burton να στέκεται στο ύψος των περιστάσεων.

Ο ηλιογέννητος

Φωτιά, πύρινη φλόγα στο νου και στα ονείρα μου. Καυτή γλώσσα κι ανάσα στο στόμα και στην ψυχή μου. Γεννήθηκα πολύ-πολύ μακριά και συνάμα τόσο κοντά, στη γεφελώδη Γη που κυβέρνησε κάποτε ο Ήρακλείτος, βαθιά στα φιδογυριστά καλυτερίμια της Χορμπιζερικής ψυχής, καταμεσίς στον πάγο και στη φωτιά. Γεννήθηκα στη δοξασμένη γη των Ηλιακών, στη χώρα των Ελ., στο φέουδο των Ιπποτών του Πύρινου Δίσκου της Μεγάλης Παράδοσης. Γεννήθηκα σ' ενός πέτρινου κύκλου τις σκόρπιες στάχτες που φύσηξε παντού στα σημεία του ορίζοντα ο ανίερος αγέρας της σιωπής, ο σύγχρονος Αίολος της παρακμής και της Λήθης.

Κατάγομαι απ' τα τρίσθαθα του μακρινού Θρύλου, απ' τη μελανέρυθρη σκιά του Ολύμπου, τη γιομάτη κρυστάλλινους σταλακτίτες Θούλη. Στερνός μου πατέρας ο Μάγος της Βόρειας Φυλής που πρόδωσε το μυστικό του στο αστολιού των Τιτάνων στους ανθρώπους. Πρώτο μου άκουσμα η βροντερή κραυγή του την ώρα του θανάτου για την προτίμοή του να καεί, παρά να σθήσει! Μάνα μου μια θλιψμένη ωκεανίδα που με τράβηξε στους βυθούς των τρισκατάφατων θαλασσών για να μ' ορκίσει στο Αγνωστό και στην απεραντούση του κόσμου.

Εκτοτε, ταξιδεψα θαρρώ με το μαύρο μου Ατι παντού όπου τα φουσάτα των γιών του Αρείου κάρφωσαν τα λάβαρά τους. Κάλπασα στις Ινδίες κι αντίκρυσα τον Αχούρα Μάσδα να πολεμά στο πεδίο της Κουρούξετρα ενάντια στον Αγκρα Μαΐνιον για το μεγαλείο της φωταψίας Μαστίμ. Στρατεύτηκα στην κάω τα ιων πολεμιστών Κοστρίγιας όπου οι αξιωματικοί των Λευκών Θεοτήτων Αμσαρμέντ μας οδήγησαν μέσα απ' τη φωτεινότητα του Ινδρα και την αστραπή του Αγκνι στην εξολόθρευση των σκοτεινών δαιμόνων του Βρίταν και των σκουρόχρωμων πιστών του.

Γνώρισα την τραγωδία του Πέρση Σοράμπ και του Ρουστέμ και σκαρφάλωσα στη χαίτη των αλόγων των χρυσόξανθων διδύμων υποτών Ριμπχού, συγγενών των Ελλήνων Διόσκουρων. Κι όταν δυτικότερα πληρίασα στα γαλάζια θυνά της Μικρασίας, αντάμωσα τον Χετταίο Ινάρ την ώρα που

φόνευε τον Μεγάλο Όφι, τον αυτόχθονα Σημίτη, ακριβώς όπως ο Λύκειος Απόλλων ξέκανε τον Πύθωνα, ο Ήρακλής την Λερναία Υδρα, ο μπογκατώρ Ποτόκ το μαύρο φίδι κι ο Ντοκάρ τον όφι της Μίντυκαρντ.

Ψήθηκα απ' τις κάφτρες της αιώνιας μάχης και του θανάτου αναγεννώμενος διαφρώς όπως ο φοίνικας από την τέφρα του, βρουκολακιασμένο στοιχειό στην αθάνατη αναζήτηση του Μύθου. Τροφήμου αυτό το αίμα, το αίμα που έχυνα κι έπαιρνα, το ζεστό αίμα του Αιώνιου Ταξιδιώτη, που χάραξε με τις πυκνές του κηλίδες άφαντους δρόμους μέσα στους Ναούς του Ήλιου και στα κάστρα των ταγμένων πιστών του.

Τέχνησα τον πόνο και τον σπαραγμό του ήρωα Σιγιαμίκ στο μακρινό Ιράν, του νικητή Τυρ καθώς υπέκυπτε στα τραύματά του από τον Γκαρμ

των γερμανικών ορέων και της ανοικτής φύσης δίπλα απ' τον Σιγκούρντ και τον ίδιο τον Ζίγκφρηντ και γεύτηκα στο άσπιλο Μονσαλβάτ της Ιθηρικής απ' το κρασί του Ιερού Γκράαλ του κύκλου του Αρθούριου έπους και του Βασιλέως Μαρκ.

Ερωτεύτηκα μια Νηπιδα στο ροδόχρωμο χάραμα της Εαρινής Ισημερίας, κόρη του πρώτου φωτός της αγγής, κόρη της Ιόλης. Μα ξανακάλπασα μακριά απ' την πέτρινη Φιγάλεια του Επικούρειου Απόλλωνος για την εκπλήρωση της μυστικού που ο Υπερβόρειος είχε προστάξει. Κατέβηκα στ' άνυτα των μυστικών στοών, σ' απιθμένα βάθη του Ιναχου ποταμού και στις πηγές της

Μαντικής. Ξέρω το μυστικό των οιώνιων μεταμορφώσεων, ξέρω γιατί ο Γαλάτης Ταράν είναι ίδιος με τον Δία, με τον Οντίν και με τον Ινδρα, ξέρω γιατί ο Μπάλτερ είναι ίδιος με το Μουσηγέτη, γιατί ο Θορέας ίδιος με τον τελευταίο Μπογκατώρ. Ξέρω γιατί ο Λεπτονός Σβιάτοβιτ ίππεινε το ίδιο θαρβάτο άλογο με τον Νταζμπογκ, με τον κοκκινογένη Ντόναρ και με τον Αη-Γιώργη τον εξολοθρευτή.

Συνόδεψα με τον Ερμή τους ήρωες στα Ηλίσια Πεδία, με τις Βαλκυρίες τους νεκρών στη Βαλχάλα, με τους Εφέσιους τους Ρωμαίους πολεμιστές στον τόπο των Ημίθεων, συνόδεψα τους Κέλτες ήρωες πέρα

απ' τη νήσο Ζέιν των Μενίρς μακριά στη νήσο των Μηλεών, στην Αθαλόν. Επέστρεψα με την γυάλινη βάρκα της μάγισσας Νιέβε μέσα από τη Βορειοσλαυκή Εσπέρε, μέσα απ' τη Ζάρια Βετσέρνιαγια. Θα μπορούσα να ήμουν ο τρελός μαινόμενος Ιλλυριός Μαρ, ο φονικός Θεός Τουτάτης. Θα μπορούσα να ήμουν ο αιώνιος Οδυσσέας.

Τώρα, καθήμενος στ' αγκωνάρια των ερειπίων του τελευταίου κάστρου της Γηραιάς Ηπείρου, με την ασημοπόρφυρη φορεσιά μου ν' ακούμπα τις στάχτες των οστών των στερνών υποτόνων του Θρύλου και την ματιά μου να αιωρείται στους κρονούς του Μέλλοντος, σταυρώνω τα χέρια μου στο πυρακτωμένο ατοάλι του σπαθιού μου και περιμένω, καθώς αντικρύζω το απέραντο πεδίο της μάχης, κάποιους νέους σπόρους, κάποιους νέους απογόνους, να ξεφυτρώνουν και ν' ανθίσουν απ' τις βαθυπόρφυρες αιμόκοφτες σταλαγματιές που χύθηκαν και πότισαν την άγια γη. Από μακριά ακούγεται η οχλοβοή των ατέλειωτων εχθρών που σέρνονται τα φουσάτα τους κατά πάνω μου, όμοια με το εφιαλτικό σφύριγμα του φιδιού που πρόκειται να ξαναξεκάνω.

Θα μπορούσα να ήμουν ο Αχιλλέας, το ίδιο πάλι και ο Έκτορας, ο Ολστέρ είτε ο φρουρός των Εστιάδων. Λαξεύω τις μνήμες μου για τους Σπαρτιάτες του Λεωνίδα και τη στρατιά του Μ. Αλεξάνδρου όπως λαξεύω κι ακονίζω το σπαθί μου αργά και σταθερά πάνω στις άφθαρτες περικνήμιδες μου.

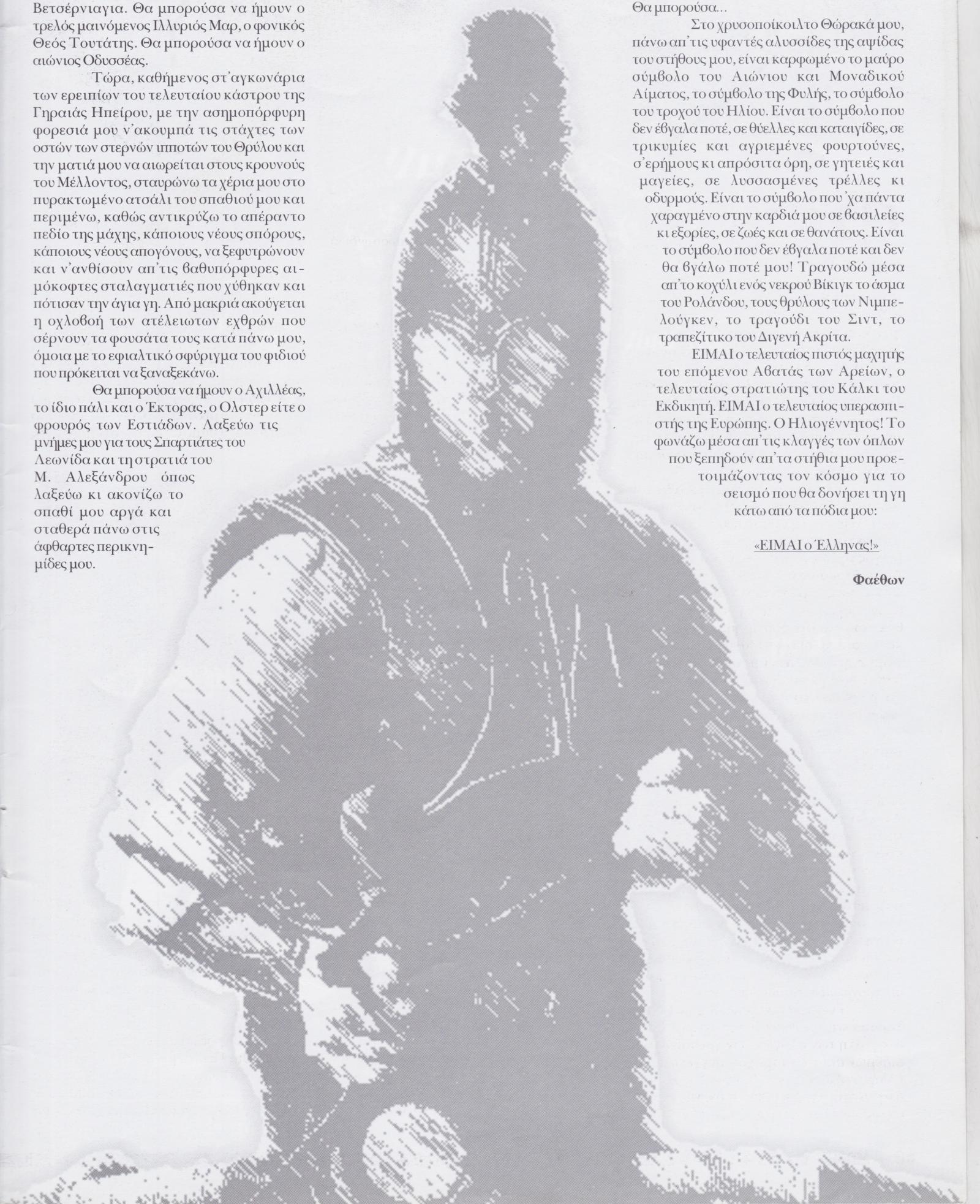
Θα μπορούσα να ήμουν ένας ιερέας της Μπελόνε απ' τους επιλεγμένους μονομάχους της ρωμαϊκής αρένας, ίσως κι ένας απ' τους γιούς του Αρη, ο Δείμος ή ο Φόβος... Θα μπορούσα...

Στο χρυσοποίκιλτο Θώρακά μου, πάνω απ' τις υφαντές αλυστίδες της αφίδας του στήθους μου, είναι καρφωμένο το μαύρο σύμβολο του Αιώνιου και Μοναδικού Αίματος, το σύμβολο της Φυλής, το σύμβολο του τροχού του Ήλιου. Είναι το σύμβολο που δεν έβγαλα ποτέ, σε θύελλες και καταγιδές, σε τρικυμίες και αγριεμένες φουρτούνες, σ' ερήμους κι απρόσιτα όρη, σε γητείες και μαγείες, σε λυσσασμένες τρέλλες κι οδυρμούς. Είναι το σύμβολο που χάπαντα χαραγμένο στην καρδιά μου σε βασιλείες κι εξορίες, σε ζωές και σε θανάτους. Είναι το σύμβολο που δεν έβγαλα ποτέ και δεν θα βγάλω ποτέ μου! Τραγουδώ μέσα απ' το κοχύλι ενός νεκρού Βίκιγκ το άσμα του Ρολάνδου, τους θρύλους των Νιμπελούγκεν, το τραγούδι του Σιντ, το τραπεζίτικο του Διγενή Ακρίτα.

EIMAI ο τελευταίος πιστός μαχητής του επόμενου Αβατάς των Αρείων, ο τελευταίος στρατιώτης του Κάλκι του Εκδικητή. EIMAI ο τελευταίος υπερασπιστής της Ευρώπης. Ο Ηλιογέννητος! Το φωνάζω μέσα απ' τις κλαγγές των όπλων που ξεπηδούν απ' τα στήθα μου προετοιμάζοντας τον κόσμο για το σεισμό που θα δονήσει τη γη κάτω από τα πόδια μου:

«EIMAI ο Έλληνας!»

Φαέθων

Pit Bull

HELLAS

Marathonomahon 32, Kolonos, tel. fax 210.5152711, mob.6944.601527
e-mail fallaga@otenet.gr www.fallaga.gr

ΕΛΛΑΣ

RESISTANCE

music attack

AntisemiteX / Ohtar

AntisemiteX / Ohtar
Radical Black Metal 15

Arditi
Symphonic Music 15

Aryan Winds / Valhalla
Saints / Brumalis: Way
Split CD Black Metal 15

Blut & Ehre: Compilation
With: Anti-parasitar,
Rassenkrieg, Ulfhethnar, Sieg
Oder Tod. 10

Die Saat: German Epic
Black Metal 15

Gammadion:
White Power Metal 15

HONO
The Fire
of the Final

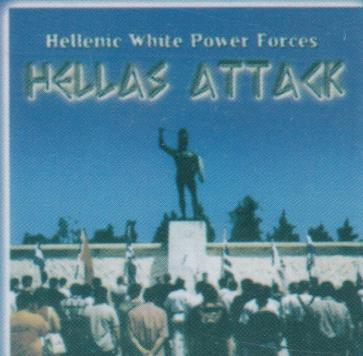
Sieg / Temnojar:
NS Ambient 15

Totenkopf: White
Power Metal 15

Wotanorden: NS Black
Metal From US 15

Hellas Attack Hellenic W.P.
Compilation 12

Ancient Hordes: NS Black
Metal Compilation 12

spread the alternative

νέο τηλ. παραγγελιών
6979268469

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΛΟΓΧΗ

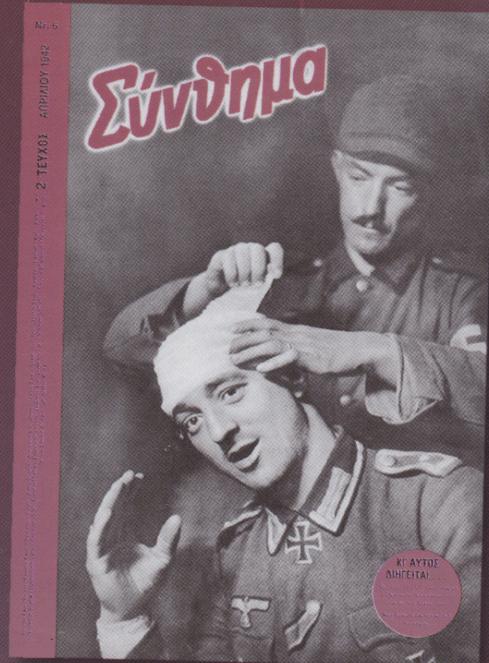
εκδόσεις

T-SHIRTS, ΦΟΥΤΕΡ & ΚΑΣΚΩΛ

ΒΙΒΛΙΑ, CD ΕΜΒΑΤΗΡΙΩΝ,
ΣΗΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ,
ΡΕΠΛΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ,
ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ, T-SHIRTS,
www.logxi.com

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ Β' Π. Π.
σειρά
Σύνθημα

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ!
ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ
ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΕΡΑ ΤΩΝ ΑΟΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΣΤΗΝ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ
ΜΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΒΟΛΗ
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ
ΣΤΟ 6945173680
ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΝΕΟ
ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΜΑΣ!

ΑΘΗΝΑ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 14 (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ) τηλ 2103611590

ΠΕΜΠΤΗ 10.00-14.30 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10.00 - 20.00 και ΣΑΒΒΑΤΟ 10.00-14.30